II.1762

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 9 IANUARIE 1986, **1—2** ANUL XX (NR. 952-953)

686077

Din MESAJUL DE ANUL NOU adresat întregului nostru popor, la posturile de radio și televiziune, de

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Pentru rezultatele bune obținute în acest an și în întreg cincinalul 1981-1985, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat și guvernului, precum și al meu personal, adresez clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, tuturor oamenilor muncii, cele mai calde felicitări și urări de noi victorii în înfăptuirea neabătută a Programului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Fie ca 1986 - primul an al noului cincinal - să deschidă calea unor noi și tot mai mari realizări în toate domeniile de activitate, în munca și lupta harnicului nostru popor pentru înfăptuirea hotărîrilor istorice ale Congresului al XIII-lea, a Programului partidului, să asigure înaintarea neabătută a patriei pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, ridicarea gradului de civilizație și bunăstare a întregii națiuni, întărirea continuă a independenței și suveranității României!

Fie ca anul 1986 să ducă la realizarea unor progrese reale pe calea dezarmării, a destinderii, colaborării și păcii!

Vă urez din toată inima, dragi tovarăși și prieteni, noi și noi succese în muncă și viață, un An Nou fericit, plin de satisfacții și bucurii, împlinirea tuturor dorințelor de mai bine, multă sănătate și fericire!

La mulți ani!

Tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu, tradiționala urare de An Nou a tinerei generații

Duminică, 29 decembrie, în fața sediului Comitetului Central al Partidului Comunist Român, mii de copii și tineri de pe întreg cuprinsul patriei au venit să ureze din toată inima, cu căldura și entuziasmul specifice vîrstei lor, conducătorului iubit și respectat al partidului și statului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu, tradiționalul „La mulți ani!", viață lungă, multă sănătate și fericire, nesecată putere de muncă, pentru progresul necontenit al patriei noastre socialiste, pentru binele și prosperitatea întregului popor român, pentru înfăptuirea aspirațiilor sale de libertate și pace.

Marea piață era împodobită sărbătorește. Deasupra intrării principale a sediului Comitetului Central se afla portretul tovarășului Nicolae Ceaușescu. Pe mari pancarte erau înscrise urări la adresa patriei, a partidului și secretarului său general. Drapele ale țării și ale partidului fluturau pe clădirile vecine, marcînd, astfel, importantul eveniment din viața poporului nostru - sărbătorirea a 38 de ani de la proclamarea Republicii.

Sunete de bucium, venind parcă din vremi de demult, au dat semnalul începutului. Plin de vitalitate și optimism, un grup de pionieri din Botoșani au prezentat un străvechi obicei de iarnă - „Căiuții".

Pe un fond muzical, realizat de un grup de fluierași din Runcu-Dîmbovița, s-au adus urări fierbinți tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu.

Tineri sosiți din Oltenia, Dobrogea și Banat, de pe colinele Munteniei și plaiurile minunate ale Transilvaniei, din Moldova sau din capitala țării s-au prins în vîrtejul dansului popular, adresînd urări de bine, de zile rodnice și prospere.

(Continuare în pag. 4—5)

Dragi tovarăși și prieteni,

Dragi uteciști, pionieri și șoimi ai patriei,

Dragi tineri și copii,

Aș dori să vă mulțumesc, din inimă, pentru urările adresate poporului nostru, partidului, Comitetului Central al partidului, conducerii de partid și de stat, cu prilejul noului an.

A devenit o tradiție, sau mai bine zis continuăm o străveche tradiție românească, ca, la sfîrșitul unui an și începutul unui nou an, să facem bilanțul a ceea ce am înfăptuit în anul trecut și să ne urăm cele mai bune gînduri pentru noul an.

Dintotdeauna, strămoșii noștri și-au urat să ducă o viață liberă, și-au urat să fie independenți — și partidul nostru comunist a realizat, în anii construcției socialiste, aceste visuri și dorințe de mai bine de două milenii, ale poporului nostru. **(Aplauze și urale prelungite; se scandează „Ceaușescu — P.C.R.!")**

Încheiem anul 1985 cu rezultate însemnate în dezvoltarea patriei noastre. Încheiem, în același timp, cel de-al 7-lea cincinal de dezvoltare economico-socială, cincinalul în care Dunărea a căpătat o nouă ieșire la mare, prin darea în funcțiune a Canalului Dunăre—Marea Neagră. Dacă numai această realizare am fi înfăptuit-o în acest cincinal — și tot am putea spune că, într-adevăr, poporul nostru a obținut minunate realizări. Dar, în industrie, în agricultură, în știință, în cultură, în ridicarea nivelului de trai material și spiritual — deși a trebuit să învingem multe greutăți — am obținut realizări însemnate, care au ridicat patria noastră pe noi culmi de progres și civilizație, pe o nouă treaptă a construcției socialiste. **(Aplauze și urale prelungite; se scandează „Ceaușescu — tinerii!", „Ceaușescu și poporul!")**

Intrăm în anul 1986, în noul cincinal — al 8-lea — cu un program minunat, elaborat pe baza hotărîrilor Congresului al XIII-lea al partidului, care asigură intrarea României într-o nouă etapă de dezvoltare, trecerea de la stadiul de țară socialistă în curs de dezvoltare la cel de țară mediu dezvoltată, care va situa poporul și țara noastră la un nivel mult mai înalt de dezvoltare, în toate domeniile de activitate.

Avem tot ceea ce este necesar și, mai presus de toate, o minunată clasă muncitoare, o minunată țărănime, intelectualitate, un minunat popor, care a demonstrat, în anii construcției socialiste, că, stăpîn pe destinele sale, știe să-și făurească o viață nouă, liberă, așa cum o dorește, că este ferm hotărît să facă totul pentru a-și asigura viitorul socialist și comunist, liber și independent, în rîndul națiunilor libere și independente ale lumii. **(Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaușescu și poporul!")**

O preocupare fundamentală a partidului și statului nostru este aceea ca, odată cu dezvoltarea forțelor de producție, a științei, culturii, învățămîntului, cu ridicarea bunăstării generale a poporului, să asigurăm dezvoltarea viguroasă, continuă a poporului, a națiunii noastre, să asigurăm tinerețea permanentă a națiunii române! În acest sens sînt hotărîrile Comitetului Politic Executiv și măsurile recent publicate cu privire la mărirea cu aproape 27 la sută a alocațiilor de stat pentru copii, a ajutoarelor pentru mamele cu

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI
NICOLAE CEAUȘESCU

mai mulți copii. Este o măsură care demonstrează preocuparea și hotărîrea de a face totul pentru a asigura înălțarea și tinerețea națiunii noastre, pentru ca, așa cum se spune în povești, să avem permanent un popor tînăr, un popor cu tinerețe fără bătrînețe! **(Urale și aplauze puternice; se scandează „Ceaușescu — România ocrotesc copilăria!", „Ceaușescu — pace!")**

Dragi tovarăși și prieteni,

La începutul anului pe care-l încheiem ne-am urat ca, în viața internațională, să se producă schimbări în direcția păcii, în direcția dezarmării. Dacă, în dezvoltarea patriei noastre, am obținut rezultate importante, trebuie să spunem că, din păcate, în ce privește viața internațională, cerul a continuat să rămînă acoperit cu mari nori de furtună. Lupta unită a popoarelor pentru dezarmare — și în primul rînd pentru dezarmare nucleară, pentru pace — a obținut o serie de rezultate, dar nu a reușit încă să determine o schimbare fundamentală a cursului evenimentelor internaționale.

Anul acesta au avut loc unele evenimente însemnate. S-au ținut o serie de reuniuni și s-au luat unele hotărîri importante în direcția păcii și destinderii, au avut loc întîlnirile la nivel înalt dintre conducătorii sovietici și americani — care, toate, demonstrează că este posibil să se găsească o cale a înțelegerii pentru oprirea cursei înarmărilor și pentru pace. Dar problemele fundamentale au rămas nesoluționate. Cursa înarmărilor continuă; se amplasează noi rachete nucleare în Europa și în alte părți ale lumii, continuă activitatea de pregătire a „războiului stelelor" și alte asemenea acțiuni care pun tot mai mult în pericol nu numai pacea, dar însăși existența vieții pe planeta noastră.

Iată de ce, acum, cînd încheiem anul 1985, nu putem să nu declarăm cu toată hotărîrea că este necesar să se facă totul pentru a determina o schimbare radicală a cursului evenimentelor internaționale, pentru a se trece de la declarații la fapte, la măsuri reale în direcția dezarmării nucleare, a dezarmării în general, în direcția păcii, pentru a asigura întregii omeniri, tinerei generații, copiilor o viață liniștită, pentru a înlătura pentru totdeauna războiul din viața omenirii! Acestea au fost întotdeauna țelurile socialismului! Cu atît mai mult ele sînt astăzi cerințele tuturor națiunilor lumii, care doresc să trăiască libere, independente și în pace! Să facem totul pentru a le asigura aceste drepturi fundamentale! **(Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu — pace!)"**

Așa cum tineretul și copiii patriei noastre se adună în aceste zile — reprezentanții lor s-au adunat astăzi aici, în fața conducerii de partid și de stat, pentru a face urări pentru noul an — probabil că, sub o forma sau alta, în toate țările lumii copiii, tinerii își urează împlinirea acelorași dorințe, de a trăi în pace, de a avea o viață mai bună, mai veselă. Și este de datoria conducătorilor de state de pretutindeni să țină seama de voința și dorința copiilor și să acționeze pentru pace! Dacă declară că sînt pentru a asigura oamenilor o viață mai bună, stă în puterea lor să oprească cheltuielile militare, războiul — și să demonstreze că iubesc viața, iubesc copiii! Să facem în așa fel, să unim glasul copiilor din întreaga lume pentru a-i determina pe șefii de state și guverne să acționeze pentru pace, pentru libertatea și independența popoarelor! **(Urale și aplauze puternice, prelungite; se scandează „Ceaușescu — România ocrotesc copilăria!")**

Iată de ce prima urare pentru noul an este aceea ca anul 1986 să ducă la o înseninare a vieții internaționale, la risipirea norilor grei ai războiului, la lichidarea armelor nucleare — și să triumfe rațiunea, să triumfe măsurile de dezarmare și de pace! **(Urale și aplauze puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaușescu — pace!")**

Încep cu această urare, deoarece numai în condiții de pace poporul nostru — ca de altfel toate popoarele lumii — vor putea să-și realizeze dorințele și programele de dezvoltare, să-și consacre forțele ridicării nivelului de trai material și spiritual, bunăstării și fericirii. **(Urale și aplauze puternice; se scandează „Ceaușescu — România, stima noastră și mîndria!", „Ceaușescu și poporul!")**

A doua urare o adresez întregului popor, de a acționa în deplină unitate, sub conducerea partidului nostru comunist, pentru realizarea în cele mai bune condiții a planului pe 1986 — primul an al celui de-al 8-lea cincinal care va asigura ridicarea patriei noastre pe o nouă treaptă de dezvoltare! Să facem totul pentru a încheia anul 1986 cu rezultate remarcabile în toate domeniile de activitate! **(Aplauze și urale puternice, îndelungate; se scandează „Ceaușescu și poporul", „Ceaușescu — P.C.R.!")**

Urez minunatei noastre clase muncitoare, minunatei țărănimi, intelectualității, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, succese tot mai mari în toate domeniile de activitate, împlinirea celor mai bune dorințe de mai bine și de progres în toate sectoarele! **(Aplauze și urale puternice, îndelungate; se scandează îndelung „Ceaușescu și poporul!")**

În noul cincinal urmează să realizăm o nouă calitate a muncii și vieții, un progres puternic al științei și tehnicii. Iată de ce doresc să adresez urarea de a face totul pentru dezvoltarea puternică a științei, a nivelului de cunoștințe în toate domeniile de activitate, pentru ca știința, învățămîntul și cultura să devină un bun al întregului nostru popor, deoarece numai pe această bază vom făuri societatea socialistă multilateral dezvoltată, vom urca cu pași fermi spre comunism! **(Urale și aplauze puternice, îndelungate; se scandează „Ceaușescu — P.C.R.!", „Ceaușescu, eroism — România, comunism!")**

Urez tineretului patriei noastre, studenților să obțină noi și noi realizări în ridicarea nivelului de cunoștințe în toate domeniile, în însușirea temeinică a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, asigurarea unei bune pregătiri profesionale și tehnice, pentru că numai așa își vor putea îndeplini misiunea istorică de a asigura ridicarea patriei noastre pe noi trepte de civilizație și progres, înfăptuirea societății comuniste! **(Aplauze și urale puternice, îndelungate.)**

Vouă, dragi tineri, vă revine misiunea de a asigura înfăptuirea Programului partidului de făurire a comunismului în România! Pregătiți-vă să fiți revoluționari, să acționați ca revoluționari! **(Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu — tinerii!")**

Urez elevilor, tuturor copiilor patriei noastre, să facă totul pentru a învăța, învăța și iar a învăța. Însușiți-vă, dragi prieteni, cele mai noi cu-

(Continuare în pag. 4)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI
NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 3)

noștințe în toate domeniile! În anul 2000, cînd încheiem etapa de dezvoltare hotărîtă de Congresul al XIII-lea, voi veți lucra în diferite sectoare ale construcției socialiste și comuniste. Pregătiți-vă temeinic pentru aceasta!

Să fiți demni constructori ai socialismului și comunismului!

Să acționați întotdeauna în spirit revoluționar!

Să deveniți cu toții, dragi tineri și copii, adevărați comuniști, adevărați revoluționari!

Să acționați întotdeauna în spiritul patriotismului, al tradițiilor de luptă ale poporului nostru, ale mișcării revoluționare românești!

Să nu uitați niciodată că a milita și a acționa pentru socialism și comunism înseamnă a fi întotdeauna revoluționar, a lupta permanent împotriva a tot ce este vechi și perimat, pentru promovarea noului. Procesul revoluționar va continua întotdeauna — și, permanent, trebuie să existe lupta și preocuparea pentru a descoperi noi taine ale naturii, ale Universului, noi legi ale dezvoltării societății, și să tragem învățămintele necesare pentru organizarea societății, a vieții, pentru a asigura poporului bunăstarea, fericirea, independența!

Acționați în așa fel încît să folosiți minunatele condiții pe care partidul și statul vi le creează pentru a deveni cetățeni demni, liberi, de nădejde, revoluționari! Să asigurați întotdeauna viitorul României, tineretea României! **(Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu și poporul!")**

Fie ca anul 1986 să aducă noi realizări în toate domeniile de activitate, noi împliniri în muncă și în viață, în ridicarea gradului general de civilizație al poporului nostru!

Fie ca anul 1986 să aducă, sau cel puțin să deschidă calea spre realizarea dezarmării, spre destindere, spre conlucrare, spre o politică de pace! **(Aplauze și urale îndelungate, se scandează îndelung „Ceaușescu — pace!")**

De aici, de la Comitetul Central al partidului, adresez încă o dată întregului nostru popor cele mai bune urări de succes, de împlinire a tuturor dorințelor de mai bine!

Vă adresez vouă, tinerilor și copiilor, cele mai bune urări de împlinire a dorințelor și viselor voastre de bunăstare, de fericire, de viață liniștită și demnă! **(Aplauze și urale prelungite; se scandează îndelung „Ceaușescu și poporul!", „Ceaușescu — pace!")**

Multă sănătate și fericire!

Adresez întregului popor, vă adresez vouă, dragi tovarăși și prieteni, tradiționala urare: „La mulți ani". **(Urale și aplauze puternice, îndelungate; se scandează îndelung „Ceaușescu — tinerii!", „Ceaușescu — pace!", „Mulți ani trăiască!". Se intonează cîntecul-urare „La mulți ani, cu sănătate!". Tinerii, copiii, oamenii muncii prezenți la această manifestare aplaudă și ovaționează minute în șir pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.)**

(Urmare din pag. 2)

S-a conturat un moment artistic în care, prin intermediul versurilor, au fost evidențiate prestigioasele realizări ale unui timp istoric fără egal în existența țării, cele două decenii de la Congresul al IX-lea al P.C.R., perioadă pe care întreaga noastră națiune o denumește cu legitimă mîndrie patriotică „Epoca Ceaușescu".

La marea și emoționanta urare a țării erau prezenți și cei mai mici cetățeni ai ei, șoimii patriei. Din alaiul pitoresc al colindătorilor s-au detașat grupuri de copii care au alcătuit un alert moment coregrafic. Au fost rostite cu dragoste, din adîncul inimii, versuri înflăcărate:

Tovarășe Nicolae Ceaușescu,
scump părinte,
Noi din inimă, fierbinte
Șoimii patriei cu drag
V-am adus aici șirag
Roua zilelor senine
Din grădinițe, cămine
Și recunoștința toată
Că ni-i viața minunată.

Șoimii vă urează-n zbor
Drag și bun conducător
Sănătate, împlinire
Pentru-a țării propășire!

Tovarășă Elena Ceaușescu, vă iubim
Căci aproape vă simțim
Ca pe-o mamă iubitoare,
Bună și ocrotitoare,
Noi, cu inimi avîntate
Vă urăm de sănătate
Anul nou rodnic și bun
Șoimii într-un glas vă spun!

La această sărbătoare a bucuriei, a muncii și hărniciei unui an, în pocnete de bici și clinchet de clopoței, au sosit și pionierii, într-o nouă revărsare de dinamism și voioșie.

Am venit cu zorii
Și noi, purtătorii
Cravatelor roșii cu tricolor,
S-aducem din adîncul inimilor
Mulțumirea cea mai fierbinte
Tovarășului Nicolae Ceaușescu,
scump părinte.
Erou între eroi, țării mîndrie,
Simbol de muncă și de omenie,
De cutezanță, luptă, demnitate,

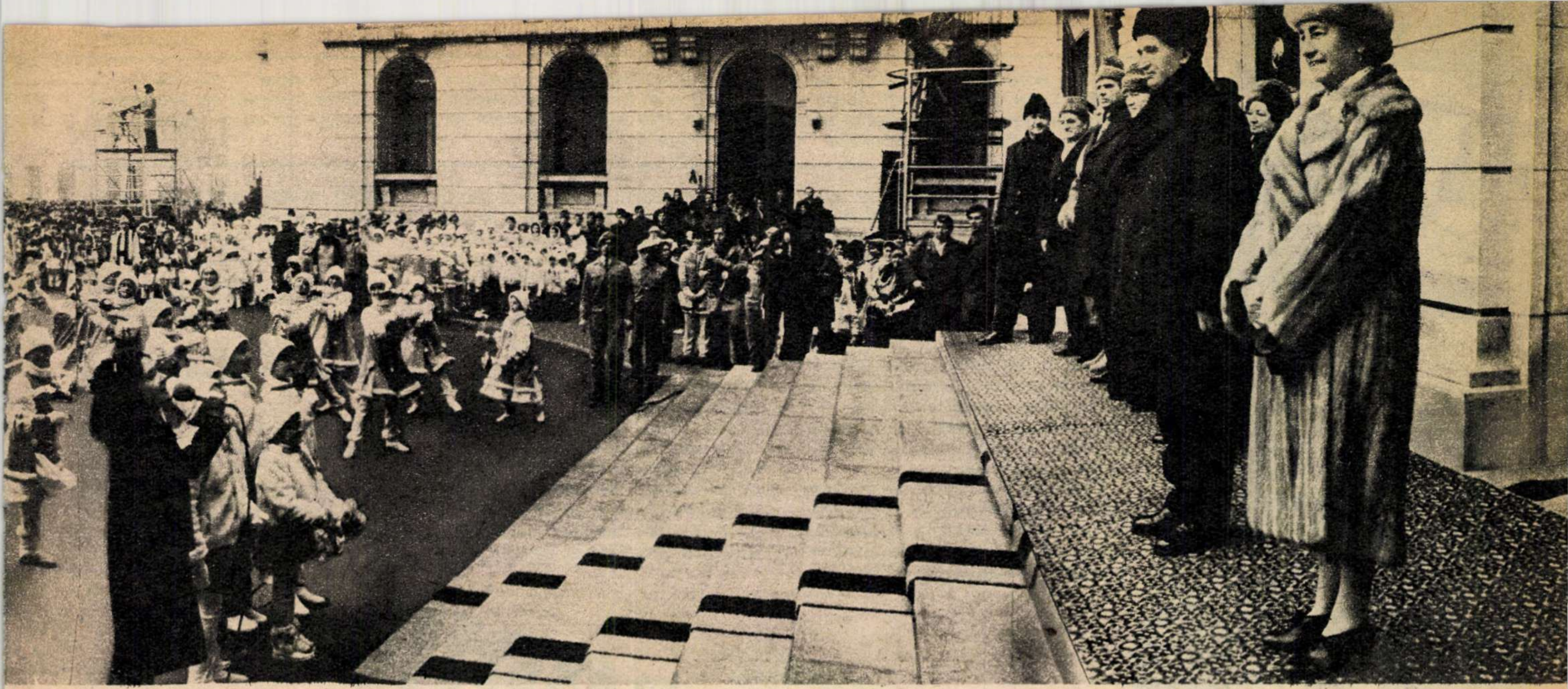

Tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu, tradiționala urare de An Nou a tinerei generații

De-ncredere în om și în dreptate.
Cu dragoste, noi, pionierii, raportăm
Că-nflăcăratele chemări vi le urmăm
La-nvățătură, muncă, cercetare,
În săli de clasă și laboratoare.

La urarea tinerei generații s-au alăturat uteciștii, momentul muzical-coregrafic oferit de tineri din Capitală, din județele Constanța și Neamț, ca și de formația „Izvor" a Ansamblului artistic al C.C. al U.T.C. fiind deosebit de sugestiv.

Întregul alai de colindători a rostit Plugușorul acestor vremuri noi, socialiste. Într-o unitate de cuget și simțire, toți cei prezenți au intonat cîntecul devenit familiar nouă, tuturor: **„Partidul – Ceaușescu – România"**.

Urările de an nou s-au îngemănat în versurile ce au dat substanță secvențelor următoare ale acestei veritabile demonstrații de virtuozitate artistică cu mobilizatoare îndemnuri de muncă susținută, în cincinalul ce va începe, de realizări pe măsura timpului eroic pe care-l trăim. Au fost prefigurate în stihuri-angajament perspectivele de dezvoltare a României în viitorii ani.

Încununare a realizărilor noastre prezente, anul 1986 are, în același timp, o deosebită semnificație în cartea de istorie a țării; el va însemna împlinirea a 65 de ani de la făurirea partidului comunist al clasei muncitoare, eveniment ce marchează un drum lung, parcurs cu dîrzenie și neînfricare de poporul nostru în dorința sa nestrămutată de a crea o Românie liberă și demnă în rîndul națiunilor lumii, de a obține noi și noi victorii în opera sa măreață de construcție a socialismului și comunismului.

1985 a confirmat audiența largă de care s-a bucurat în lume inițiativa românească „Anul Internațional al Tineretului", desfășurat sub deviza „Participare – Dezvoltare – Pace".

Ampla desfășurare a Plugușorului a ilustrat astfel o idee scumpă tinerilor, întregului popor român – pacea și înțelegerea internațională. Păcii – bunul cel mai de preț al popoarelor – i-a fost dedicată și „Hora păcii", original moment coregrafic prezentat de toți participanții.

Tineri muncitori, țărani, intelectuali, elevi și studenți și-au reunit vocile într-o nouă și caldă urare de sănătate, fericire, de an prosper, urare adresată clasei muncitoare, întregului nostru popor.

Momentul coregrafic sugestiv intitulat „Omagiu", un dar de Anul Nou adus de colectivul de balet al Casei centrale a pionierilor și șoimilor patriei, a fost prefațat de urările:

„La mulți ani" și fericire
Pentru-a țării propășire
Să ne fiți mereu în frunte
Spre victorii și mai multe!

Toți care astăzi au venit aici
Rostim din inimă, cu-nsuflețire,
Urarea de An Nou cu fericire
Tovarășului Nicolae Ceaușescu,
Părintelui iubit, ocrotitor
Al tinereții noastre-a tuturor,
Celui ce zi de zi și ceas de ceas
E-al țării luptător fără răgaz!
Tovarășă Elena Ceaușescu,
Noi toți, veniți de pe cuprinsul țării,
Purtînd tradiția și datina urării
V-aducem semn curat de mulțumire,
Pentru atenta grijă, ocrotire
Pentru munca politică
și de cercetare
Cu larg și viu ecou peste hotare
Toți tinerii de Plugușor vă spun
An nou de pace, roditor și bun!

Culoare și pitoresc au adus, prin grai și costume, prin obiceiurile tradiționale reeditate la această sărbătoare de An Nou, grupuri folclorice din Suceava, Botoșani, Maramureș, Bihor, Arad, Caraș-Severin, Mehedinți, Olt, Dîmbovița, București. În viu grai sînt rostite pentru popor, pentru ctitorul de țară, urări de rod bogat în anul care vine, de fericire și sănătate.

Un obicei cu valoare de simbol, păstrat la români peste veacuri, „Alaiul bradului" a încununat sărbătoarea Plugușorului prin predarea ștafetei de către 1985, sub chipul falnic al unui tînăr, care își ia rămas bun, 1986, un șoim al patriei cu voce suavă, și-a rostit din inimă urarea:

Făt-Frumos curînd voi crește
Cu țara care-și sporește
Frumusețea, bogăția,
Gloria și Măreția.
„La mulți ani!" iubit părinte,
Duceți țara înainte,
Fiți viteaz și sănătos
Pentru drumul glorios.

Și tovarășei de țel
Și de luptă sub drapel
„La mulți ani!" și fericire
Pentru-a țării propășire
Să ne fiți mereu în frunte
Spre victorii și mai multe!

Un grup de șoimi ai patriei și pionieri s-au apropiat, plini de emoție, de tovarășul Nicolae Ceaușescu, de ceilalți tovarăși din conducerea partidului și statului, i-au sorcovit, adresîndu-le tradiționala noastră urare de ani mulți, sănătate și fericie.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu, ceilalți tovarăși din conducerea de partid și de stat au răspuns cu căldură, cu dragoste părintească urărilor adresate de copii.

În întreaga piață domnea o atmosferă însuflețită, entuziastă, de aleasă sărbătoare, exprimînd unitatea deplină a întregului nostru popor în jurul partidului, al secretarului său general, hotărîrea ca, sub conducerea sa înțeleaptă, să fie înfăptuite mărețele obiective trasate de cel de-al XIII-lea Congres al partidului. S-a dat expresie satisfacției față de încheierea cu succes a unui an de muncă avîntată, a unui cincinal rodnic, încrederii că anul 1986 va marca o nouă etapă importantă în dezvoltarea multilaterală a patriei noastre socialiste.

În marea piață au răsunat, armonios și solemn, acordurile cunoscutei melodii „La mulți ani cu sănătate!", interpretată de toate grupurile de tineri colindători, cărora li s-au alăturat în mod spontan toți cei prezenți.

În această atmosferă sărbătorească, de înaltă mîndrie patriotică, a luat cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Cuvîntarea conducătorului partidului și statului nostru a fost urmărită cu deosebit interes și deplină satisfacție, fiind subliniată în repetate rînduri cu vii și îndelungi aplauze. S-a scandat cu însuflețire „Ceaușescu – P.C.R.!", „Ceaușescu și poporul!", „Ceaușescu – tinerii!", „Stima noastră și mîndria, Ceaușescu – România!", „Ceaușescu – pace!", „Ceaușescu – La mulți ani!". Participanții la emoționanta sărbătoare a Plugușorului au dat astfel expresie hotărîrii ferme a tinerei generații a patriei, a întregului nostru popor de a-și intensifica eforturile consacrate realizării exemplare a cincinalului ce va începe, înfloririi continue a României socialiste, sporirii prestigiului său în lume.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu s-au fotografiat cu participanții la Plugușor, cărora le-au urat multe succese în viață, spor la muncă și la învățătură.

Tinerii colindători au fost invitați apoi în sediul Comitetului Central al partidului, unde, după datina străbună, le-au fost oferite daruri de Anul Nou.

COPIII minerilor de la Dunăre

La hotarul de început al anului 1986, hotar sărbătoresc prefigurînd un viitor bogat în realizări și satisfacții, cu atît mai mult copiii unui oraș nou al țării trăiesc emoția de a fi contemporani cu prefacerile revoluționare din localitatea natală. Așa am vrut să-i cunoaștem la acest început de an pe copiii unuia dintre orașele de la Dunăre, Moldova Nouă.

Făurarii temerari

De la Baziaș la vale
Mîndră țară-ți iese-n cale.

(Cîntec popular)

Pe drumul parcurs, primul semn că am sosit ni-l dă bătrînul Danubiu, cu brațul său de-o lucire măreață. Odată intrați în valea prinsă parcă într-un brîu de dealuri, unde se știe că primăvara, sub influența climei mediteraneene, înfloresc migdalii și smochinii, ne întîmpină vesel mănunchiul blocurilor de locuințe pastelat colorate. În anul 1965, anul Congresului al IX-lea al partidului, s-a pus aici temelia unui puternic centru minier. Modestul orășel de provincie a trecut prin mirabila metamorfoză, devenind un oraș modern, în continuă creștere și dezvoltare. Pe harta României, localitatea figura în trecut ca primul port de la intrarea Dunării în țară. Astăzi, vechiului port i s-a adăugat un altul — portul industrial de o mare capacitate.

Conduși de gazde, de un prieten foarte apropiat al pionierilor și uteciștilor, secretarul Comitetului de partid al Întreprinderii miniere Moldova Nouă, tovarășul **Aurel Mereuță,** ajungem în reședința făurarilor temerari.

...Concentrate de cupru, pirită, fierul, molibdenul (un metal prețios pentru economia națională), banatite (nou zăcămînt de minereuri intrat în exploatare) sînt tot atîtea bogății ale subteranului pe care bravii mineri le aduc la suprafață și le fac să intre în circuitul economic complex al țării „Nu se pot concepe automatizarea, cibernetizarea, robotizarea fără cupru" rețin tinerii vizitatori considerația laconică a gazdelor. Moldova Nouă a devenit cel mai mare producător de cupru din țara. Pentru valorificarea superioară a materiilor prime sînt date în funcțiune două linii tehnologice pilot pentru extragerea molibdenului. Se construiește, debutînd în actualul cincinal, o nouă uzină metalurgică de metale neferoase, edificiul ei ridicîndu-se pe zi ce trece în vecinătatea Uzinei de preparare a minereurilor cuprifere. Sînt prevăzute de asemenea lucrări pentru economisirea energiei, combustibilului și carburanților. Se amenajează un iaz de decantare a apelor reziduale și se efectuează lucrări de reducere a volumului de transport auto, prin înlocuirea cu transportoare cu benzi, după cum și alte lucrări care marchează suișul fertil, în acest an și în anii ce vin, al industriei din acest oraș.

Acolo unde altădată se culegeau fragii

Dunare, pe malul tau
E-așezat orașul meu,
Plai străbun de Miorița,
Bucurii și biruință.

(„La noi, la Moldova Nouă", *de* **Smaranda Micanovici**, *Școala nr. 4)*

...Facem un popas la cariera de banatite. Aici, unde cu cîțiva ani în urmă se culegeau fragii, acum se extrag anual nouă milioane tone de minereuri. Pe fundalul selenar al zăcămîntului se mișcă „alene" giganți ai construcțiilor de mașini. Sînt conduși sau mînuiți de excavatoriști ori buldozeriști ori șoferi curajoși asemenea cascadorilor, ca **Teodor Costinaș, Gheorghe Marițan, Constantin Tismănaru, Urbanek Iosif, Gheorghe Petcu.**

Ne îndreptăm apoi spre un alt uriaș — concasorul — care sparge 50 de tone de minereu într-un minut. „Opera" lui este transportată pe-o spectaculoasă bandă-magistrală (care planează deasupra văii, pe-o distanță de 2,7 km), la Uzina de banatite, prevăzută cu 4 linii tehnologice, unde este măcinată în mori autogene. „Pentru comparație — ne explică gazda — o singură linie tehnologică (moară autogenă) prelucrează minereul cît zece linii tehnologice, la un loc, din uzina veche".

Toate impunătoarele edificii și realizări ale orașului, care semnifică un volum remarcabil de investiții și muncă eroică, îi impresionează pe copiii de aici, admiratori ai muncitorilor fruntași, tot mai mult apropiați și prieteni cu ei, în întîlnirile pe care le au împreună și-n aceste zile de vacanță.

Copii ageri, muncitori și talentați

Izvor șerpuit,
Spic de aur împlinit,
Brad împodobit,
Zi și tu cu mine:
An nou, fericit!
(*„Urare"* de **Daniela Chișozan,** *Școala nr. 4)*

Început de nou an, împodobit cu beteala sclipitoare a vacanței de iarnă, înseamnă zile frumoase, pline de meritate bucurii pentru copiii harnici ai orașului. Binemeritate, subliniem, întrucît aici cunoaștem tineri care știu să se pregătească plenar pentru viitorul care-i așteaptă. La Liceul industrial cu profil minier din oraș, elevii, datorită priceperii cîștigată prin muncă și studiu temeinic (prețuirea pe care le-o acordă minerii se vede și în dotarea atelierelor liceului cu tot ce este mai nou și modern), satisfac comenzi de la tije de perforat pînă la complicate piese de schimb.

La **Casa pionierilor și șoimilor patriei** ne întreținem cu tinerii tehnicieni și inventatori. **Radu Modol, Sorin Briceoc, Zlatco Petco, Gheorghe Dimitrovici, Deian Petcu** ne vorbesc (și practic) despre proiectele lor din acest an: un minicart cu comandă electronică, un aparat de sudură, un robot de bucătărie, un dispozitiv de hrănire automată și temporizată a păsărilor.

La **Școala nr. 4,** îi întîlnim pe membrii cercului de istorie și arheologie în cabinetul lor de lucru, elaborînd monografii concise ale localităților din zona clisurii Dunării. La aceeași școală îi întîlnim la repetiții pe artiștii laureații, formația vocal-instrumentală și dansatorii (dans de societate), care vor prezenta, sîntem convinși, concerte și spectacole de succes. Sîntem în vacanță. Zile pline pe traseele ei petrec și cunoscuții expediționari de la **Școala nr. 3** ori sportivii ambițioși, printre care tenismena **Maria Pitorac** (locul I pe județ) sau talentații matematicieni **Lăcrimioara Damian** și **Radu Ciolac.** Lăcrimioara a obținut la concursul „Traian Lalescu" un premiu special și premiul pentru cea mai originală rezolvare a unei probleme de matematică... Unii dintre ei se pregătesc să plece într-o tabără de schi, în Munții Semenic. Alții sînt gata de drum într-o drumeție în ospeție la copiii din Cărbunari, o comună montană. Alții vor pleca în alte tabere, excursii, drumeții...

Copiii orașului Moldova Nouă încep un nou an de frumoase aspirații și de succese în pas cu orașul lor mereu mai înfloritor.

Margareta MICU
foto: Mihai NIEDL

PIONIERII JUDEȚULUI ALBA, ENTUZIAȘTI PARTICIPANȚI LA MARILE ACȚIUNI PATRIOTICE „TOT ÎNAINTE" SI „PATRIE ROMÂNĂ, ȚARĂ DE EROI"

MERIT
PIONIERESC

O valoroasă descoperire arheologică

Ne facem o plăcută datorie de a vă prezenta o descoperire arheologică de valoare, care se datorează unei inimoase pioniere a școlii din comuna **Șibot.** Este vorba de eleva **Adriana Mihalcea** care, aflîndu-se pe pășunea din sud-vestul localității natale, a observat, la un moment dat, „ceva foarte strălucitor". Apropiindu-se a cules din pămînt două monede de aur, așa-numitii aurei pe care i-a predat școlii. Specialiștii arheologi au fost anunțați imediat. Deplasîndu-ne la fața locului, am constatat că monedele descoperite de Adriana datează dinaintea cuceririi Daciei de către romani. Ele au fost bătute la Roma, pe timpul împăratului Nero, în anii 63–58 e.n. Ambele au aceeași iconografie. Pe una din fețe (avers) apare profilul împăratului Nero cu titulatura oficială (Nero Caesar Augustus), iar pe fața opusă (revers) este înfățișat zeul Jupiter din mitologia greco-romană, așezat pe un tron ornamentat. Asemenea monede de aur sînt foarte rare în descoperirile din țara noastră, literatura de specialitate amintind 7 piese identice, apărute în alte localități. Pentru comuna Șibot, descoperirea Adrianei are o semnificație istorică deosebită. Datînd din epoca preromană, ea se adaugă unor descoperiri mai vechi, care constau din tezaure din obiecte de podoabă dacice descoperite în apropiere, la Sărăcsău și Săliștea, bijuterii ce datează din intervalul secolelor I î.e.n. – I e.n., corespunzătoare fazei clasice a civilizației celor „mai viteji și mai drepți dintre traci".

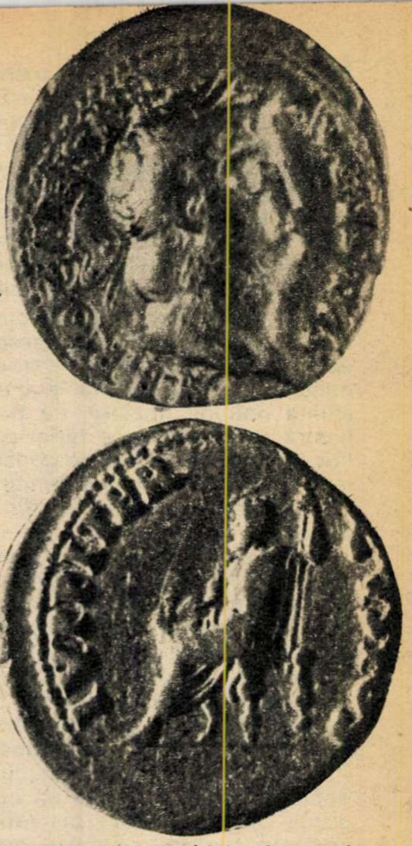

Tocmai din aceste motive, fapta **Adrianei Mihalcea** din **Șibot** trebuie cunoscută și de alți pionieri iubitori ai istoriei, dintre care unii vor deveni arheologi pasionați.

Dr. VASILE MOGA
arheolog, Muzeul Unirii,
Alba-Iulia

FOTOREPORTER Cutezătorii

— „Bună ziua, dragă redacție! vă spun membrii subredacției „Cutezătorii" de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Alba-Iulia.** De pe itinerarele acțiunii **„Tot înainte"** vă trimitem ultimele noutăți înregistrate de noi, pe pelicula fotografică și în carnețelele de reporter, la școlile nr. 1 și nr. 6 din municipiu.

...Trăim în orașul Marii Uniri, în cetatea pe ale cărei porți a intrat victorios voievodul Mihai Viteazul; pe străzile orașului nostru au răsunat și pașii martirilor răscoalei din 1784 — Horia, Cloșca și Crișan. Numeroase locuri, monumente amintesc de trecutul eroic al poporului român. Iată, pe colegii noștri i-am întîlnit într-un popas al drumeției lor, organizată zilele acestea cu membrii cercurilor de dezbateri politico-ideologice la cîteva monumente din municipiu sub genericul **„Sîntem urmașii unui popor eroic"** (foto 1).

1

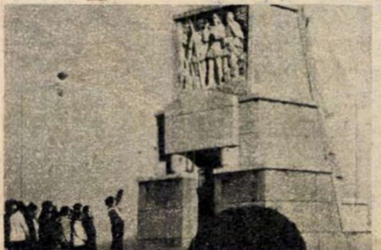

2

Pe scena Casei de cultură a sindicatelor, grupul vocal-instrumental de la Școala nr. 6, laureat al Festivalului Național „Cîntarea României", prezintă un bogat program artistic dedicat patriei și partidului (foto 2).

Din cele povestite de colegii noștri, am aflat că trimestrul s-a încheiat cu rezultate bune pentru toți pionierii. Unii dintre aceștia — pasionați matematicieni — se vor afla în curînd în tabăra de la Arieșeni. Matematicienii noștri se vor pregăti acolo pentru viitoarele concursuri pe materii, dar vor trăi și minunate zile de tabără. În imaginea noastră (foto 3), doi dintre iubitorii matematicii dar... și ai chimiei, de la Școala nr. 1.

3

4

Colegii mai mici, din clasele a IV-a ale Școlii nr. 1, au pregătit un frumos dans care să facă parte din cununa bogată a programului unității de pionieri dedicat Zilei Republicii (foto 4).

Și acum, dragi cititori, după ce ați urmărit relatarea colegilor voștri să vi-i și prezentăm pe autori: Monica Urian, Amelia Dospina, Ioana Morar, Irina Dragomir însoțite de fotoreporterii Adina Adaș, Raul Ciurtin, Ioan Toader și Iulian Ghițescu.

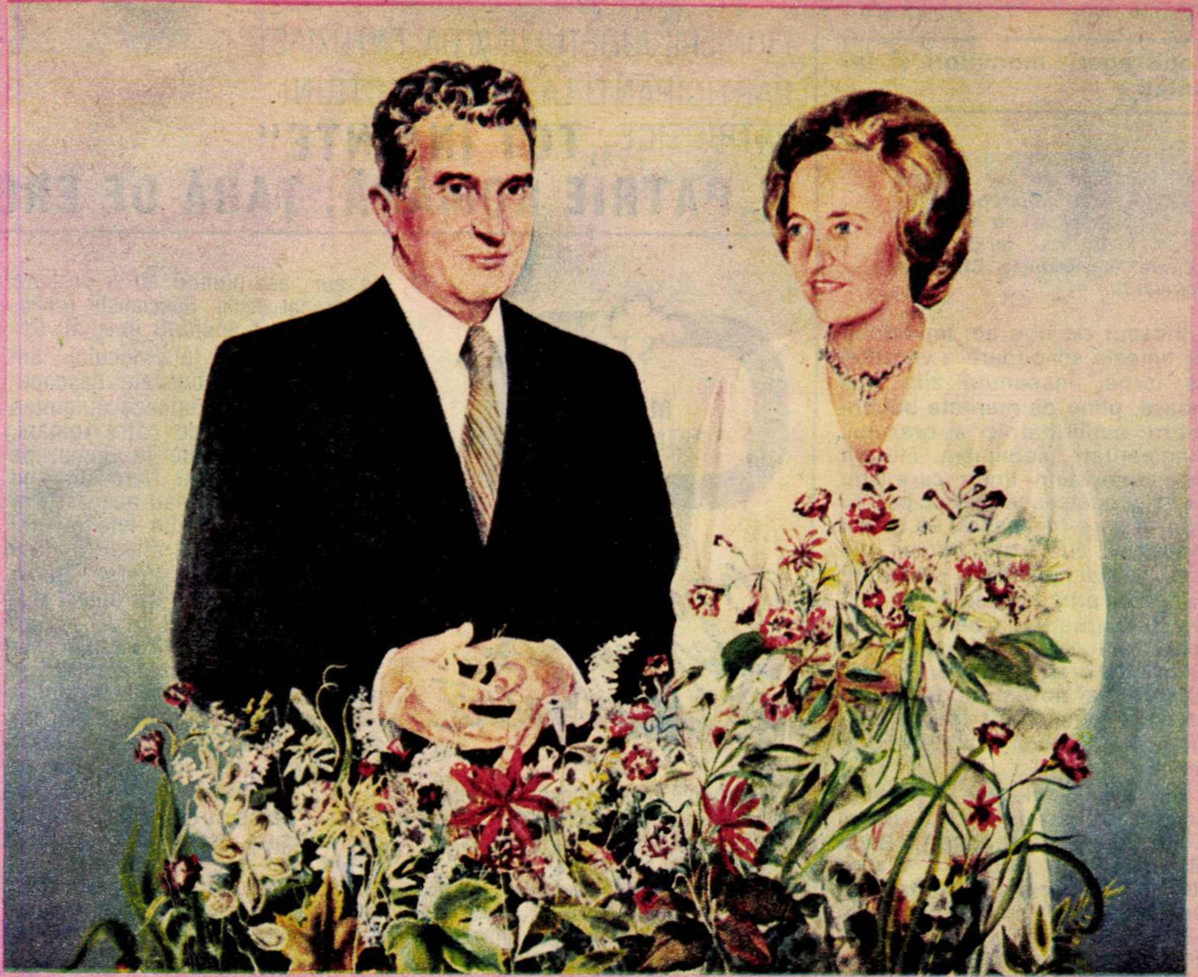

ALES OMAGIU TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU

În cartea de istorie a patriei noastre, ce sintetizează existența multimilenară a unui popor eroic, dăinuirea sa pe aceste meleaguri de la Carpați, Dunăre și Marea Neagră, este înscris pentru totdeauna, la loc de cinste, numele tovarășei Elena Ceaușescu. Devotată fiică a clasei muncitoare, a poporului român, tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu este inimă din inima patriei, conștiință vie, înaintată în conștiința națiunii noastre. Iar prin ilustra sa activitate pe tărîm politic și științific a intrat în conștiința contemporanilor, dobîndind un remarcabil prestigiu internațional.

Omenia, dîrzenia, cultul muncii, vocația creatoare, trăsături proprii femeii române, își află o strălucită întruchipare în proeminenta personalitate a tovarășei Elena Ceaușescu, a cărei viață exemplară este puternic luminată de flacăra pasiunii revoluționare, a dăruirii patriotice.

În semn de aleasă prețuire, poporul român îi aduce un călduros omagiu, odată cu recunoștința fierbinte pentru contribuția tovarășei Elena Ceaușescu, alături de tovarășul Nicolae Ceaușescu, fiul cel mai iubit al națiunii noastre, conducătorul partidului și al țării, la înfăptuirea grandioasei opere de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism a României.

A plecat din satul natal în anii adolescenței. A devenit muncitoare în București. Alegînd drumul luptei revoluționare, a intrat în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist. Apoi a devenit membră a Partidului Comunist Român. Alături de tovarășul Nicolae Ceaușescu, a luptat pentru o viață mai bună, pentru o societate dreaptă, în care omul să fie eliberat de exploatare, să devină cu adevărat făuritor de istorie. A luptat cu eroism pentru libertatea, pentru integritatea și independența patriei.

Un punct culminant al acestei aprige lupte l-a constituit marea demonstrație antifascistă și antirăzboinică de la 1 Mai 1939. Un rol hotărîtor în organizarea acestei acțiuni revoluționare de mare anvergură a revenit tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu. La 1 Mai 1939, ca în atîtea alte momente cardinale ale marii bătălii în care se angajase, tînăra revoluționară Elena Ceaușescu a dovedit că se identificase pe deplin cu un mod de acțiune integral activ, integral legat de cele mai înălțătoare idealuri ale patriei, ale poporului.

Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944, a proiectat tineretul României în vîltoarea unor evenimente revoluționare fără precedent în întreaga istorie a patriei noastre. În numele partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, aflat atunci în funcția de mare răspundere de secretar general al Uniunii Tineretului Comunist, chema cu înflăcărare tînăra generație să lupte și să muncească pentru ca patria noastră să devină mai bogată, mai puternică și mai frumoasă. Începea, în România, o eră nouă: era revoluției și construcției socialiste. În acei ani de început de nouă istorie, tovarășa Elena Ceaușescu a muncit și a studiat cu dîrzenie, cu pasiune, cu deplina convingere că socialismul se întemeiază pe muncă, pe știință, pe cultură.

După cel de-al IX-lea Congres al partidului, în anii rodnici de cînd în fruntea partidului și a țării se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, ctitorul României socialiste, munca a dobîndit caracteristici noi, valențe noi. Poporul întreg a înțeles că a munci, a învăța, a dobîndi înalte cunoștințe științifice și culturale constituie o condiție fundamen-

RECUNOȘTINȚĂ

Patrie,
De douăzeci de ani înflorești,
De douăzeci de ani încoace
Ești frumoasă
ca o grădină,
Ești privirea
marelui erou
Nicolae Ceaușescu,
Ești ritmul inimii
mamei noastre,
Elena Ceaușescu,
Înconjurați de noi.

CARMEN PETRAȘCU,
clasa a VII-a A, Moreni

DIN INIMĂ

Tovarășei Elena Ceaușescu,
Cu toți îi mulțumim fierbinte
Cu ale inimii cuvinte
Pentru grija cu care
ne-nconjoară
Să creștem mari în
româneasca țară.

Cutezător ne-nvață ca știința
S-o folosim spre-al
Păcii viitor
Și s-apărăm încrederea
În viață
Pe-al patriei meleag
Înfloritor.

STELIANA BUSUIOC,
clasa a V-a A, Miercurea-Ciuc

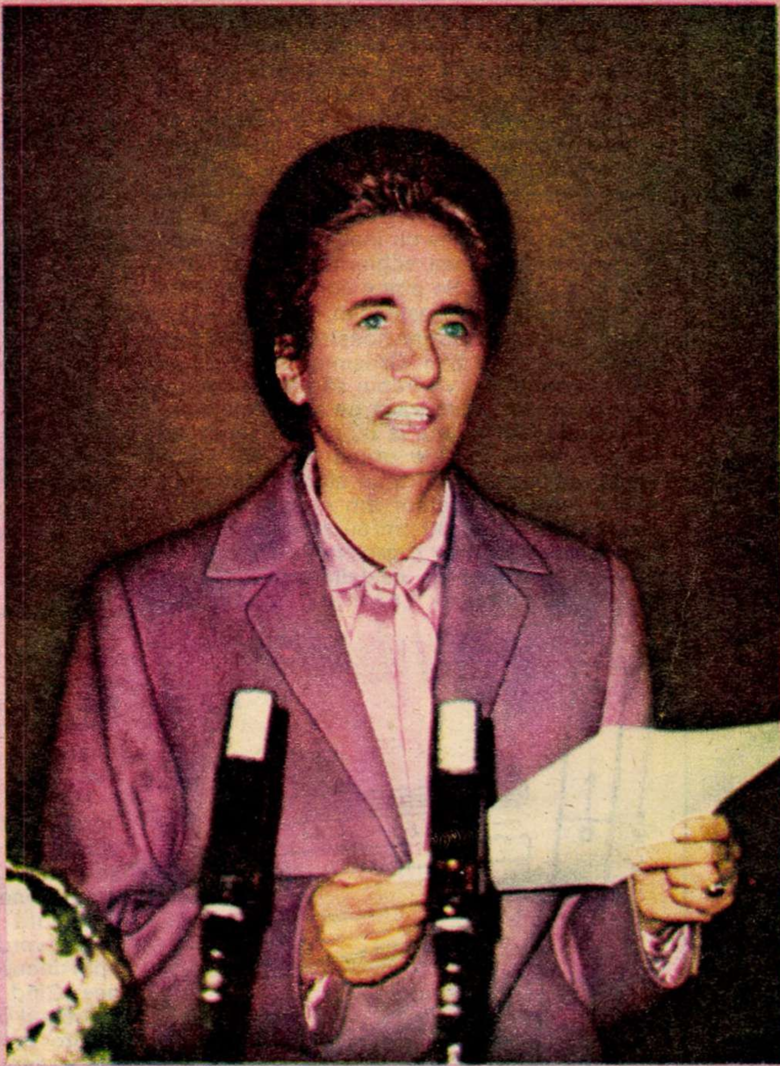

Înfăptuirea obiectivelor stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului pentru cincinalul 1986—1990 și în perspectivă pînă în anul 2000 pune în fața școlii românești cerințe și răspunderi noi privind pregătirea profesională, tehnică, științifică și ridicarea nivelului general de cultură al tinerei generații.

ELENA CEAUȘESCU
(din Cuvîntarea la Congresul științei și învățămîntului)

ELENA CEAUSESCU, D.Sc.
NOUVELLES RECHERCHES DANS LE DOMAINE DES COMPOSES MACROMOLECULAIRES
PERGAMON PRESS
POLIMERIZAREA STEREOSPECIFICĂ A IZOPRENULUI
Е. Чаушеску
НОВЫЕ ИССЛЕДОВАНИЯ В ОБЛАСТИ ВЫСОКОМОЛЕКУЛЯРНЫХ СОЕДИНЕНИЙ
ELENA CEAUSESCU D.Sc.
STEREOSPECIFIC POLYMERIZATION OF ISOPRENE
Elena Ceausescu
Einige Forschungen im Bereich der Synthese und Kennzeichnung makromolekularer Verbindungen
СТЕРЕОСПЕЦИФИЧЕСКАЯ ПОЛИМЕРИЗАЦИЯ ИЗОПРЕНА
ELENA CEAUSESCU
NUOVE RICERCHE NEL CAMPO DEI COMPOSTI MACROMOLECOLARI
CERCETĂRI ÎN DOMENIUL SINTEZEI ȘI CARACTERIZĂRII COMPUȘILOR MACROMOLECULARI
ELENA CEAUSESCU
RICERCHE NEL CAMPO DELLA SINTESI E DELLA CARATTERIZZAZIONE DEI COMPOSTI MACROMOLECOLARI

tală a participării active la construcția noii societăți.

În acest uriaș proces constructiv, în această vastă operă revoluționară ce poartă pecetea gîndirii temerare și faptei cutezătoare proprii tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, tovarășa Elena Ceaușescu a dat întreaga măsură a aleselor sale calități de activist politic, de om de știință și cultură. Pentru contribuția deosebită la ridicarea patriei pe trepte tot mai înalte de progres, de civilizație socialistă, partidul și statul i-au încredințat răspunderi dintre cele mai mari. Tovarășa Elena Ceaușescu este membru al Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al partidului și prim viceprim-ministru al guvernului. Recent, la Congresul științei și învățămîntului, i s-a încredințat înalta funcție de președinte al Consiliului Național al Științei și Învățămîntului.

Niciodată, în România, știința, învățămîntul și cultura nu s-au bucurat, ca în prezent, de o politică programatică, niciodată nu au avut un rol atît de important în asigurarea progresului țării. Acest program cuprinzător, acest nou statut sînt datorate tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu.

Purtătorii cravatelor roșii cu tricolor, aflați la vîrsta romantismului revoluționar, se bucură de cele mai bune condiții de învățătură și viață, învață în clădiri moderne, dispun de laboratoare, de cabinete de studiu, de biblioteci, de ateliere. Ei desfășoară o activitate rodnică, învață să fie drepți, cinstiți, cutezători în gîndire și în faptă, crescînd ca demni constructori ai socialismului și comunismului în România.

Ei au, în personalitatea proeminentă a tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu, un luminos exemplu. Contribuțiile personale la introducerea unor tehnologii avansate în industria chimică românească, strălucitele sale lucrări traduse în numeroase țări ale lumii i-au adus o largă recunoaștere internațională, de savant cu renume mondial. De-a lungul anilor i s-au conferit importante titluri științifice internaționale, devenind doctor honoris causa al unor reputate universități de pe toate meridianele Pămîntului.

Copiii țării, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor, șoimii patriei, într-un glas cu întregul popor român, cu recunoștință fierbinte, cu alese sentimente de dragoste și stimă, îi urează, din adîncul inimilor, tovarășei Elena Ceaușescu, ani mulți, sănătate și putere de muncă, pentru ca alături de iubitul nostru conducător, tovarășul Nicolae Ceaușescu, să îndrume laborioasele eforturi ale poporului nostru, în noul cincinal care a început de cîteva zile, în anii viitori, de exemplară îndeplinire a istoricelor hotărîri adoptate de Partidul Comunist Român.

„CUTEZĂTORII"

ÎNTÎLNIREA DE DUMINICĂ LA ORA 11,35...

Iată o întîlnire de la care nu vrem să întîrziem niciodată, nu-i așa? Să ne așezăm deci comod în fața televizorului și timp de 40 de minute să fim numai ochi și urechi: este emisiunea „Lumea copiilor". Unde vom călători de această dată? Ce prieteni noi ne vom face?

Zîmbitoare, gazdele noastre – fete și băieți de la școli din Capitală, în rol de prezentatori TV – se grăbesc să risipească nerăbdarea noastră.

Sîntem invitați la Clubul de vacanță! Ni se promit... „Bucurii, bucurii pentru noi , milioane de copii". Și, într-adevăr, ambianța antrenantă, cîntecele, glumele, ghicitorile, jocurile, desenele animate – toate ne fac să ne simțim într-un adevărat carusel al veseliei.

În imaginea pe care v-o prezentăm sînt surprinși, în timpul unei emisiuni, colegii voștri prezentatori, pionierii: Dorina Chiriac, Andrei Buzoiu, Maria Codrea, Andreea Mihalache și Cosmina Ionescu, șoim al patriei.

Cu toții – redactori, regizori, operatori și bineînțeles copiii prezentatori ai emisiunilor de televiziune adresate vouă, dragi prieteni, vă invită ca și pe timpul vacanței să fiți punctuali la întîlnirea de duminică, la ora 11,35!

Elena Mănescu

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

ANTON BARAN din Dorohoi vrea să cunoască unele date din preistoria... saniei.

Apariția saniei se pierde în negura timpului. Se știe totuși că amerindienii se lăsau să lunece pe pantele înzăpezite pe un fel de sanie fără tălpici numită... toboggan. Englezii din vechime au imaginat și ei un fel de sănii, care erau dirijate cu picioarele. În zonele alpine din Elveția, săniile sînt destul de răspîndite printre adulții din satele izolate, aceștia trăgîndu-le după ei cînd au de urcat și folosindu-le apoi pentru a coborî rapid.

Despre săniuța jocurilor noastre tradiționale credem că știe destule și cititorul nostru din Dorohoi!

GABRIEL GALEȘ din Codlea, județul Brașov, își dorește foarte mult o pereche de schiuri, dar nu una oarecare, ci una care să poarte marca... „Gabriel". Pe scurt, prietenul nostru vrea să-și construiască o pereche de schiuri. Pentru el și eventual și pentru alți doritori, prezentăm datele de mai jos.

Schiul se construiește proporțional cu greutatea și mai ales cu înălțimea schiorului. In general lungimea schiurilor variază între 1,80 m și 2,35 m. Se poate construi din lemn de salcîm, brad, mesteacăn, frasin.

Iată, pentru schiurile noastre am ales lungimea medie: de 2 m. Grosimea scîndurii pe care o vom folosi va trebui să aibă 2 cm, iar lățimea 20 cm. Vom trasa pe suprafața scîndurii două linii: prima la 60 cm de capăt, iar a doua la 30 cm de prima (fig. 5). După aceea subțiem scîndura cu ajutorul unei rindele în sensul săgeților din imagine, excluzînd porțiunea de 30 cm cuprinsă între linii. La capete va rămîne o grosime de 5 mm. Întoarcem scîndura pe cealaltă parte și scobim un șanț lung de 1,60 m (fig. 1). Capătul din față al schiului îl vom ascuți pe o porțiune de 30 cm (fig. 2). După cum se știe, schiurile au o ondulație pe care o putem obține introducînd scîndurile complet în apă cîteva ore. Se fixează apoi pe o scîndură pe care în prealabil am bătut o bucată de lemn (fig. 3). La o distanță de 1,20 m de acest lemn, fixăm două scîndurele, cea de la vîrful schiului avînd o înălțime de 10 cm, iar cealaltă ceva mai mică. După ce fixăm schiurile așa cum se vede în figura nr. 3, le lăsăm în această poziție cîteva zile.

Curelele vor fi fixate ca în figura nr. 4. Pentru ca să nu ne alunece piciorul de pe schi, prindem o scîndurică ce va veni sub talpa bocancului, în fața tocului. Bețele, absolut necesare în acest sport, sînt simplu de confecționat, dintr-un lemn tare, cu o lungime de 1,25—1,40 m, avînd la capătul inferior cîte un cui pentru a pătrunde ușor în zăpadă. Consultați și tabelul care vă oferă dimensiunile de construcție pentru diferite înălțimi.

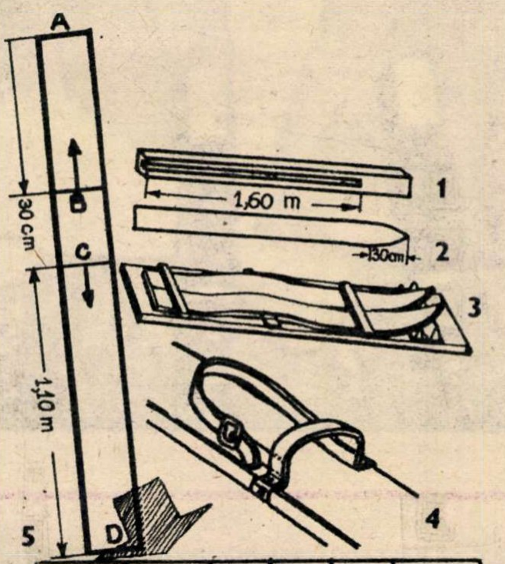

Înălțimea schiorului	Lungimea schiului	Dist. A—B	Dist. B—C	Dist. C—D	Lungimea scobiturii
1,60 m.	1,80 m	54 cm	27 cm	0,99 m	1,44 m
1,65 „	1,90 „	57 „	28 „	1,04 „	1,52 „
1,70 „	2,00 „	60 „	30 „	1,10 „	1,60 „
1,75 „	2,10 „	63 „	31,5 „	1,15 „	1,68 „
1,80 „	2,20 „	66 „	33 „	1,21 „	1,76 „

MAI MULTE CITITOARE ne-au împărtășit dorința de a tricota ceva în zilele de vacanță. Le oferim tuturor o sugestie, firește, de sezon. Vă dorim spor la lucru!

Foarte modernă, căciulița „cosmonaut" este ușor de confecționat. O veți tricota în bob de orez sau punct leneș.

Iată și nota sa particulară: trasă pe cap, rulată sau nerulată în jurul obrazului, nu veți mai avea nevoie de fular!

Tricotați căciulița din mohair sau PNA (în două-trei fire), în culori uni, pastelate sau în culori alternate, dar, firește, asortate. Cum se tricotează? Montați 100 de ochiuri pe andrele, începînd să lucrați, de la partea care înconjură obrazul, un model — care vă place vouă mai mult — pînă la rîndul 66, apoi începeți bobul de orez sau punctul leneș. Cînd ajungeți la rîndul 82, tricotați pînă la ochiul 78, lăsînd 22 de ochiuri nelucrate înspre marginea din stînga, apoi spre cea din dreapta a lucrului. Deci lucrați doar 56 de ochiuri, situate la mijlocul tricotajului, executînd patru rînduri, apoi reluați normal, lucrînd și ochiurile lăsate la margini.

La fel veți proceda cînd veți ajunge la rîndurile: 84, 90, 92, 96, 98, 106 și 108. De ce? În acest fel sub bărbie nu se vor forma falduri incomode.

Terminați tricotajul în punct de elastic, executînd șapte-opt rînduri, încheiați, apoi coaseți laturile lucrului și căciulița va fi gata. Atunci cînd purtați căciulița, plasați cusătura sub bărbie.

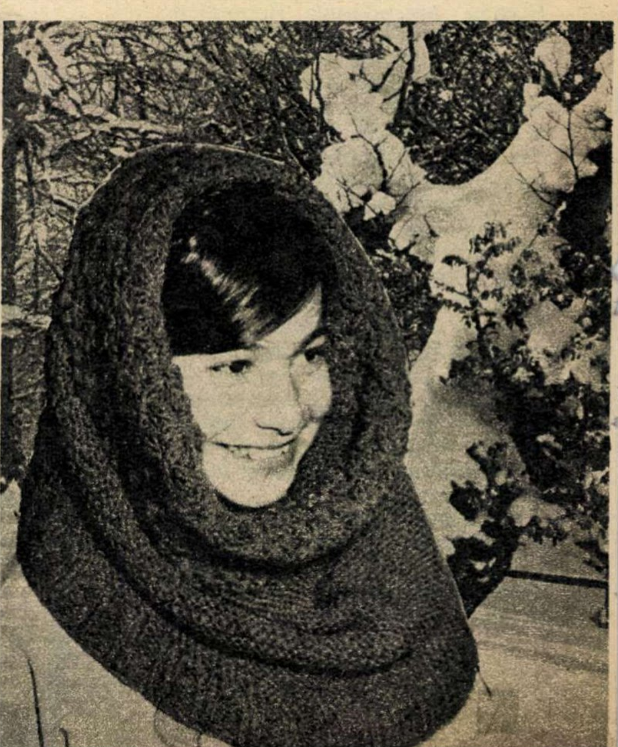

ANTOLOGIE LIRICĂ

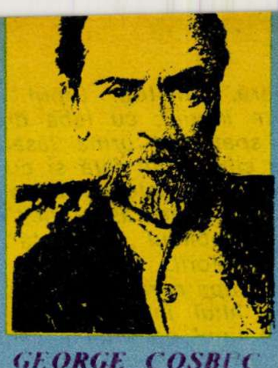

GEORGE COŞBUC

Iarna pe uliţă

— fragmente —

A-nceput de ieri să cadă
Cîte-un fulg, acum a stat,
Norii s-au mai răzbunat
Spre apus, dar stau grămadă
Peste sat.

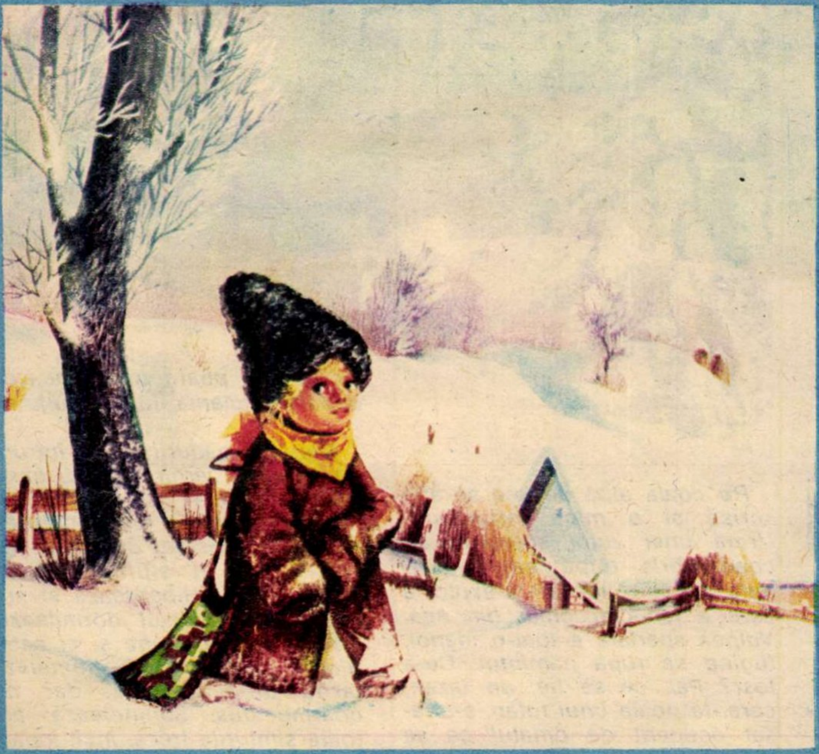

Nu e soare, dar e bine,
Şi pe rîu e numai fum.
Vîntu-i liniştit acum,
Dar năvalnic vuiet vine
De pe drum.

Sînt copii. Cu multe sănii,
De pe coastă vin ţipînd
Şi se-mping şi sar rîzînd;
Prin zăpadă fac mătănii
Vrînd-nevrînd.

Gură fac ca roata morii;
Şi de-a valma se pornesc,
Cum prin gard se gîlcevesc
Vrăbii gureşe, cînd norii
Ploi vestesc.

Colo-n colţ acum răsare
Un copil, al nu ştiu cui,
Largi de-un cot sînt paşii lui,
Iar el mic, căci pe cărare
Parcă nu-i.

Haina-i măturînd pămîntul
Şi-o tîrăşte-abea, abea:
Cinci ca el încap în ea,
Să mai bată, soro, vîntul.
Dac-o vrea!

Ilustraţii de FELICIA AVRAM-ANDRAŞIU

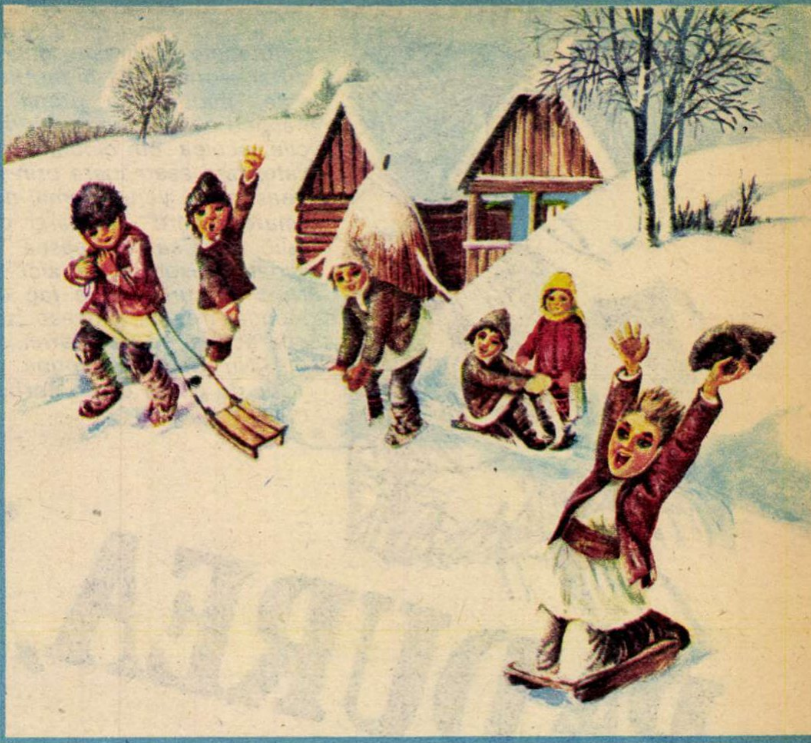

El e sol precum se vede,
Mă-sa l-a trimis în sat,
Vezi, de-aceea-i încruntat,
Şi s-avîntă, şi se crede
Că-i bărbat;

Cade-n brînci şi se ridică
Dînd pe ceafă puţintel
Toată lîna unui miel:
O căciulă mai voinică
Decît el.

El degrabă-n jur chiteşte
Vrun ocol, căci e pierdut,
Dar copiii l-au văzut!
Toată ceata năvăleşte
Pe-ntrecut.

— „Uite-i, mă, căciula, frate,
Mare cît o zi de post —
Aoleu, ce urs mi-a fost!
Au sub dînsa şapte sate
Adăpost!"

Ba se răscolesc şi cînii
De prin curţi, şi sar la ei.
Pe la garduri ies femei,
Se urnesc miraţi bătrînii
Din bordei.

— „Ce-i pe drum atîta gură?"
— „Nu-i nimic. Copii ştrengari."
— „Ei, auzi! Vede-i-aş mari,
Parcă trece-adunătură
De tătari!"

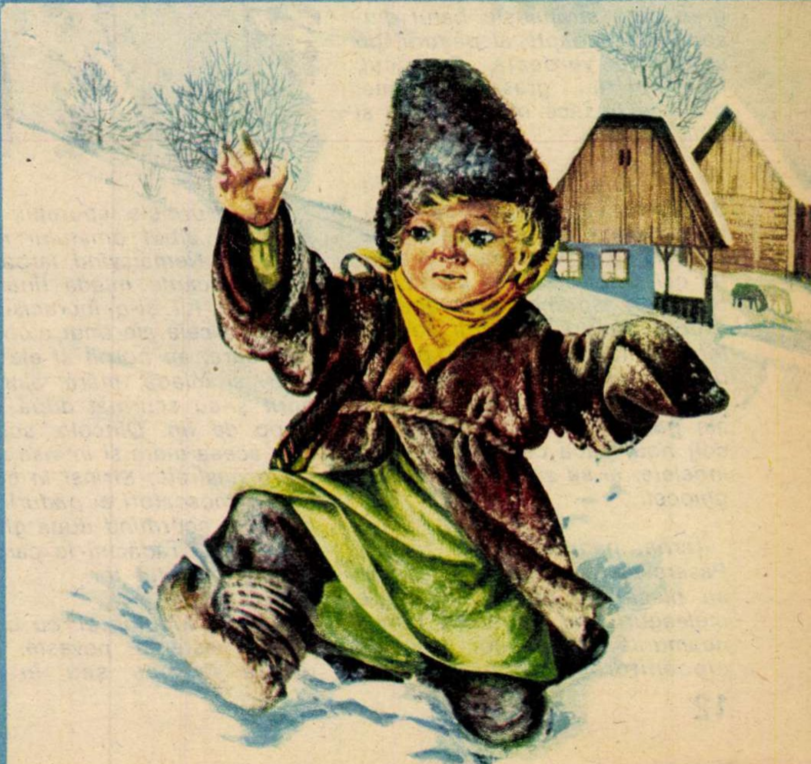

SĂ CUNOAŞTEM NATURA

PĂDUREA, IARNA

Neaua a acoperit totul şi, în lumina soarelui, sclipeşte în sute şi mii de scăpărări. Vîntul îngheţat troieneşte cărările pădurii. Luminişurile par foile albe ale unei cărţi pe care fiecare vietate ce trece îşi lasă „iscălitura". Uite, ici, filigranul urmei unui şoricel ieşit cîteva clipe din ascunzătoarea lui, să se mai soarească şi el. Pe dincolo a trecut o veveriţă; a coborît din crengile copacilor, de pe unde îşi face veacul, ca să caute locurile în care de cu toamnă a pitit ghindă. Atîta doar că nu ţine prea bine minte unde şi-a ascuns-o, astfel încît din acea ghindă au să răsară nişte stejărei!

De mult s-au scuturat şi cele din urmă frunze. Cît vezi cu ochii, tufani şi copaci sînt numai crengi mohorîte. Ba nu; în creştetul stejarului celui mare şi greu care străjuieşte hatul dinspre miazănoapte al pădurii, un smoc de verdeaţă. E vîscul; frunzelor lui, grase şi cerate, n-au ce le face nici îngheţul şi nici crivăţul.

Jur-împrejur totul e veştejit, dar să nu vă închipuiţi că în pădure viaţa a pierit pe de-a-ntregul. Nu, nici pe departe. A căutat căi şi forme ca să poată răzbate prin asprimea iernii abătute asupra pădurii. Mugurii copacilor şi ai tufanilor sînt vii; pot îndura geruri de pînă la minus 30 de grade! Sub frunzele moarte ale poienii, iarba fragedă a dat colţ nou; dacă cercetezi mai pe îndelete, ai să afli şi lujer alb de ghiocel.

Iarna, pădurea pare tăcută. Păsărelele cele multe şi gureşe au plecat de cu toamnă către meleaguri mai calde. Au rămas neamurile de piţigoi, sticleţii, ciocănitorile, dumbrăvencele, coţofenele şi, fireşte, unele vrăbii şi ciorile. Aşa mohorîtă cum este, pădurea a primit totuşi oaspeţi noi: forfecuţele. Păsăruicile acelea cu ciocuri încrucişate, fără asemănare prin părţile noastre, au venit tocmai de prin „marele nord" ca să-şi dureze cuiburile, să clocească şi să scoată puişori, iarna, aici, la noi. Nu-s singurele care fac o asemenea treabă; clocesc şi scot pui, acuma, în toiul iernii, şi corbii! Nu degeaba spune vorba: „Ger de crapă ouăle corbului în cuib"!

Iată şi urmele iepurelui: el înscrie pe albul omătului numai litera Y! Nemaiavînd iarbă, trebuie să caute mladă tînără. În căutările lui şi-a încrucişat urmele cu cele ale unui ciopor de căprioare; au pornit şi ele după lujeri şi mladă tînără; aici s-au oprit şi-au scurmat după vreun smoc de fîn. Dincolo, scurmătura aceea mare şi întinsă au făcut-o mistreţii. Strînşi în ciurde, buni cunoscători ai pădurii, umblă şi ei scurmînd după ghindă, după jir şi rădăcini la care pot ajunge cu rîtul lor.

Urmele lupului; ei, cu urmele lupului este o poveste. Cînd umblă la pas sau în fugă uşoară, liniştită, lupul calcă foarte îngrijit: cu laba dreaptă din spate pe urma lăsată de laba stîngă din faţă şi cu laba stîngă din spate pe urma celei drepte din faţă, astfel încît îşi înşiruie umbletul „ca pe aţă", cum zic vînătorii. Nu numai atîta; cum, după năravul lor, trec unul după altul în şir indian, cum calcă unul pe urmele celui dinaintea sa, trebuie să fii un bun cunoscător al pădurii ca să ştii cîţi lupi au trecut pe acolo!

Pe coala albă de nea se află scrisă şi o mică întîmplare. Urma unei vulpi şnuruind cu coada tîrîş după ea. Dintr-o dată, parcă o adevărată explozie care a izbucnit chiar din nea. Vulpea speriată a luat-o înapoi, fugind să rupă pămîntul. Ce-a fost? Păi, ce să fie: un fazan, care, la poala unui tufan, s-a lăsat acoperit de omătul ce se cernea din nori. Cînd să dea vulpea peste el, i-a auzit paşii, a sărit spulberînd zăpada şi-n pîrîit de aripi s-a tot dus. Luată fără veste, vulpea şi-a pierdut capul. Şi asta a fost!

Fiecare vietate a pădurii a dobîndit blană nouă, groasă în pănură, ca să-i ţină cît mai cald. Iepurii, căprioarele au blăniţe cenuşii-albicioase, ca să nu poată fi lesne deosebite din albeţurile iernii de vrăjmaşii lor. Mistreţii, ce-i drept, au rămas negri; numai că ciurdei – adică iataganelor care sînt colţii lor – n-are ce-i face nici haiticul de lupi. Ciurda se strînge cerc, tineretul stă la mijloc şi lupii n-au decît să-i tot dea tîrcoale. Lupul care îndrăzneşte să sară asupra vreunui colţat o păţeşte; de dijmuit mai dijmuieşte el din tineretul care se răzleţeşte atunci cînd ciurda trece dintr-un loc într-altul. Vulpea, ei bine, vulpea are o mîndreţe de blană roşcată şi o coadă stufoasă; asta ca să i se poată vedea încă de departe viclenia furişatului!

Vietăţile pădurii au de înfruntat vitregiile iernii. Dar nu chiar toate! „Somnoroşii", prin cotloanele bîrlogurilor lor, nici n-au habar de acestea. Bursucul şi-a vîrît botul în stuful cozii şi doarme dus. Hibernează şi aricii, cîrtiţele. Ursul dormitează. Ce-i drept, se trage şi el către bîrlog de cum se-ntemeiază iarna de-a binelea, dar nu doarme dus. Somnolează; are toate simţurile treze, încît îndată îşi dă seama dacă cineva se apropie prea mult de adăpostul său; şi iese afară la luptă dreaptă! Rabdă şi el, mulţumindu-se să-şi consume osînza pe care a avut grijă să şi-o adune pe sub cojoc. Să-l vezi cum iese primăvara din bîrlog: slab, cu blana numai flenduri. Acolo, în bîrlog, ursoaica naşte, în miez de iarnă, doi ursuleţi, mici, plăpînzi, care nu se depărtează de mamă; ca să-i încălzească, ursoaica răsuflă asupra lor.

N-are să ţină o veşnicie iarna în pădure. Acuş-acuş are să bată vîntul cel cald dinspre miazăzi şi pădurea are să-şi scuture cojocul de nea. Şi ce frumoasă-i pădurea primăvara!

EUGEN JIANU

Moieciu -

O LOCALITATE ÎN CARE TOȚI COPIII SÎNT SCHIORI!

FOTO ION PESCARU

MARIA TODOR

DORIN GIURGI

MOISE BLAJ

IOSEFINA OLTEANU

SIMONA ARIȘANU

CĂTĂLIN ARIȘANU

NICOLAE DUTEA

MARIA POSEDARU

SORIN GÎRBACEA

SPORT

Cînd mantia albă a zăpezii acoperă văile și dealurile, și munții dimprejur, pentru copiii din Moieciu, județul Brașov (ca și pentru cei din Fundata, Șirnea, Peștera, Măgura și Vama Buzăului, localități din zona cetății Branului), începe o mare și îndelungată bucurie. Din momentul acela ei nu mai merg pe jos, ci... zboară pe schiuri. Cu toții, fără excepție. Pentru că aici toți copiii — de la cei mai mici, de grădiniță, pînă la cei din clasele mari — schiază. Pentru că toți au schiuri — unii cîte două-trei perechi — și sînt schiori.

E o plăcere deosebită să-i vezi venind sau plecînd de la școală, cu ghiozdanul în spate și lunecînd pe schiuri. Sau ducîndu-se în vizită, unii la alții, tot pe schiuri. Sau mergînd să aducă apă de la fîntîni ori fîn pentru vite din căpițele răspîndite pe poienile dimprejur.

— Eu locuiesc la vreo trei kilometri de școală — ne mărturisește Nicolae Duțea, elev în clasa a VIII-a la Școala din Moieciu de Jos. Trei kilometri dus și întors fac șase, la care mai trebuie să adaug alții, pe care-i parcurg din diverse motive. În total, în fiecare zi merg pe schiuri, în medie, cam optsprezece pînă la douăzeci de kilometri.

Simona Arișanu, din clasa a IV-a, ne oferă o altă informație, deosebit de convingătoare în sprijinul celor afirmate de noi mai sus:

— În familia noastră toți știm să schiem și ne folosim zilnic de schiuri: și mama, și tata, și eu, și fratele meu Cătălin, care-i în clasa I, și chiar și sora mea mai mică. Ea are doar patru ani și, dacă o vedeți cum se ține pe schiuri, ce îndrăzneață e!...

Pentru copiii din Moieciu, schiul e mijlocul de transport numărul 1 pe toată durata iernii. Dar nu numai atît. El e, în același timp, și sportul numărul 1. Întrecerile de schi — de fond și alpin —, de la cele pe clasă pînă la cele intercomunale — se țin, aici, lanț cît e zăpada. Adică vreo patru, uneori chiar și cinci sau șase luni pe an. În plus, copiii din această comună participă, în număr mare și cu rezultate dintre cele mai frumoase, și la competiții de schi de nivel mai înalt, pînă la cel republican.

— Mulți dintre noi, care am îndrăgit schiul de performanță — ne informează pionierul Moise Blaj, unul dintre cei mai buni schiori din județul Brașov la categoria lui de vîrstă —, ne antrenăm cîte două ore în fiecare zi, iar duminica chiar mai mult, cîte trei-patru ore. Asta și pentru a ne menține condiția fizică, dar mai ales pentru a descoperi tainele schiului și pentru a realiza timpi cît mai buni.

Afirmațiile acestui pionier-campion sînt completate de profesorul de educație fizică Gheorghe Cioacă. Aflăm astfel că din 1980 funcționează la Moieciu de Jos un cerc de schi-fond, aparținînd de Clubul sportiv școlar „Pionierul" al Casei pionierilor și șoimilor patriei din Brașov, în cadrul căruia se pregătesc, permanent — și iarna, dar și vara —, zeci de băieți și fete.

— În timpul verii, copiii din cadrul cercului nostru fac, în principal, pregătire teoretică, dar și practică. Pentru menținerea condiției fizice sînt practicate diverse sporturi — atletism, orientare turistică, handbal, fotbal și altele —, dar, totodată, sînt intens folosite și patinele cu rotile, și schiurile-role. Iarna, de cum cade prima zăpadă, pregătirea aceasta devine mult mai complexă: copiii învață și fac diverse mișcări cu schiurile, împingeri din bețe, pasul în patinaj, diverse procedee de urcare și coborîre, schimbări de mers în funcție de teren și de zăpadă. Cercul nostru e o adevărată școală de schi care-i pregătește pe elevii săi pentru performanță.

Că așa stau lucrurile ne-au convins pe deplin locurile fruntașe pe care copiii din Moieciu le-au obținut, de-a lungul anilor, în tradiționalele competiții care se desfășoară aici, la poalele Carpaților, ca și în cele republicane. Exemplele sînt numeroase: Marioara Todor, clasa a VIII-a, de pildă, a obținut în sezonul trecut locul întîi la Cupa „Șirnea" și la Cupa „Speranțelor", locul doi la Cupa „Fundata" și la Cupa „Caraiman", precum și alte locuri fruntașe în întrecerile republicane desfășurate la Bușteni, Poiana Brașov și Vatra Dornei; Maria Posedaru, din clasa a VII-a, e deținătoarea unei frumoase performanțe — 13 minute pe 3 kilometri la schi-fond, precum și a cîtorva locuri fruntașe pe țară; Mircea Trandafir, din clasa a VI-a, a cucerit, în 1985, locul întîi la slalom special și uriaș la Cupa „Șoimii Sibiului" și locul doi la slalom special la Cupa „Predeal".

În prezent, în aceste zile de vacanță, cei mai buni copii-schiori de la Moieciu se antrenează intens la Predeal în vederea participării la Cupa „Pionierul".

— Sîntem șase cu toții și ne-am propus — ne-a spus Nicolae Duțea, care face parte din acest lot —, să cucerim primele șase locuri la faza județeană, ceea ce ne va permite să mergem împreună la faza superioară.

Un obiectiv ambițios, dar nu imposibil de realizat de acești copii care, de cum s-au... trezit pe lume, s-au și urcat pe schiuri.

BARTHA ZOLTAN

CALEIDOSCOP de vacanță

NOUL AN
ÎN CARE
AM PĂȘIT
SĂ VĂ ADUCĂ
TUTUROR NUMAI BUCURII
ȘI ÎMPLINIRI!

O urare sosită din cîmpia dunăreană, de la copiii din Frătești, județul Giurgiu, și pe care v-o împărtășim cu multă bucurie.

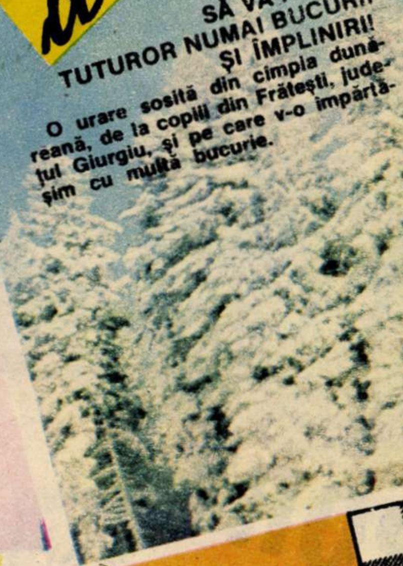

Vis de iarnă

Sub calmele coline
În iarnă și sub vatră,
Adînci, în neclintire-s
Dovezi neschimbătoare:
Pădurile mai grele
Decît un cer de piatră
Ce țin chiar cutezanța
Munților, în soare.

Voi sînteți neîntinate
În visul iernii pline!
O șoaptă lin coboară
Prin sevele de brad,

Și parcă, încercate,
Ecouri cristaline
Din rădăcini se-nalță
Și-n sinea lor iar cad.

Ecouri — pîrtii de lumină
În dimineața limpede, senină.

VIOREL SÂMPETREAN

În așteptare

La mine Moș Gerilă mă tem că nu vine... Îl aștept, dar n-am nici-o siguranță. Asta e. Și trebuia să-mi aducă patine! De hochei! Aștept degeaba. Nu că nu le-aș merita. Dar dacă Moș Gerilă se sperie? Nu vă mirați, totul e posibil. Cînd deschizi poarta dinspre grădină, îți sare-n față șoricelul. Șoricelul e din cauciuc și sare fiindcă l-am aranjat eu cu un arc. Lucru făcut la meserie. Ca să-l sperii pe Miroiu Florentin cînd e de serviciu la iepuri. Florentin e foarte fricos, ha-ha... Dar dacă Moș Gerilă tocmai pe poarta asta intră? Se sperie și nu mai vine. Șoricel mi-a trebuit, șoricel o să am.

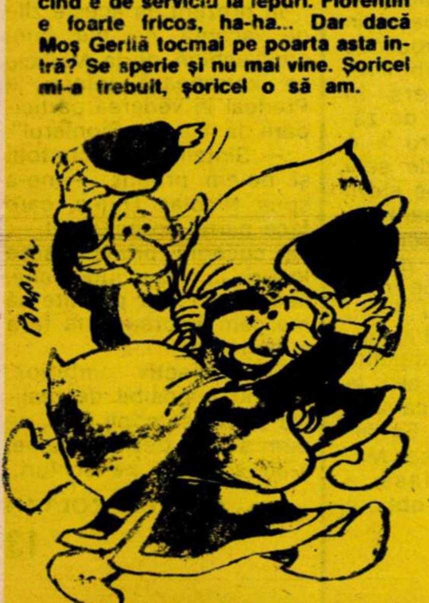

E clar, aștept degeaba. Și totuși nu sînt un băiat rău. Învăț bine, sînt politicos... Patinele mi s-ar cuveni din plin, dar dacă Moș Gerilă le-a pus în sania lui Ionescu Cezar?! Știu eu ce vorbesc. Cezar are o sanie cu cîrmă și cîrma e stricată. Mă rugase s-o repar, dar l-am purtat cu vorba. De unde să fi știut eu că Moș Gerilă are atîtea daruri încît e nevoie să adune săniile ca să aibă cu ce le transporta? Ideea e bună: un tren de sănii. Spectaculos! Dar sania lui Cezar nu merge ca lumea, o ia pieziș. Și dacă patinele mele sînt acolo, s-a zis cu ele...

De ce îl mai aștept pe Moș Gerilă? Fiindcă sînt optimist, dar e sigur că la mine n-o să ajungă. Și ce bine mi-ar sta ca hocheist! Mi-am făcut și crosă, și genunchiere, unchiu-meu mi-a dat casca lui veche de pe cînd umbla cu motocicleta... Numai patine să am! Dar n-o să am... Din cauza ceasului! Mi-am pierdut ceasul. N-ar fi mare lucru. Era praf. Aproape în fiecare zi la intrarea în școală îl dădeam cu un sfert de oră înapoi ca să mă scuz pentru întîrziere: „Tovarășu' profesor, n-am nici o vină, priviți, ceasul meu a rămas în urmă!“ Atît am chinuit bietul ceas, pînă cînd l-am zăpăcit; arată tot ce vrei numai ora exactă nu! Dacă l-a găsit Moș Gerilă și se ia după el, nu mai ajunge la mine.

Așa că s-a zis cu patinele. Păcat de crosă. Am muncit patru zile la ea. Da' Moș Gerilă nu vine. La toți se duce, numai la mine nu...

...Cine mă strigă? Moș Gerilă?! Nu-mi vine să cred! Ați venit totuși! Lăsați, că patinele le pot lua și mai tîrziu. Acum mai bine dau fuga, merg înaintea dumneavoastră, că mai sînt cîțiva ca mine care și-or fi închipuind că așteaptă degeaba și vreau să le spun că Moș Gerilă vine pentru toți copiii!

OVIDIU ZOTTA

ȘAH

Albul va sacrifica nu mai puțin de șase piese, dînd mat cu... singurul pion care-i va rămîne!

Așadar, așezați piesele pe tablă potrivit diagramei alăturate și continuați conform descrierii noastre, primul la mutare fiind albul:

1) Tb4-b7!. Df7 : Tb7. 2) Nh5 : g6+!. Rh7: Ng6. 3) Dd8-g8+, Rg6: Cf5. 4) Dg8-g4+, Rf5-e5. 5) Dg4-h5+, Tf3-f5. 6) f2-f4+, Nh2: f4. 7) Dh5: Ce2, Nd1: De2. 8) Ta4-e4+, d3: Te4. 9) d3—d4!++ (mat).

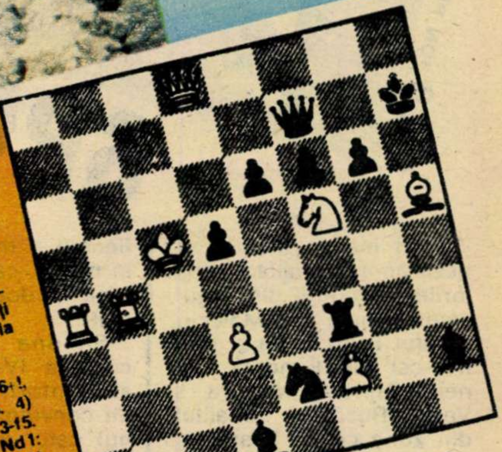

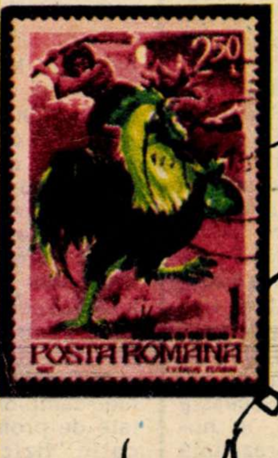

TIMBRUL REPRODUS TE ÎNDEAMNĂ SĂ REIEI BASMUL LUI ION CREANGĂ „PUNGUȚA CU DOI BANI“. MARCA DE 2,50 LEI FACE PARTE DINTR-O SERIE DE ȘASE VALORI DEDICATĂ DE POȘTA ROMÂNĂ UNOR CELEBRE POVEȘTI ROMÂNEȘTI. CELELALTE SÎNT: „PRÎSLEA CEL VOINIC ȘI MERELE DE AUR“ ȘI „ILEANA SÎNZIANA“ DE PETRE ISPIRESCU, „DĂNILĂ PREPELEAC“ ȘI „URSUL PĂCĂLIT DE VULPE“ DE ION CREANGĂ, „FĂT-FRUMOS DIN LACRIMĂ“ DE MIHAI EMINESCU.

PETRE DOMȘA

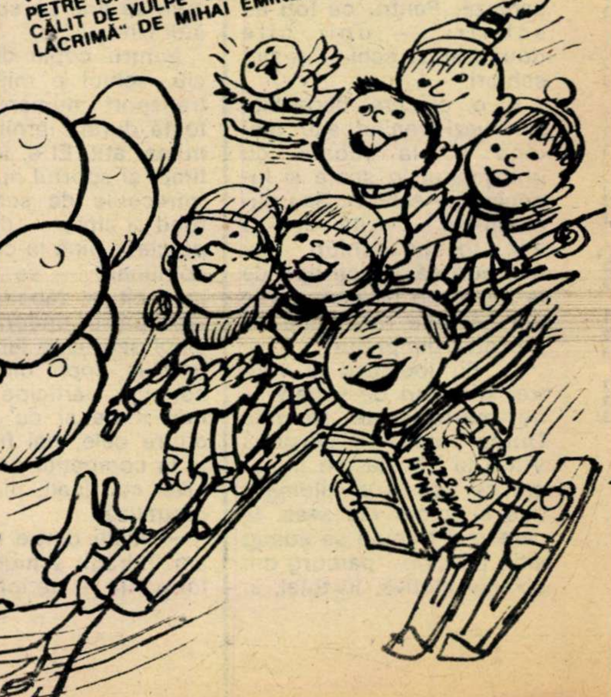

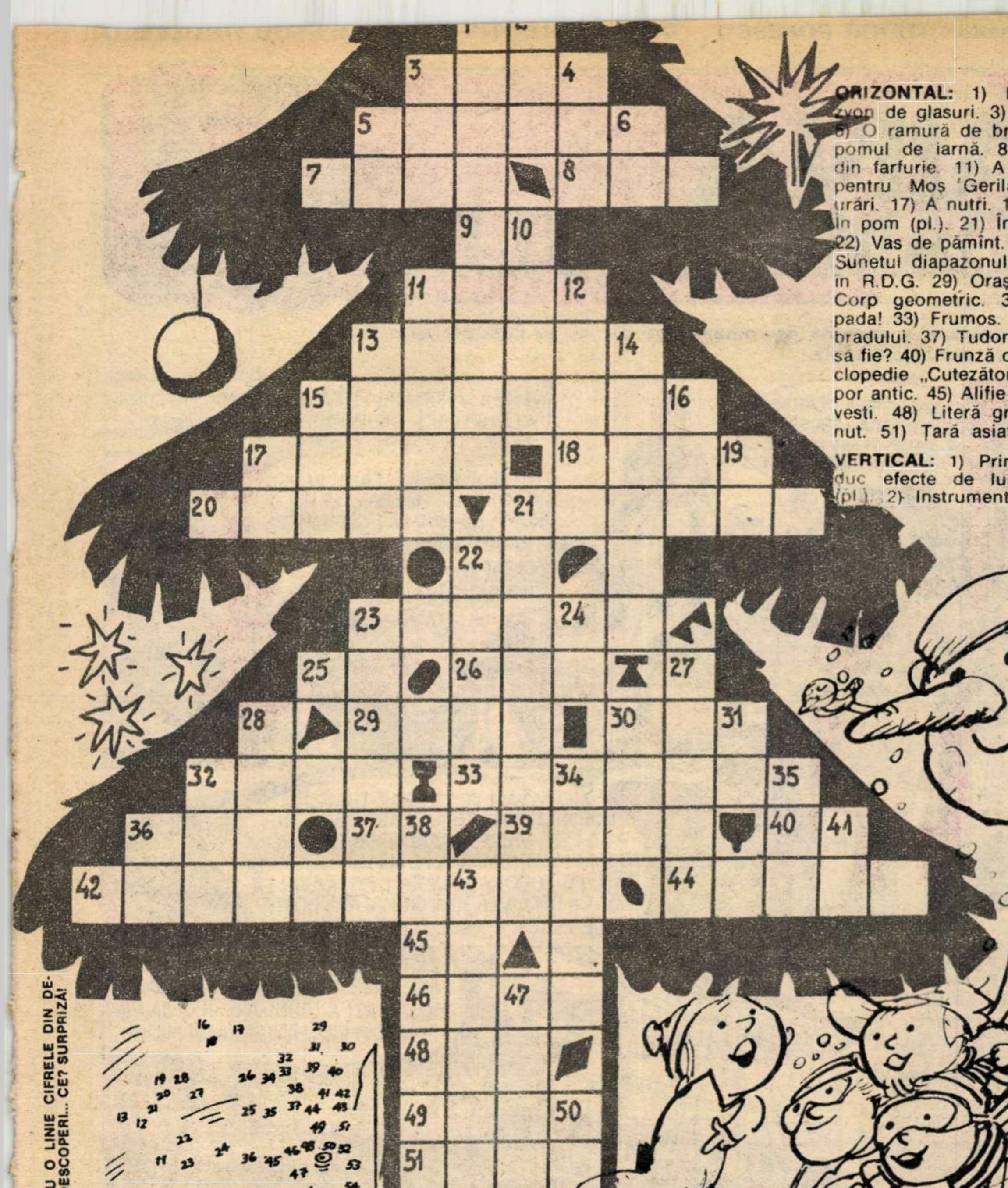

ORIZONTAL: 1) Născut în vesel zvon de glasuri. 3) Pomul de iarnă. 5) O ramură de brad. 7) Poleite în pomul de iarnă. 8) Fruct. 9) Nota din farfurie. 11) A coti. 13) Poezia pentru Moș Gerilă. 15) Anii din urări. 17) A nutri. 18) A solicita. 20) În pom (pl.). 21) În America Latină. 22) Vas de pămînt. 23) Cadouri. 25) Sunetul diapazonului. 26) Localitate în R.D.G. 29) Oraș în Japonia. 30) Corp geometric. 32) Albă ca Zăpada! 33) Frumos. 36) Ornament al bradului. 37) Tudor Cristea. 39) Așa să fie? 40) Frunză de brad. 42) Enciclopedie „Cutezătorii" (pl.). 44) Popor antic. 45) Alifie (pop.). 46) A povesti. 48) Literă grecească. 49) Ținut. 51) Țară asiatică.

VERTICAL: 1) Prin aprindere produc efecte de lumină și culoare (pl.). 2) Instrument muzical. 3) Luminiță în bradul împodobit. 4) Din Danemarca. 5) Împreună. 6) Asia. 10) Rică în anagramă. 11) Autorul „Castelului din Carpați". 12) Peninsulă din sud-estul Greciei. 13) Adevărat. 14) Politicoși. 15) Fier! 16) Întreprinderea de reparații auto (abr.). 17) Hector Tănase. 19) La temă! 21) Datină de Anul Nou. 22) Ale copiilor te primesc ca-n basme. 23) I s-a stabilit o dată (fem.). 24) Soarele piramidelor. 27) Ambarcațiune mică. 28) Decembrie. 30) Arbore. 31) De două ori. 32) Mărul. 34) Secret. 35) Aproximativ. 36) Primele din clasă! 38) Arborează de milenii cetina de brad cu prilejul sărbătorii lanternelor. 41) Început de carnaval! 43) Umblă cu colindul. 47) Zgîrietură. 50) Un calendar întreg!

DICȚIONAR: AGA, TOSU, FRE, ARIC.

GEORGETA DUMITRU

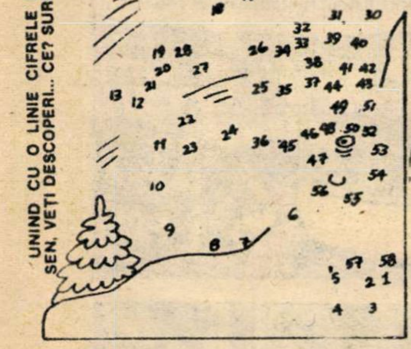

UNIND CU O LINIE CIFRELE DIN DESEN, VEȚI DESCOPERI... CE? SURPRIZĂ!

PERSPICACITATE

Pornind din cercul marcat cu asterisc, uniți printr-o linie neîntreruptă toate celelalte cercuri. Dacă veți descoperi calea cea bună, veți intîlni pe parcurs patru termeni legați de sporturile de iarnă (compuși din cinci, patru, șase și trei litere).

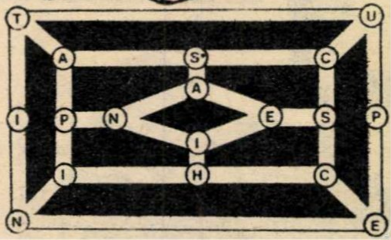

CONCURSUL
ARENA MATEMATICIENILOR 7

SCHIMBAREA ORDINII CIFRELOR

Se dau următoarele perechi de înmulțiri:

41 x 2 = 82
14 x2 = 28
32 x 21 = 672
23 x 12 = 276
312 x 221 = 68 952
213 x 122 = 25 986

Privind aceste înmulțiri, ce se poate spune despre ele, în ceea ce privește ordinea cifrelor?

Un joc cu haz

Este un joc de interior antrenant, amuzant:

Printre opt-zece popice (pot fi înlocuite cu sticle de suc), dispuse în linie dreaptă sau în zigzag, concurentul pășește „de probă", avînd grijă să nu le răstoarne, apoi iese din încăpere. Conducătorul jocului, împreună cu întregul grup de fete și băieți, hotărăște o probă-surpriză. Fiind stabilită proba-surpriză (jucătorul să decupeze, legat la ochi, un cerc, să arunce într-un coș un ghemotoc de hîrtie sau să toarne dintr-o cană apă într-un pahar etc...), concurentul este chemat în încăpere și, de această dată, legat la ochi, trebuie să parcurgă traseul știut de el și apoi să execute cerințele probei-surpriză. Conducătorul jocului poate elimina, fără știrea concurentului, din popice, acesta călcînd în „gol" și stîrnind rîsul tuturora.

Pentru ca jocul să fie și mai antrenant, se poate stabili și un punctaj, penalizîndu-se răsturnarea popicelor sau ratarea probei-surpriză. Cîștigător va fi acela care realizează punctajul cel mai mare.

Cutezătorii 1-2

REDACȚIA REVISTELOR PENTRU COPII DIN BUCUREȘTI

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**

COLECTIVUL REDACȚIONAL: **Costache Anton, Horia Aramă, Ion Cringuleanu, Constantin Diaconu, Ioan Donca, Maria Ioanovici, Ion Mihăescu, Margareta Micu, Maria Mitrea, Mihai Niedl, Ileana Pița, Grigore Prepeliță, Ecaterina Roșca.**
RESPONSABIL DE NUMĂR: **Elena Mănescu**
PREZENTAREA ARTISTICĂ: **Pompiliu Dumitrescu**
PREZENTAREA TEHNICĂ: **Viorel Sâmpetrean**

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Scenariu : TUDOR POPESCU   Desene: VALENTIN TĂNASE și RADU VINTILESCU

TAINA PERGAMENTULUI

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT: Sargedava e cucerită de romani care vor să se îndrepte spre Sarmizegetusa. Dacii hotărăsc să ceară pace, cu gîndul să-și refacă cetățile.

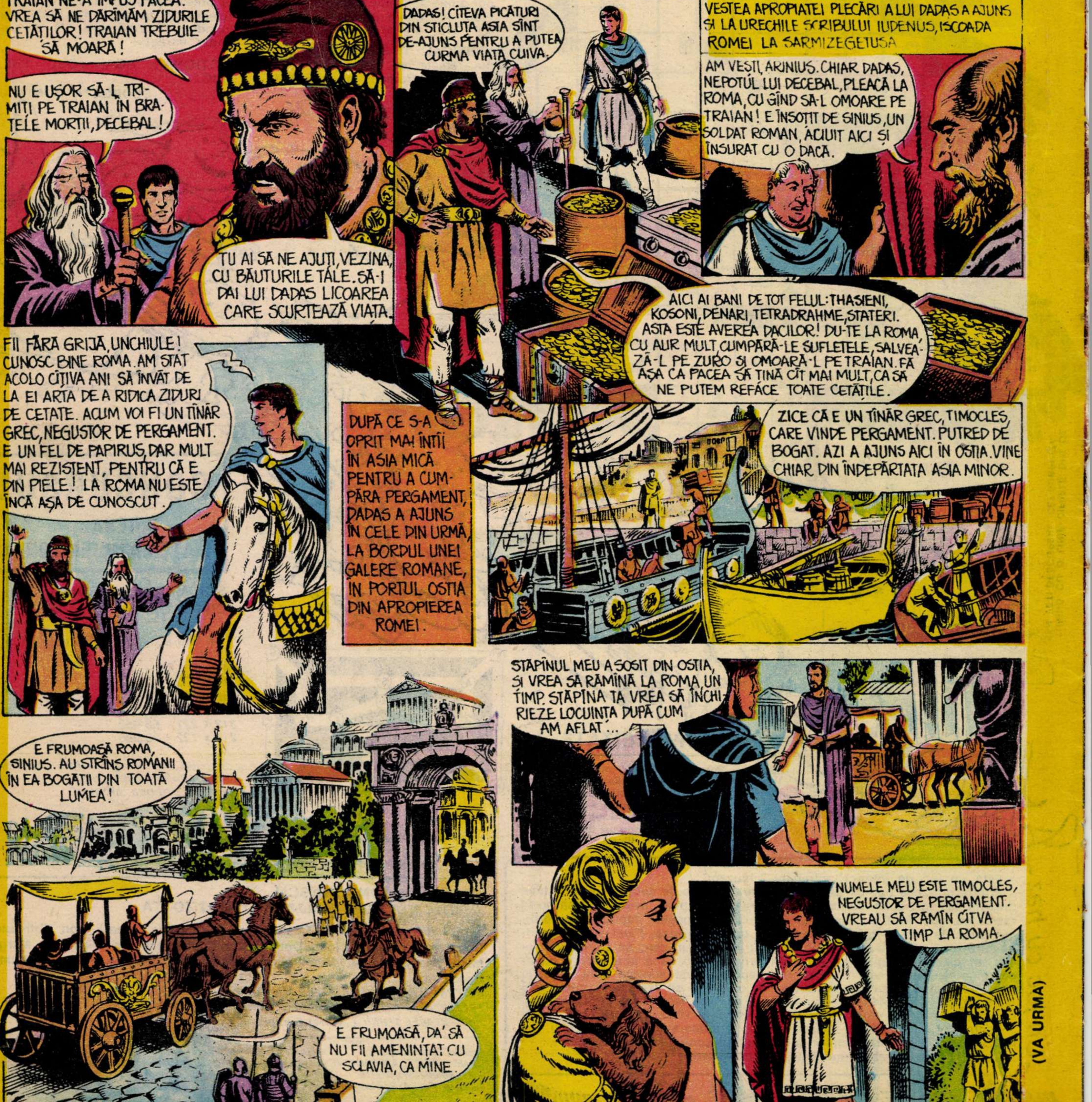
TRAIAN NE-A IMPUS PACEA. VREA SĂ NE DĂRÎMĂM ZIDURILE CETĂȚILOR! TRAIAN TREBUIE SĂ MOARĂ!
NU E UȘOR SĂ-L TRIMIȚI PE TRAIAN ÎN BRAȚELE MORȚII, DECEBAL!
TU AI SĂ NE AJUȚI, VEZINA, CU BĂUTURILE TALE. SĂ-I DAI LUI DADAS LICOAREA CARE SCURTEAZĂ VIAȚA.
DADAS! CÎTEVA PICĂTURI DIN STICLUȚA ASTA SÎNT DE-AJUNS PENTRU A PUTEA CURMA VIAȚA CUIVA.
VESTEA APROPIATEI PLECĂRI A LUI DADAS A AJUNS ȘI LA URECHILE SCRIBULUI IUDENUS, ISCOADA ROMEI LA SARMIZEGETUSA
AM VEȘTI, ARINIUS. CHIAR DADAS, NEPOTUL LUI DECEBAL, PLEACĂ LA ROMA, CU GÎND SĂ-L OMOARE PE TRAIAN! E ÎNSOȚIT DE SINIUS, UN SOLDAT ROMAN, ACIUIT AICI ȘI ÎNSURAT CU O DACĂ.
AICI AI BANI DE TOT FELUL: THASIENI, KOSONI, DENARI, TETRADRAHME, STATERI. ASTA ESTE AVEREA DACILOR! DU-TE LA ROMA CU AUR MULT, CUMPĂRĂ-LE SUFLETELE, SALVEAZĂ-L PE ZURO ȘI OMOARĂ-L PE TRAIAN. FĂ AȘA CA PACEA SĂ ȚINĂ CÎT MAI MULT, CA SĂ NE PUTEM REFACE TOATE CETĂȚILE.
FII FĂRĂ GRIJĂ, UNCHIULE! CUNOSC BINE ROMA. AM STAT ACOLO CÎȚIVA ANI SĂ ÎNVĂȚ DE LA EI ARTA DE A RIDICA ZIDURI DE CETATE. ACUM VOI FI UN TÎNĂR GREC, NEGUSTOR DE PERGAMENT. E UN FEL DE PAPIRUS, DAR MULT MAI REZISTENT, PENTRU CĂ E DIN PIELE! LA ROMA NU ESTE ÎNCĂ AȘA DE CUNOSCUT.
DUPĂ CE S-A OPRIT MAI ÎNTÎI ÎN ASIA MICĂ PENTRU A CUMPĂRA PERGAMENT, DADAS A AJUNS ÎN CELE DIN URMĂ, LA BORDUL UNEI GALERE ROMANE, ÎN PORTUL OSTIA DIN APROPIEREA ROMEI.
ZICE CĂ E UN TÎNĂR GREC, TIMOCLES, CARE VINDE PERGAMENT. PUTRED DE BOGAT. AZI A AJUNS AICI ÎN OSTIA. VINE CHIAR DIN ÎNDEPĂRTATA ASIA MINOR.
E FRUMOASĂ ROMA, SINIUS. AU STRÎNS ROMANII ÎN EA BOGĂȚII DIN TOATĂ LUMEA!
E FRUMOASĂ, DA' SĂ NU FII AMENINȚAT CU SCLAVIA, CA MINE.
STĂPÎNUL MEU A SOSIT DIN OSTIA, ȘI VREA SĂ RĂMÎNĂ LA ROMA UN TIMP. STĂPÎNA TA VREA SĂ ÎNCHIRIEZE LOCUINȚA DUPĂ CUM AM AFLAT...
NUMELE MEU ESTE TIMOCLES, NEGUSTOR DE PERGAMENT. VREAU SĂ RĂMÎN CÎTVA TIMP LA ROMA.

(VA URMA)

Ne este pildă vie conducătorul ţării;
Tovarăşului Nicolae Ceauşescu imn îi înălţăm,
Spre comunism povaţa, exemplul îi urmăm.
„Mulţi ani cu bucurie!“ răsune-n largul zării.

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

4
JOI,
23 IANUARIE 1986,
ANUL XX (NR. 955)

CADRAN POLITIC • CADRAN POLITIC • CADRAN POLITIC

Răspunzînd prin fapte îndemnurilor înflăcărate adresate de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, întregul nostru popor, animat de un înălțător entuziasm patriotic, acționează încă din această primă lună a anului, prin mobilizarea tuturor forțelor, pentru îndeplinirea și depășirea planului anual și al întregului cincinal în toate domeniile de activitate.

Minerii din Baia Sprie au obținut sute de tone de minereu extras și prelucrat peste plan; pe culmile Retezatului, la Ostrovu Mic, se află în probe prima hidrocentrală din salba „stelelor" ce vor împodobi Rîul Mic; la Rafinăria „Crișana", Suplacu de Barcău, producția zilnică de prelucrare s-a ridicat la peste 1 200 tone țiței; petrochimiștii din Borzești, ca și oțelarii din Cîmpia Turzii, au livrat peste plan importante cantități de produse solicitate de economia națională; cele 8 complexe mecanizate ale abatajelor din Voievozi au atins o productivitate de 4 500–5 000 tone cărbune pe zi, comparabilă pe plan mondial; oamenii ogoarelor din județele Alba, Argeș, Bihor, Botoșani, Dîmbovița ș.a. au îndeplinit prevederile din programul de fertilizări, aplicînd încă din toamnă cantități apreciabile de îngrășăminte organice.

Iată doar cîteva fapte de muncă obișnuite care, alături de altele, sute și mii, conturează peisajul efervescent al creativității și dăruirii revoluționare a poporului nostru, angajat ferm, la începutul acestui nou cincinal, în înfăptuirea hotărîrilor adoptate de cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., a indicațiilor și orientărilor tovarășului secretar general Nicolae Ceaușescu.

Căci acum, cînd pășim în istorica perioadă care va duce România într-o nouă etapă de dezvoltare economico-socială, întreaga țară e o uzină în care comuniștii, toți oamenii muncii, părinții și frații voștri cu care vă mîndriți – aflîndu-se la pupitrul de comandă al utilajelor moderne, sub arcurile triumfale ale schelelor petroliere, în fața frontului de cărbune al subteranelor, pe ogoare sau „dialogînd" cu ingenioasele mașini agricole despre venirea primăverii – imprimă noi dimensiuni eroismului contemporan, dăruirii și abnegației puse în slujba înfăptuirii nobilelor idealuri ale socialismului și comunismului pe pămîntul patriei.

Muncind pentru țară, dedicîndu-și toate eforturile creatoare prosperității patriei noastre socialiste, oamenii muncii de pe tot cuprinsul României, în aceste momente premergătoare sărbătoririi aniversării zilei de naștere a tovarășului Nicolae Ceaușescu și a peste 50 de ani de activitate revoluționară, animați de înalte sentimente de dragoste, prețuire și recunoștință, își exprimă cel mai luminos omagiu față de secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, fiul cel mai iubit al poporului nostru, strategul strălucit al celor mai luminoase înfăptuiri din istoria patriei noastre, eroul națiunii române, libere și independente, prețuit și apreciat pe toate meridianele globului.

Alături de țara întreagă, pionierii și școlarii, toți copiii patriei, îi urează din suflet tovarășului Nicolae Ceaușescu, prietenul și îndrumătorul cel mai apropiat al tinerei generații, ani mulți și fericiți, sănătate și putere de muncă pentru a conduce pe mai departe România pe drumul glorios al edificării socialiste și comuniste, pentru binele și prosperitatea poporului nostru.

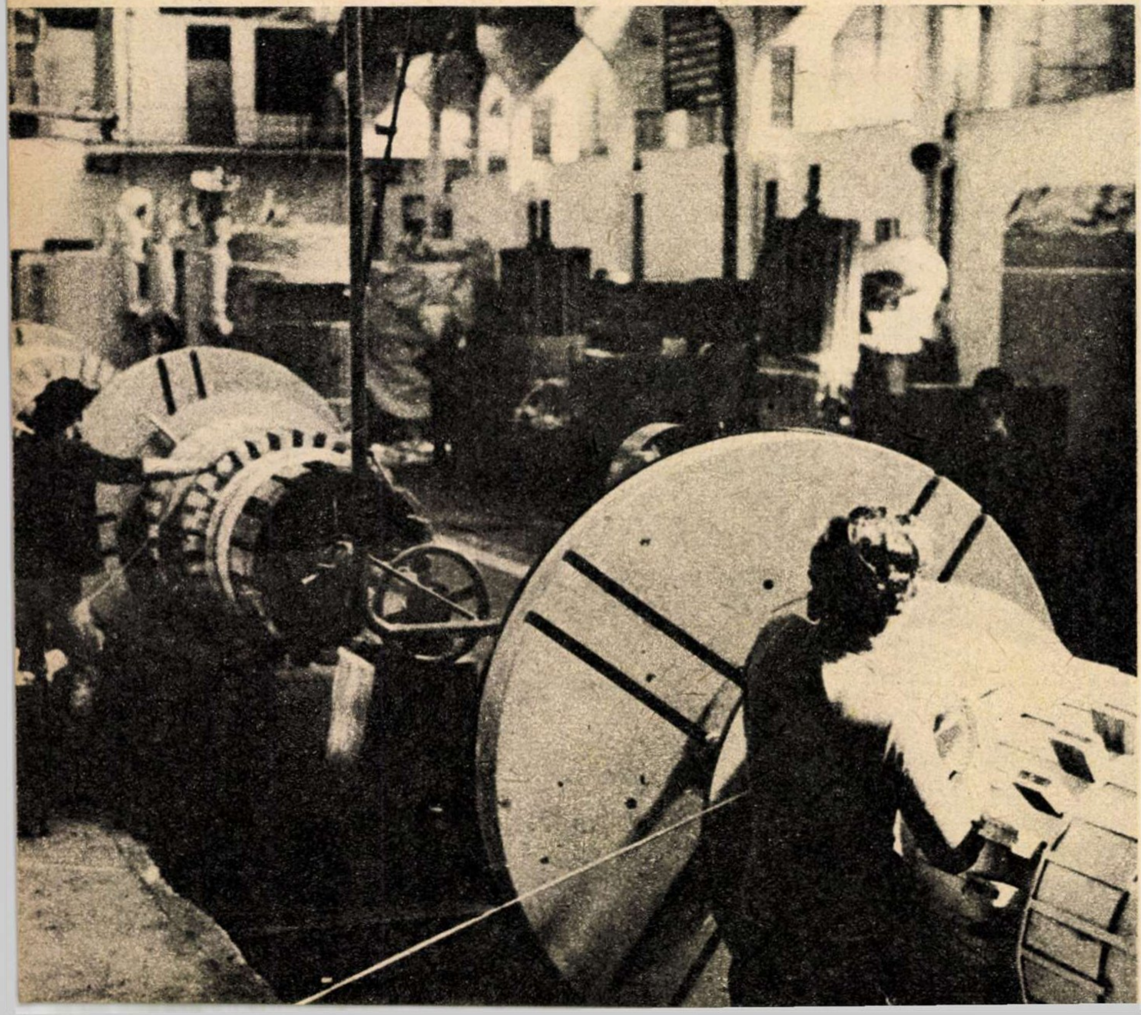

Epoca inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului — cea mai impresionantă din îndelungata noastră istorie prin mărețele realizări obținute în toate domeniile, prin efervescența vieții social-politice, prin drumul lung străbătut spre piscurile de lumină ale civilizației comuniste — va rămîne legată de gîndirea clarvăzătoare, de activitatea multilaterală a tovarășului Nicolae Ceaușescu, căruia partidul, poporul întreg i-au încredințat acum mai bine de două decenii conducerea destinelor țării, odată cu speranțele lor de mai bine, cu visurile și dorința lor de a înălța patria în demnitate și libertate.

În toți acești ani au dobîndit o strălucire nouă excepționalele însușiri de gînditor revoluționar ale tovarășului Nicolae Ceaușescu — profunzimea analitică, uriașa forță de sintetizare, rigoarea științifică, deschiderea largă, curajoasă spre nou, neîmpăcarea cu rutina, cu dogmele și cu ideile preconcepute. Aplicînd creator adevărurile generale ale operei de edificare a noii orînduiri, tovarășul Nicolae Ceaușescu a elaborat un ansamblu armonios de concepte, idei și soluții de mare valoare principială și practică, purtînd pecetea originalității, prin care a înarmat partidul, întregul popor cu orientări principiale limpezi, de amplă perspectivă, cu mobilizatoare programe de lucru, de acțiune revoluționară. Practic, gîndirea științifică, clarvăzătoare, cutezătoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu se regăsește distinct în fiecare dintre documentele de partid și de stat adoptate în acești ani, se află la baza întregii politici a partidului și statului nostru, a strategiilor de dezvoltare social-economica puse în lucrare în acest răstimp.

De la înălțimea treptelor urcate în cele peste două decenii ale Epocii Nicolae Ceaușescu , poporul privește cu firești simțăminte de mîndrie patriotică înfăptuirile fără egal ale acestor ani. Prin munca, prin abnegația, prin dăruirea sa, poporul a edificat în acest răstimp o economie puternică, armonioasă, modernă, a asigurat dezvoltarea în ritmuri alerte a forțelor de producție, iar pe această bază a sporit necontenit avuția națională. În toți acești ani, s-a declanșat și purtat cu o exemplară consecvență bătălia pentru creșterea puternică a ramurilor și subramurilor de înaltă tehnicitate, promotoare ale progresului tehnic, pentru așezarea întregii economii pe principiile înaltei eficiențe și competitivități, pentru introducerea operativă în producție a celor mai noi cuceriri ale revoluției științifice contemporane. Cu adevărat în acești ani știința a devenit aliatul cel mai de nădejde al dezvoltării noastre, fiind investită cu înalta menire socială de factor fundamental al accelerării progresului social-economic al patriei socialiste. Mai mult ca oricînd, în Epoca Nicolae Ceaușescu toate zonele țării au fost conectate la pulsul unei vieți industriale dinamice, de pe harta patriei au dispărut locurile încremenite altădată în uitare și stagnare economică, edificîndu-se sute și sute de platforme și centre industriale; aceasta s-a repercutat favorabil în viața a milioane și milioane de oameni, prin apariția atîtor noi și noi locuri de muncă, prin înnoirea din temelii a înfățișării tuturor localităților țării, prin crearea condițiilor și posibilităților afirmării plenare a oricăror aptitudini și vocații creatoare.

În spiritul concepției tovarășului Nicolae Ceaușescu, potrivit căreia socialismul și democrația sînt de nedespărțit, s-a făurit, cu

UN OM PENTRU PATRIE

contribuția hotărîtoare a secretarului general al partidului, un larg cuprinzător sistem de conducere democratică a societății, în cadrul căruia se împletesc armonios formele democrației reprezentative — supuse ele înseși unui necontenit proces de perfecționare calitativă — cu asigurarea accesului nemijlocit, efectiv al tuturor cetățenilor patriei la soluționarea problemelor construcției socialiste, la elaborarea, adoptarea și aplicarea programelor de dezvoltare social-economică, la conducerea unităților economice, localităților, a întregii societăți.

În epoca inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului s-a clădit, totodată, un partid puternic, care se afirmă drept centru vital al națiunii socialiste, îndeplinindu-și cu înaltă răspundere și competență misiunea pe care și-a asumat-o de a organiza, uni și conduce puterile poporului în munca și lupta pentru apropierea visului de aur al comunismului. Puternic prin țelurile și obiectivele înscrise pe stindardele sale de luptă — țeluri și obiective izvorîte din năzuințele cele mai înalte ale maselor, din comandamentele majore ale timpului pe care îl străbatem; puternic prin legăturile strînse cu poporul, prin integrarea profundă a activității sale în viața socială a țării; puternic prin numărul membrilor săi, prin unitatea rîndurilor sale, prin înaltele calități moral-politice ale comuniștilor; puternic prin spiritul revoluționar care însuflețește munca și viața membrilor săi — așa se înfățișează astăzi partidul nostru.

Anii care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului au fost marcați de o susținută activitate consacrată formării și dezvoltării conștiinței socialiste — înțeleasă ca o puternică pîrghie a progresului social-economic —, modelării profilului moral-politic al constructorilor noii societăți, adînc pătrunși de îndatoririle pe care le au față de prezentul și viitorul patriei socialiste, ferm hotărîți să-și asume înalte răspunderi pentru înfăptuirea exemplară a politicii partidului. Pe trainica temelie a mărețelor înfăptuiri ale Epocii Nicolae Ceaușescu s-a întărit necontenit frăția oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, s-a consolidat puternic unitatea națiunii noastre socialiste.

În ultimele două decenii România socialistă s-a afirmat, prin cuvîntul, inițiativa și acțiunea stăruitoare a președintelui său, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ca un factor activ al vieții politice internaționale, ca un promotor consecvent al idealurilor celor mai scumpe ale popoarelor, dînd astfel o nouă strălucire vocației multimilenare de pace, prietenie, bunăvecinătate, colaborare a românilor. România, președintele Nicolae Ceaușescu sînt binecunoscuți astăzi în lume pentru contribuțiile constructive în problemele apărării păcii, ale ridicării grelei poveri a cursei înarmărilor de pe umerii popoarelor, pentru rodnica activitate desfășurată în vederea așezării relațiilor dintre state pe fundamentul trainic al principiilor respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi. Toate acestea au sporit necontenit peste hotare numărul prietenilor țării noastre, președintele României impunîndu-se în conștiința opiniei publice mondiale drept Eroul României, eroul păcii.

În numele acestor mărețe înfăptuiri, adînc convins că în anii ce vor urma alte și alte noi și strălucite realizări se vor adăuga celor de pînă acum, poporul român, urmînd cu neabătută încredere, stimă și recunoștință partidul, pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, privește cu optimism viitorul, hotărît să ridice patria socialistă pe noi culmi de prosperitate, tărie și frumusețe.

SILVIU ACHIM

VĂ PENTRU

În oricare loc din țară ne aflăm, privim și sîntem mîndri că sub ochii noștri chipul orașului sau al comunei în care creștem, muncim și învățăm devine, de la un an la altul, tot mai frumos. Țara întreagă înflorește, își schimbă continuu înfățișarea: întreprinderi și platforme industriale noi, în care își găsesc tot mai larg aplicarea cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, magistrale, moderne cartiere de locuințe, școli, grădinițe, magazine, biblioteci, case de cultură, orașe noi, ogoare roditoare pe care se face agricultură modernă – toate fac ca viața noastră, a tuturor să fie mai frumoasă, mai plină de satisfacții. Prin marile ctitorii ale celor peste douăzeci de ani care au trecut de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, sub ochii noștri se schimbă însăși geografia patriei.

Întreagă această operă de măreție epopeică poartă pecetea gîndirii clarvăzătoare a marelui arhitect al României moderne, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, secretar general al partidului, președintele Republicii. Voi, copiii de astăzi ai României, aveți marea șansă de a vă fi născut în epoca celor mai mari împliniri din istoria patriei – Epoca Nicolae Ceaușescu. Trăind într-o societate în care partidul, secretarul său general, se preocupă cu statornică grijă de asigurarea tuturor condițiilor materiale și spirituale necesare afirmării plenare a personalității umane, pregătirii temeinice și multilaterale pentru viitor, tînăra generație a țării se bucură de cele mai minunate condiții de viață, muncă și învățătură.

Între marile realizări ale României socialiste se înscrie accesul liber, egal și gratuit al tuturor copiilor țării la învățătură. Recunoscută ca una dintre cele mai moderne și complexe din lume, școala românească dispune de o puternică bază materială, care prin grija permanentă a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, se dezvoltă și se modernizează continuu pentru a asigura tuturor copiilor și tinerilor patriei condițiile cele mai bune de instruire, pregătire profesională, politică și etică.

Pentru a ne face o imagine privitoare la baza materială a școlii de astăzi, menționăm că totalul construcțiilor destinate învățămîntului, care au fost înălțate în anii Epocii Nicolae Ceaușescu, echivalează cu **zece orașe** a cîte **100 000** de locuitori fiecare. Sînt **29 338** unități școlare reprezentînd **12 950 grădinițe, 6 870 școli primare, 7 430 școli gimnaziale, 981 licee, 781 școli profesionale, 285 școli de maiștri și 44 de facultăți.** În aceste lăcașe de lumină se pregătesc cu dăruire pentru viitor **5 600 000** de copii și tineri. Un sfert din populația țării se află, adică, angajată în amplul și dinamicul proces de formare a omului nou, multilateral pregătit pentru viitor. Zilnic milioanele de copii și tineri pot fi regăsiți într-una din cele **105 000 săli de clasă,** într-unul din cele **991 amfiteatre și săli de curs** sau într-una din cele **1 017 săli de seminar.** Aproximativ **4 milioane de copii** de toate vîrstele beneficiază de manuale școlare gratuite.

INTELIGENȚA ÎN ACȚIUNE

Ori de cîte ori pe ușa atelierului de mecanică fină apărea tăblița cu inscripția „Se lucrează!“ se știa că acolo s-au adunat iarăși „constructorii“. Atunci colegii de la celelalte cercuri ale Casei pionierilor și șoimilor patriei din Tg. Jiu, cu toată curiozitatea de care erau stăpîniți, se fereau să-i deranjeze în vreun fel. Se știa, totuși, că planurile făcute încă de la începutul anului de către mai mulți membri din cercurile de jocuri mecanice și cel de mecanică fină — printre care Constantin Mărgineanu, Iulian Purece, Cristian Copilău, Florin Drăgoescu, îndrumați de maistrul instructor Ion Nemțoiu — se apropiau de finalizare. Deci centrala lor energetică — construită la dimensiuni reduse — urma, în curînd, să funcționeze. Să „fabrice“ energie din curenții de aer.

În ce stadiu se află lucrarea pionierilor din Tg. Jiu? De cîteva luni, ea este gata, aflîndu-se în expoziția „Start spre viitor“. Numai că ingenioșii pionieri gorjeni nu și-au propus să înfăptuiască doar o lucrare expozitivă. Ei merg cu gîndul și cu ambiția mult mai departe. Pe scurt, au testat posibilitatea construirii și instalării unor centrale energetice. asemenea aceleia concepută de ei, care să folosească la casele pionierilor și șoimilor patriei din Tg. Jiu și din Sadu.

ELENA MĂNESCU

TINERI CERCETĂTORI ÎN HALAT ALB

Pionierii de la Școala nr. 11 din Reșița au devenit cunoscuți în municipiu și în județul Caraș-Severin ca neosteniți exploratori ai universului fizicii. Alături de alți colegi de-ai lor, cum sînt cei din clasa a VIII-a B – Armin Epinger, Mihaela Lupu, Ana Maria Spînu, Mihaela Marin, Diana Velcean – care de-acum dețin locuri fruntașe obținute la concursul de fizică în cadrul tuturor etapelor, în noua ediție a concursului (din acest an școlar) a început să se ridice un nou lot foarte bine pregătit. Din rîndurile lui fac parte pionierii din clasa a VII-a A, Silviu Lăzărescu, Leopold Lincă, Fabiola Karmazin, Florina Stoian, Simona Ionescu, Mihaela Pancan. Fizicienii din această școală, unde se află, cum se obișnuiește să se spună, „unitatea olimpicilor“, activează la cercul de fizică ce beneficiază de unul dintre laboratoarele cele mai moderne – ca grad de funcționalitate – cu o dotare maximă prin... autodotare. Am făcut cunoștință cu prietenii noștri, în laboratorul lor de fizică, unde i-am văzut lucrînd la aparatele realizate prin forțe proprii, cum sînt coborîtorul de tensiune, aparatul pentru electroliză ș.a. Tinerii fizicieni editează în școală gazeta „Atomul“ și sînt corespondenți ai revistei „Fizică și chimie“.

Cum se întîmplă îndeobște, la vîrsta energiilor multiple, fizicienii noștri știu să fie și sportivi dotați (sînt buni handbaliști) ori interpreți înzestrați (Diana Velcean cîntă foarte frumos; Armin, Mihaela Lupu, Ana Spînu sînt foarte buni recitatori și prezentatori de spectacole pionierești). Dar mai întîi de toate, cum apreciază pionierii reșițeni, „ei vor și știu să răspîndească pasiune pentru lumina științei“ în rîndurile celorlalți colegi. Și au toate condițiile s-o facă foarte bine.

MARGARETA MICU

MULȚUMIM, IUBIT CONDUCĂTOR, COPILĂRIA NOASTRĂ FERICITĂ

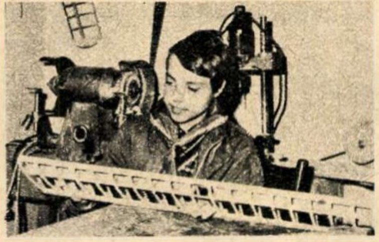

Concepția originală, profund științifică și clarvăzătoare elaborată de tovarășul Nicolae Ceaușescu privind integrarea organică a școlii cu producția de bunuri materiale și cercetarea științifică este transpusă în viață cu consecvență, asigurînd racordarea activă a școlii la viața țării. Peste **240 000 cadre didactice** călăuzesc cu dragoste și pasiune pașii tuturor celor aflați pe itinerarele instruirii, ale însușirii bogatelor cunoștințe teoretice și practice.

Copiii, alături de toți tinerii României socialiste, se bucură de un generos cadru de afirmare a talentelor și a spiritului de creativitate. Marea competiție a muncii și creației, Festivalul Național „Cîntarea României", inițiată de secretarul general al partidului, reunește în fiecare ediție a sa milioane de copii ce se întrec în talent, măiestrie interpretativă și creație. La faza de masă a precedentei ediții au participat **2 550 388 pionieri** și **școlari, constituiți** în **69 271 formații** și **36 512 cercuri de creație.**

Un excelent cadru de manifestare a talentului și fanteziei le este creat copiilor prin cercurile tehnico-aplicative și pe obiecte de învățămînt. Aceste adevărate rampe de lansare spre viitoarele profesii reunesc an de an tot mai mulți pionieri și școlari. În acest an, de pildă, cele **103 381 cercuri tehnico-aplicative** și pe **obiecte de învățămînt** cuprind **2 268 556 copii.** Multe dintre creațiile pionierilor pasionați de tehnică se regăsesc înscrise în cele două concursuri ale Organizației Pionierilor – „Start spre viitor" și „Atelier 2000". La concursul de creație tehnică „Start spre viitor" din 1985, de pildă, au participat **478 332 copii** cu peste **159 000 de lucrări.**

Pentru a crește frumoși și sănătoși, copiilor României le sînt create minunate condiții de practicare a sportului și de petrecere a timpului liber. În cele mai pitorești locuri din țară, la munte sau la mare, sînt amenajate numeroase tabere și colonii pentru petrecerea vacanțelor. Competiția națională „Daciada" reunește, anual, milioane de pionieri și școlari. Cei mai tineri cetățeni ai țării dispun astăzi de **5 056 baze sportive simple, 2 488 baze sportive complexe** cărora li se adaugă **127 bazine de înot neacoperite și 14 acoperite.**

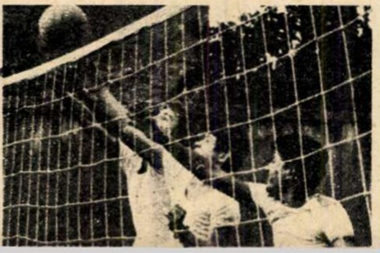

Permanent, cu gîndul și cu fapta, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, se preocupă cu părintească dragoste pentru ca toți cei ce reprezintă ziua de mîine a patriei să se bucure de o copilărie fericită, să crească, să învețe și să se pregătească pentru viață sub un cer senin, sub un cer al păcii.

O nouă expresie a statornicei griji pe care secretarul general al partidului o poartă copiilor – viitorul națiunii noastre socialiste – o constituie recentul Decret al Consiliului de Stat elaborat din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, privind majorarea alocațiilor de stat pentru copii și ajutoarelor ce se acordă mamelor cu mai mulți copii. Prin aceste majorări copiii, familiile lor vor beneficia de fonduri suplimentare care la nivelul unui an se ridică la peste **6,5 miliarde lei.**

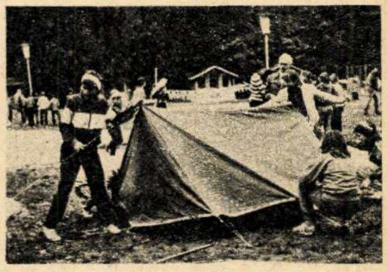

În acest ianuarie aniversar, cînd întreaga națiune își unește bătăile inimii într-un fierbinte acord pentru a adresa cu dragoste tovarășului Nicolae Ceaușescu „La mulți ani!", milioanele de copii ai țării vin să ureze celui mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generații, după strămoșeasca tradiție, ani mulți și viață înfloritoare, spre binele și fericirea întregului nostru popor. Împreună cu urările de sănătate și viață îndelungată, pe care copiii țării le adresează cu profundă dragoste și recunoștință tovarășului **Nicolae Ceaușescu,** ei își exprimă hotărîrea de a urma înaltul exemplu pe care-l oferă întreaga viață și activitate ale celui mai iubit fiu al națiunii noastre, dăruite cauzei partidului și poporului, angajîndu-se solemn să învețe, să muncească și să-și însușească înaltele virtuți și idealuri comuniste.

ECATERINA ROȘCA

AUTOGRAF:

„AICI AU LUCRAT PIONIERII!"

Înca nu s-a realizat o ilustrată colorată care să reprezinte satul de vacanță al pionierilor de la Runc, de lîngă Buhuși. Dar este în „vîrstă" numai de un an și așa se explică faptul că n-a ajuns încă pe pelicula artiștilor fotografi. De abia de acum încolo, avînd și noul bazin de înot, terminat în toamnă, satul de vacanță arată, într-adevăr, deosebit de frumos. Căsuțelor cu nume de păsări și flori — Lebăda, Ciocîrlia, Laleaua etc.— înconjurate de dealuri și păduri dese, aleilor lungi, pietruite, bazinului cimentat, cu scări și trambulină, terenurilor de sport — le va sta minunat într-o ilustrată. O ilustrată din care să nu lipsească, în nici un caz, specificarea: „Aici au lucrat pionierii!" Ar fi greu de redat entuziasmul și hărnicia pe care copiii orașului Buhuși, ajutați adesea de uteciști, le-au dovedit atunci cînd au înălțat „așezarea" de lîngă pădurea „fagilor înfrățiți". Declarată monument al naturii, această pădure în care toți fagii cresc cîte doi dintr-o singură rădăcină, adaugă o notă deosebită, de mare frumusețe și interes mai ales pentru pionierii naturaliști. De aceea au cerut să le fie încredințată lor această pădure spre îngrijire și ocrotire. Că pionierilor de pe aceste meleaguri moldovene le place să fie muncitori și harnici o dovedesc și alte inițiative finalizate, cărora le stă foarte bine lîngă mențiunea... „Aici au lucrat pionierii!"

E. TOFAN

PE ARIPILE CÎNTECULUI ȘI DANSULUI TINERESC

Zeci de formații artistice pionierești, laureate pe țară, cu repertorii tot mai bogate, iată un palmares al pionierilor interpreți brăileni care s-a dovedit superior celui din anii trecuți la etapa republicană a precedentei ediții a Festivalului Național „Cîntarea României". Printre cele mai măiestre formații se află corul de cameră și formația de muzică ușoară de la Școala nr. 30, formația instrumentală de cameră de la Școala nr. 3, formația „Altofon", ansamblul folcloric de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din municipiul Brăila. De o frumoasă apreciere din partea publicului se bucură și taraful pionieresc din comuna Suțești, teatrul de păpuși de la Școala nr. 1, Mircea Vodă, brigada artistică din localitatea Tudor Vladimirescu, ansamblurile folclorice din Chiscani și Gropeni. O carte de vizită, încununată de lauri își menține consacratul ansamblu vocal-instrumental-coregrafic „Colibri"; el deține un repertoriu de 74 de cîntece originale dedicate patriei, partidului, copilăriei fericite, păcii. O altă formație care și-a cîștigat o popularitate binemeritată este fanfara de la Casa pionierilor și șoimilor patriei Brăila, cu cei 52 de membri ai săi.

Pe aripile cîntecului și dansului tineresc pionierii artiști brăileni aduc omagiul lor de fierbinte dragoste și recunoștință grijii părintești cu care sînt înconjurați pentru a-și dezvolta continuu talentul lor artistic.

M. MARGA

OMAGIU PIONIERESC EROULUI ROMÂNIEI

Partidul este forța ce-ndeamnă înainte,
Partidu-i și cravata de harnic pionier,
Și holda cea mănoasă sub soarele fierbinte,
Partidul este țara, un mîndru șantier.

Partidul ne e dascăl și iubitor părinte,
Îi mulțumim din inimi în cînt pionieresc,
Partidul ne îndeamnă mereu „Tot înainte!“
Spre comuniste zări care-nfloresc.

Ne este pildă vie conducătorul țării;
Tovarășului Nicolae Ceaușescu imn îi înălțăm.
Spre comunism povața, exemplul îi urmăm.
„Mulți ani cu bucurie!“ răsune-n largul zării.

LAVINIA MARIA MUNTEANU,
Clasa a IV-a,
Școala Nadeș, județul Mureș

CONDUCĂTORULUI IUBIT

La Scornicești stejarul s-a ivit
Cu ramuri-nalte străpungînd tăria,
Și din visu-i demn și împlinit
S-a înălțat frumoasă România.

Mulțumim conducătorului iubit
Și partidului ce ne-a călăuzit
Și ne-a dat copilăria fericită
În țara noastră înflorită.

ANAMARIA BOANȚĂ,
Clasa a V-a D, Școala nr. 5, Vaslui

ȚARĂ

Te iubesc, țară, cu gînd la urmași
Prin faptele mele cinstesc Tricolorul,
Eu sînt pionier și voi face noi pași
Prin care să apropii de azi viitorul.

Am gîndul bogat și brațul viteaz,
Eu sînt pionierul cetății senine,
Învăț să fiu omul zilei de azi,
Oșteanul tău, țară, de mîine.

CARMEN GEORGEVICI,
Cenaclul literar „Confesiuni“,
Casa pionierilor și șoimilor patriei Reșița

CÎNTEC

O liră de aur mi-ar trebui
ca să-i așez pe frunte laurii
recunoștinței
și nu ar fi de ajuns,
chiar dacă și soarele i-ar mîngîia
creștetul,
asemeni celui mai înalt pisc.
Dacă aș avea aripi,
i-aș dărui luna, stelele,
dar sînt neînsemnate pe lîngă faptele
și gîndirea lui cutezătoare.

Mă simt o inimă și-un glas,
o părticică dintr-un cîntec
pe care i-l ridic Lui, Eroului țării,
Tovarășului Nicolae Ceaușescu.

LILIANA GAL,
Clasa a VIII-a C, Școala nr. 19, Bacău,
Cenaclul „Mugur alb“

EROULUI

Din fragedă copilărie
El a luptat mereu să fie
Viața liberă și fericită
Pe-acest pămînt străbun,
Să aibă țara noastră
Destinul drept și bun.

Astăzi pe plaiul României
Crește floarea bucuriei.
Tovarășului Nicolae Ceaușescu
Cu dragoste îi mulțumim
Pentru viața fericită
Pe care-n scumpa noastră țară o trăim.

E veșnic pace, primăvară,
În minunata noastră țară.
În epoca-i de aur ne-am născut.
Partidul, Ceaușescu ne sînt scut,
Îndemn, ca fapta, viața să ne fie
Demne de-a noastră mîndră Românie.

PALFI GYÖRGYI,
Clasa a VI-a C, Școala nr. 2,
Odorheiu Secuiesc

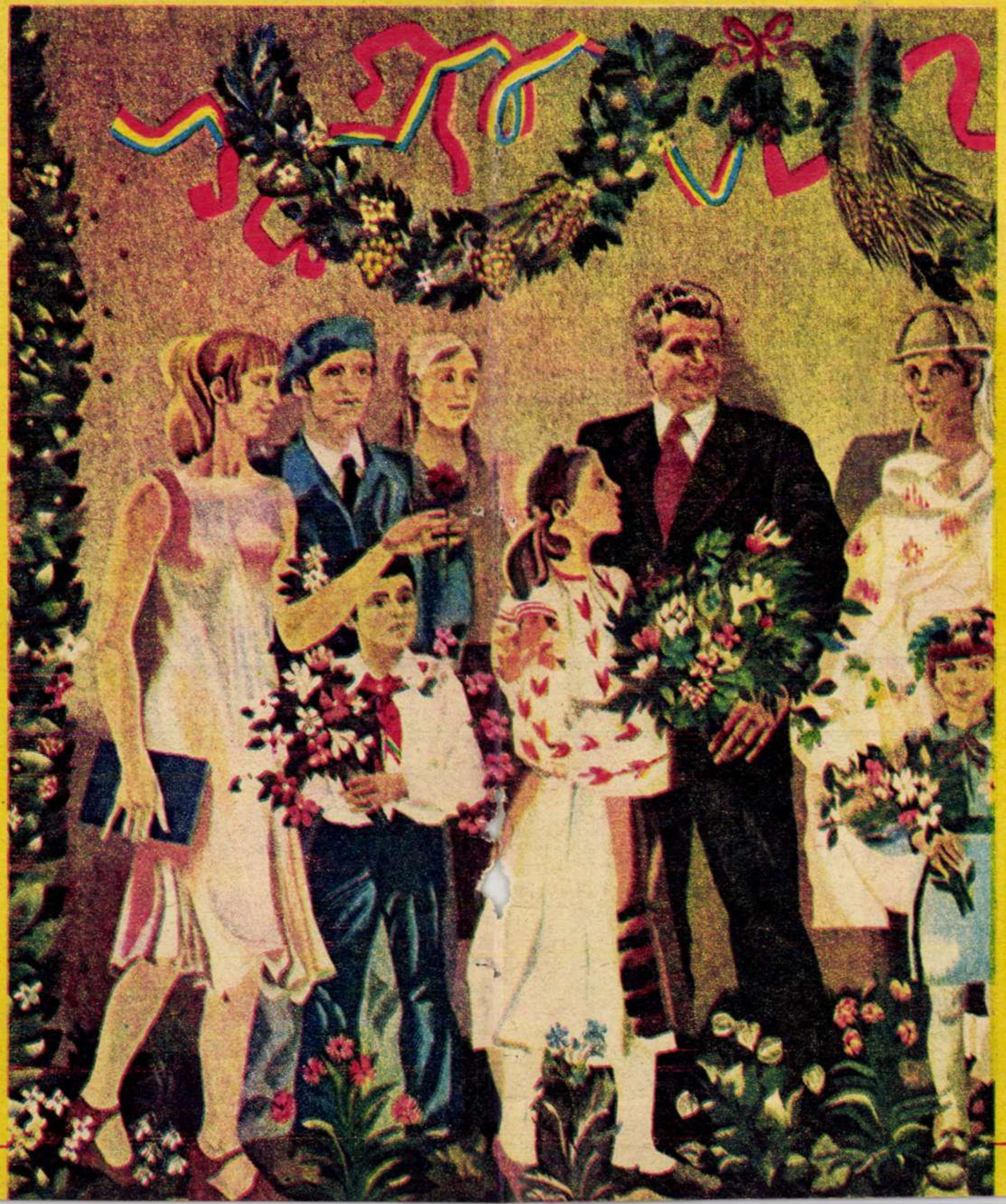

EROII

Mi-e patria pămînt curat,
Copac de slavă pentru noi
Și grîu din brazdă semănat
La rădăcină cu eroi.

În temerarul nostru zbor
Spre comunism, spre-albastra zare
Sub steagul mîndru, tricolor
Dorește pace fiecare.

Mi-e patria curat pămînt
Și brav erou conducătorul,
Prin el trăiesc și una sînt:
Partidul, Ceaușescu și poporul.

MĂLIN DORALIN,
Clasa a VII-a,
Casa pionierilor și șoimilor patriei Alba-Iulia

PATRIA

Patria ne este leagănul dintîi
Și ei îi datorăm copilăria,
Ea, floarea de iubire și lumină,
Ce poartă mîndru nume: România.

Patria de azi — al strămoșilor vis,
Trecutul lor de luptă, vitejia
Și visul alb de pace stă înscris
Și luminează ca un far în România.

Patria este o mîndră grădină,
Este cîntul, mama noastră glia
Și tricolorul de iubire deplină,
Partidul, Ceaușescu, România.

IONELA VLAD,
Clasa a IV-a,
Subredacția „Tot înainte“, Hunedoara

Nicolae
CEAUSESCU
un combat pour le désarmement et la paix

Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ
ΚΑΙ
Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

NICOLAE
CEAUSESCU
A LIFETIME
DEDICATED

ニコラエ・チャウシェスク

NICOLAE CEAUSESCU
Concepções
Sobre a Nova
Ordem Econômica

Gîndit în ROMÂNIA

Rolul contemporan al ştiinţei, asumat cu înaltă responsabilitate şi de ştiinţa românească, acela de forţă de producţie de cea mai mare însemnătate pentru progresul umanităţii, se oglindeşte din plin în cinstirea de care se bucura la noi şi în caracterul de masă al creaţiei ştiinţifice şi tehnice originale — puse în lumină şi la recentul Congres al ştiinţei şi învăţămîntului —, ca şi în produsele care ies pe porţile întreprinderilor în pragul acestui al optulea cincinal.

Ştiinţa noastră cunoaşte o dezvoltare fără precedent. Este urmarea grijii necurmate a Partidului Comunist Român, a secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a organizării şi conducerii ei nemijlocite de către tovarăşa academician doctor inginer Elena Ceauşescu, eminent om politic şi savant de renume mondial.

Tot ce se produce astăzi la noi poartă însemnele reunite ale gîndirii ştiinţifice şi tehnice originale, integrate strădaniei muncitoreşti într-un flux unic al creatiei materiale şi spirituale pus în slujba întregului popor, a înfloririi României socialiste şi comuniste.

Industria chimică, ramură de însemnătate deosebită a economiei noastre naţionale, a realizat în cincinalul trecut materialele noi necesare industriei noastre moderne, înlocuitori economici, de mare eficienţă, a materialelor deficitare. Valorificînd din plin cuceririle ştiinţei româneşti în domeniul chimiei, printre care la loc de frunte se situează lucrările tovarăşei academician doctor inginer Elena Ceauşescu, industria noastră chimică îşi pune prestigioasa semnătură pe combinate moderne, de mare productivitate, ridicate la noi, ca şi în alte multe ţări ale lumii.

Printre cele mai de seamă elemente noi din ştiinţa şi tehnica noastră se numără asimilarea şi producerea pe scară largă a turbinelor electrice pentru termo şi hidrocentralele care cresc an de an pe toate apele ţării. Este o producţie de tradiţie recentă în ţara noastră, dar faptul că, de la giganţii de la Porţile de Fier II la complexele de pe Olt, Argeş, Tismana, Lotru şi pînă la microcentralele locale, pretutindeni acţionează turbine electrice produse în ţară, umple de mîndrie patriotică inimile noastre.

O gigantică lucrare înfăptuită în anii de lumină ai Epocii Nicolae Ceauşescu — Canalul Dunăre-Marea Neagră — a dat din plin măsura gîndirii ştiinţifice, tehnice şi inginereşti din ţara noastră. La realizarea ei au contribuit cu ceea ce au avut mai bun hidrotehnica românească, chimia metalurgică, a cimentului şi automatica, pentru a nu le numi decît pe cele mai evident legate de această materializare fără precedent a forţei, profunzimii, cutezanţei şi modernităţii ştiinţei româneşti, o nobilă carte de vizită pentru gîndirea şi practica ştiinţifică şi tehnică din ţara noastră.

Metroul bucureştean este rodul conlucrării a numeroase ramuri ale ştiinţei româneşti. Lucrare complexă, concepută în pas cu tot ce există mai înaintat în tehnica minieră, în electrotehnică şi electronică, în tehnica laserului, ca şi în urbanistică şi arhitectură, metroul este şi o realizare de imensă utilitate pentru cel mai mare oraş al ţării.

Ştiinţei agricole româneşti îi revin sarcini majore în cadrul noii revoluţii agrare, al cărei obiectiv major este sporirea în mod constant a producţiei agricole, asigurarea an de an a unei recolte sigure şi stabile. Aceluiaşi scop îi sînt destinate noile tipuri de maşini agricole de mare productivitate create de colectivele din marile întreprinderi specializate, în conformitate cu nevoile prezente şi de perspectivă ale agriculturii, una dintre ramurile de bază ale economiei noastre socialiste.

Noile utilaje miniere produse în ţara noastră au transformat din temelii însăşi profesiunea de miner. Maşinilor moderne de extragere şi transportare a cărbunelui din subteran li se adaugă utilajele de mare putere menite să asigure susţinerea mecanică a galeriilor şi multe altele.

Capodopera industriei româneşti de utilaj minier o constituie excavatorul rotativ destinat marilor cariere deschise „la zi", a căror producţie contribuie din plin la aprovizionarea termocentralelor pe cărbune.

O treaptă nouă în progresele înregistrate de industria românească în anii aceştia o reprezintă succesele în direcţia automatizării producţiei, realizată cu mijloace tehnice originale. Elementele de automatizare, vasta gamă de maşini de calcul româneşti puse în slujba producţiei au permis începerea, şi vor asigura răspîndirea largă, a automatizării, conform sarcinilor stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului.

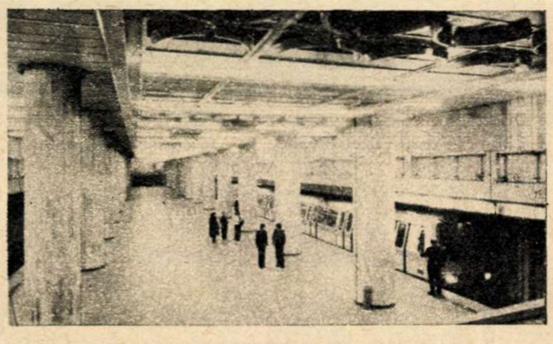

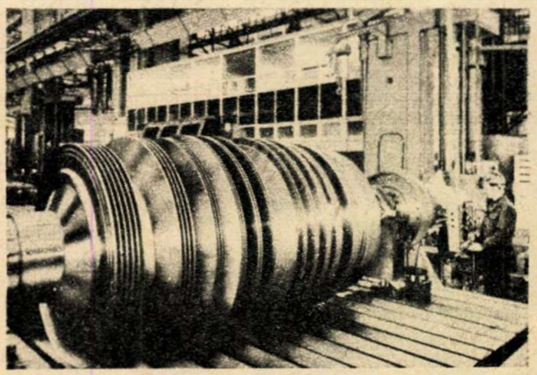

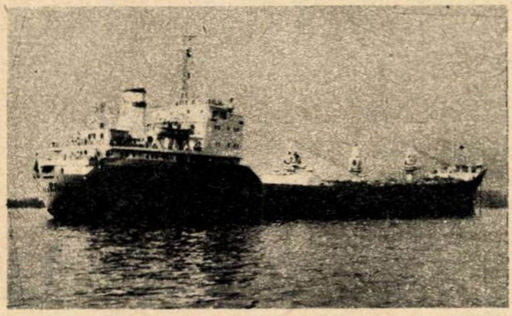

REALIZĂRI TEHNICO-ŞTIINŢIFICE ROMÂNEŞTI

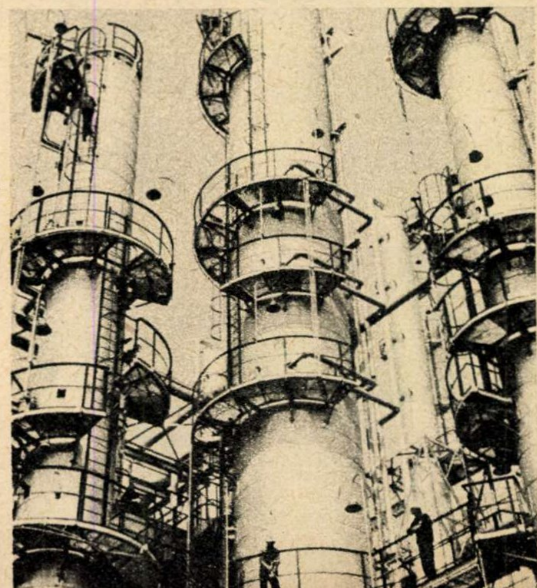

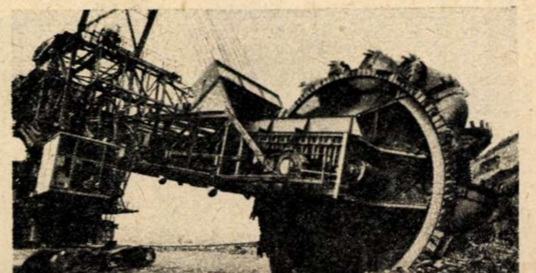

Unirea

NAȚIUNEA A FĂCUT-O!

> Unirea principatelor a avut o uriaşă însemnătate pentru evoluţia social-politică a poporului nostru, ea a deschis noi perspective dezvoltării forţelor de producţie, angajării României pe drumul civilizaţiei moderne, constituind un moment epocal în procesul plămădirii statului naţional unitar român.
>
> NICOLAE CEAUŞESCU

„Ziua de aur a veacului" – astfel au numit data de 24 Ianuarie 1859 cei care au trăit-o. Biruia in această zi un ideal secular al românilor de pretutindeni, ideal care le-a oțelit voința, le-a întărit brațul, le-a luminat drumul prin istorie. Se reuneau în această istorica zi, într-un șuvoi unic, două ramuri ale aceluiași trunchi de străveche obîrșie, legănînd în memorie același trecut, năzuind spre același viitor. Formarea statului național român prin Unirea Moldovei cu Muntenia punea temelie trainică pentru înfăptuirea neatîrnării în 1877, pentru Unirea cea Mare din 1918, pentru eroicul August 1944 și neasemuitul nostru prezent socialist. Astăzi, trăind într-o țară liberă, independentă, puternică și prosperă, ducem pînă la capăt visurile cele mai înaripate ale iubitorilor de glie ce ne-au premers și pe care, în zile sărbătorești ca aceasta, îi evocăm cu dragoste și recunoștință.

„JUR ÎN FAȚA ȚĂRII MELE"

În procesul-verbal al Adunării Elective de la Iași, care poarta data 5/17 ianuarie 1859, se afla menționată alegerea facută de moldoveni: „cu majoritate de glasuri", Domn al Moldovei a fost ales Alexandru Ioan Cuza. După alegere, Cuza, ridicat la tribună, depune jurămîntul: „Jur în fața țării mele că voi păzi cu sfințenie drepturile și interesele Patriei, ca în toată domnia mea voi priveghea la respectarea legilor pentru toți și în toate..., neavînd înaintea ochilor decît binele și fericirea națiunii române".

Mihail Kogălniceanu îl urmează pe Cuza la tribună și spune: „Alegîndu-Te pre Tine Domn în țara noastră, noi am voit să arătăm lumii aceea ce toată țara dorește «La legi nouă, om nou». Mare și frumoasă Ți-este misiunea: fă ca legea să înlocuiască arbitrariul; fa ca legea să fie tare; iar Tu, Măria Ta, fii bun și blînd, mai ales pentru aceia pentru care toți Domnii trecuți au fost nepăsători și răi..."

O TELEGRAMĂ ISTORICĂ

În „Monitorul oficial" din 29 ianuarie 1859 citim: „Astăzi, 24 ianuarie, Adunarea Electivă (a Valahiei) procedînd la vot pentru alegerea Domnului său, rezultatul votului a fost că, cu unanimitate, s-a ales Alexandru Ioan I Cuza, Domnul actual al Moldovei, și s-a proclamat Domn al Țării Românești"

A doua zi după această alegere, o depeșă trimisă lui Cuza, la Iași, îl anunță că a fost ales Domn al Țarii Românești.

„O EPOCĂ DE RENAȘTERE"

După definitivarea alegerii sale ca Domn al Moldovei și al Munteniei, Cuza a venit la București în ziua de 8 februarie 1859, „cu mare alai și țeremonial", cum scriau ziarele. În foaia „Dîmbovița" se vorbea despre „entuziasmul cel mai călduros, speranțele frumoase și increderea fermă ce inspiră pe tot românul în era măreață pe care prezentul o deschide viitorului; o epocă de regenerare, de renaștere, pe care țara o așteaptă după atîția timpi de nefericire și de suferinți... Spectacolul cel mai frumos era mulțimea poporului care se aglomerase ca să salute pe prințul constituțional... Cortegiul înainta prin aclamările de bucurie, de felicitări, ale poporului."

Aflînd despre dubla alegere a lui Cuza ca Domnitor al Principatelor Unite, revista pariziană „L'Illustration" scrie în numărul din 3 martie 1859: „Sînt vreo 25 de ani de cînd un tînăr moldovean, purtînd un nume necunoscut, venea la Paris ca să studieze. Astăzi numele lui strălucește de un imens renume. El a mers în fruntea națiunii române, care se ridică printr-un sublim efort... Alexandru I a fost obiectul unei manifestații naționale care i-a făcut glorie. Numele său se leagă de o foarte frumoasă mișcare politică din secolul nostru. Și înțelepciunea sa în guvernare asigură românilor destinul cuvenit curajului și inteligenței sale".

PROCLAMAȚIA DIN 1861

Alegerea lui Cuza ca Domn al Moldovei și al Valahiei a constituit realizarea deplinei înfrățiri a celor două țări. Dar au trecut aproape doi ani de stăruințe dîrze pe lîngă puterile garante pînă cînd mărețul act să fie recunoscut de toate țările. Unirea, astfel acceptată de toată lumea, a putut fi anunțată, oficial, prin Proclamația dată de Domnitorul Cuza la 11 decembrie 1861: „...În zilele de 5 și 24 ianuarie (1859) ați depus toată a voastră încredere în Alesul nației, ați întrunit speranțele voastre într-un singur Domn. Alesul vostru vă dă astăzi o singură Românie. Vă iubiți Patria, veți ști a o întări. Să trăiască România!"

Proclamația aceasta, semnata de Domnitorul Cuza și de miniștrii de atunci ai Moldovei și ai Munteniei, a fost tipărită pe foi volante și răspîndită în toată țara.

Documentar de
ION MUNTEANU

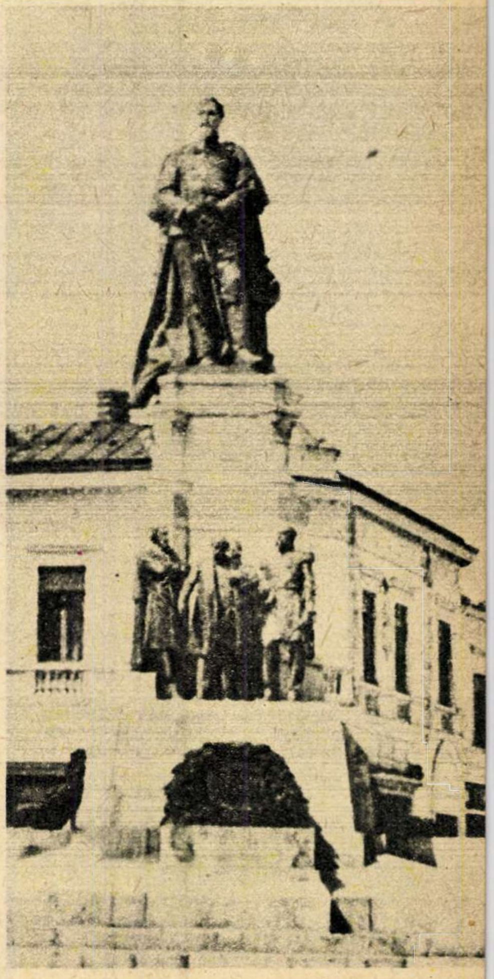

CONSTRUIȚI ȘI... JUCAȚI-VĂ!

Jocul inelelor

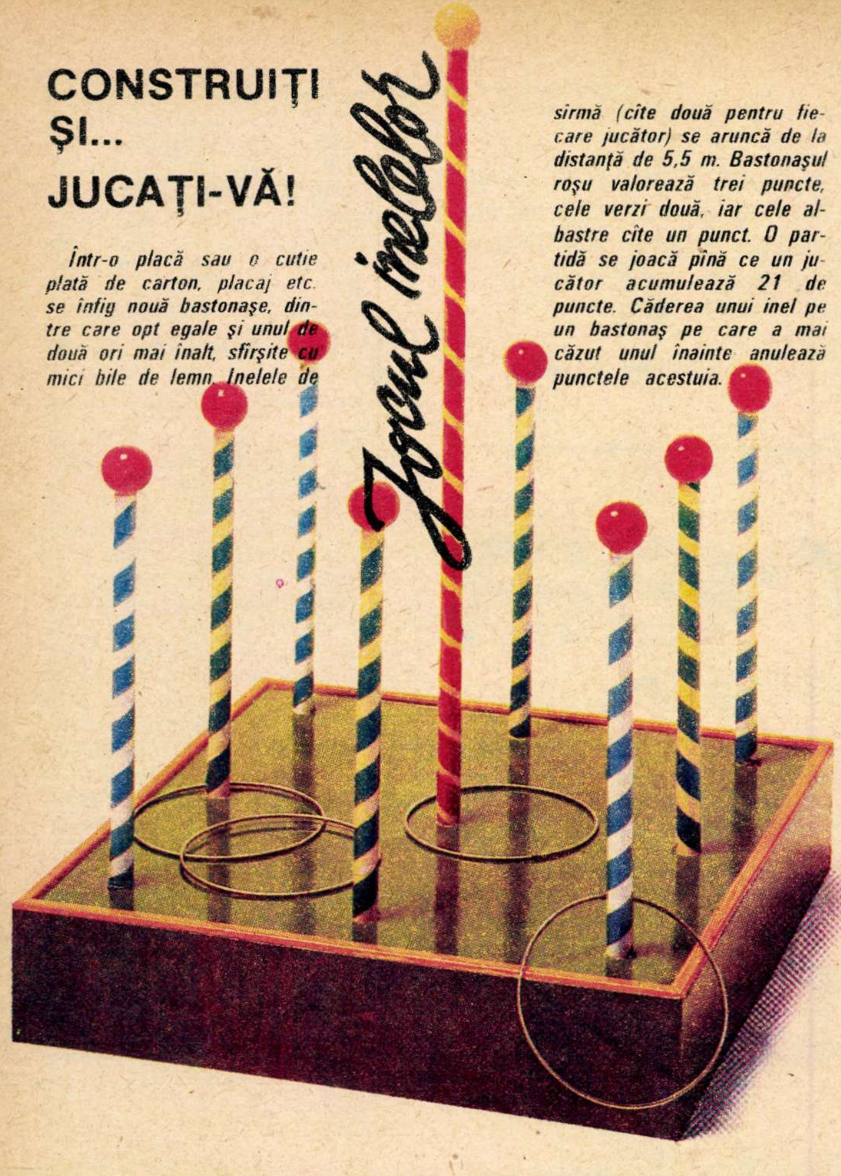

Într-o placă sau o cutie plată de carton, placaj etc. se înfig nouă bastonașe, dintre care opt egale și unul de două ori mai înalt, sfîrșite cu mici bile de lemn. Inelele de sirmă (cîte două pentru fiecare jucător) se aruncă de la distanță de 5,5 m. Bastonașul roșu valorează trei puncte, cele verzi două, iar cele albastre cîte un punct. O partidă se joacă pînă ce un jucător acumulează 21 de puncte. Căderea unui inel pe un bastonaș pe care a mai căzut unul înainte anulează punctele acestuia.

CALEIDOSCOP DE VACANȚĂ

ÎN TREI MINUTE

Vă așezați în jurul mesei, avînd la îndemînă foi de hîrtie și creioane, apoi desemnați un conducător al jocului. Acesta alege o literă și cere tuturora, în numai trei minute, să scrie cît mai multe cuvinte, respectînd una dintre următoarele cerințe:

a) Substantive (comune și proprii), adjective, verbe și adverbe care încep cu litera aleasă;

b) Cuvinte în care litera desemnată se repetă de două ori;

c) Cuvinte în care litera se repetă de trei ori;

d) Cuvinte care încep și se termină cu litera aleasă.

Cîștigă acel jucător care, în cele trei minute acordate, reușește să scrie cele mai multe cuvinte.

DANS CU... HAZ

În mijlocul unei încăperi aranjați în cerc scaune. Cîte? Cu unul mai puțin decît numărul partenerilor de dans. Cînd primele acorduri ale melodiei inundă încăperea, pătrundeți, printre scaune, în „ringul de dans". În clipa în care conducătorul jocului întrerupe melodia, la intervale variate, toți dansatorii încearcă să ocupe un scaun.

Firește, unul dintre ei rămîne în picioare și trebuie să treacă o probă-surpriză, stabilită pe loc de către ceilalți participanți la joc. De exemplu să spună o glumă, să recite o strofă dintr-o poezie, să cînte sau... să inspire adînc și, pe durata unei singure expirații, să bîzîie ca un bondar, să fluiere. Firesc, voi veți găsi pentru toți prietenii cîte o nostimă probă-surpriză.

CARNAVALUL *fulgilor de nea*

Decor mirific, cîntece cristaline, dans voios, tineresc, o lume multicoloră jucăușă, de copii „mici și mari", care în straiele numeroaselor personaje cunoscute și îndrăgite își purtau cu încîntare măștile ingenioase — iată atmosfera binecunoscută a Carnavalului fulgilor de nea al copiilor bucureșteni. Numărul de succes al carnavalului a fost... multiplul număr de programe artistice, cînd pe scenă au apărut pionierii laureați la Festivalul Național „Cîntarea României" și actori consacrați de la Teatrul „Ion Creangă", de la Circul de Stat București, de la Teatrul „Țăndărică"...

Așadar, o zi de ianuarie în vacanța de iarnă bucureșteană, în care cîntecul, dansul, veselia au adunat la un loc copiii veseli și suavi ca... fulgii de nea!

IARNA PE UNDA APELOR

Lunca și apele au intrat sub domnia iernii. Viețuitoarele au făcut fiecare ceea ce a socotit mai potrivit firii sale. Gureșele broaște s-au vîrît în adîncul nămolurilor de lîngă maluri și de pe fundul apelor. Peștii s-au tras către cotloanele adînci, unde apa este mai caldă.

Multe păsări de apă au plecat de cu toamnă. Dar au rămas destule și dintre aripate: rațe și gîște, pescăruși și stîrci. Au mai poposit și oaspeți veniți din miază-noapte: gîștele cu gîtul roșu, rațele polare. Le poți vedea fie lăsîndu-se legănate de unde, fie stînd într-un picior pe ghețușul malurilor.

Sînt viețuitoare cărora nici că le pasă de undele reci ale apelor. Mierla de apă, o păsăruică negricioasă la pene și ageră, stă pe un bolovan care se înalță dintre unde, iscodind cu luare-aminte fundul străveziu al apelor și — țuști în matcă! Pășește grăbită, ai zice că aleargă, ajutîndu-se de aripi ca de niște vîsle, pe prundișul ce căptușește fundul rîului. Înfige ciocul ici, mai cearcă și dincolo, apoi iese din apă, se așază iar pe bolovanul ei, scuturîndu-și penele. Acolo, pe fundul apei, a scotocit cu ciocul prin prundiș după insecte și peștișori.

Oglinda apelor se încrețește. Acolo înoată, scoțînd în afara valurilor numai vîrful botului, cît să răsufle, vidra. Iese pe mal, se scutură de stropi, mai caută ce mai caută în susul și-n josul firului de apă, ca, dintr-odată, să se arunce iarăși în unde. S-a scufundat sub o cioată de salcie și scoate de-acolo ditamai peștele. Iarna ca și vara, vidra este un pescar neîntrecut.

EUGEN JIANU

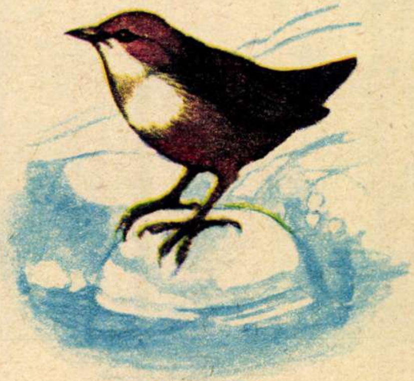

MIERLA DE APĂ

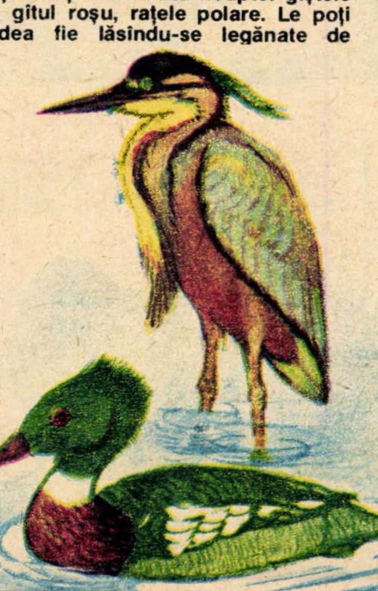

STÎRC

FERESTRAȘUL MOȚAT

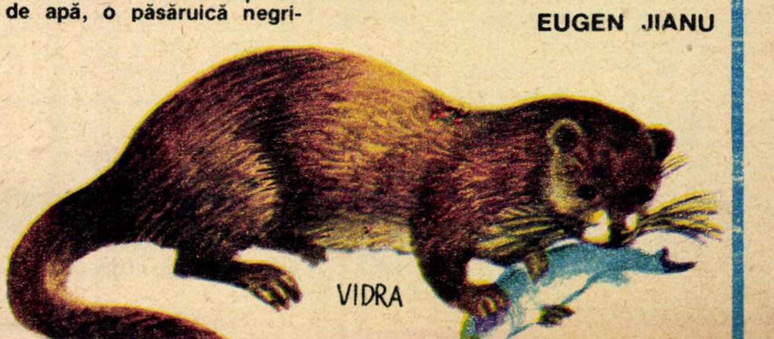

VIDRA

Flori

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2					■				
3		■				■			
4								■	
5				■					
6		■			■				
■			■				■		■
8						■			
9				■					
10							■		

ORIZONTAL: 1) Lăcrămioarele parfumate ale lui Alecsandri (sing.) (Stan Mirela). 2) Floarea galbenă a Dobrogei (Matei Filica). Trandafir (Mihai Acin). 3) Petale de gerberia (Dumitru Toparcea). Siglă pentru constelaţia Leul (Radu Robert). Crinul regelui soare (Constantin Lazăr). 4) Marea floare albă a serelor (pl.) (Nicolae Ioniţă). 5) A rata. Floare de munte in formă de cupă (Ion Ivanov). 6) Cal dobrogean (Leontina Nicolae). Nota bene (Marilena Goţea). Floare albă de grădină (Elena Toparcea). 7) „Două petale" de mărgăritar (Corina Enciu). Organizaţia statelor americane (Gheorghe Buhai). 8) Floarea roz de nu-mă-atinge (Ion Ivanov). Miţişor (Corina Enciu). 9) Floare de ţară (Bianca Dobre). Lotuşi de Oradea (Viorel Dincă). 10) Floarea lui Dumas (Benonica Tudorache). Floarea de cais (Mihai Acin).

VERTICAL: 1) Plantă cu flori in şirag (Gică Buhai). Floarea Bărăganului (Filica Matei). 2) Floare albastră din cîmpie (Leontina Nicolae). 3) Floare de ricin! (Marilena Goţea). Floare de ruşculiţă! (Bianca Dobre). Personaj arab (Dumitru Andrei). 4) Pom pentru Mirabela (Florea Simion). Ceasuri (Corina Enciu). 5) Spinii pentru trandafiri (Dumitru Andrei). Erbacee cu flori albe şi fructe negre (Stelian Moroşanu). 6) Joacă de copii (Gabriela Dan). A pune flori (Constantin Iuga). 7) În fir! (Aurel Dragomir). Plantă din Ciucaş (Constantin Costache). În orice floare. „parfum de frezii" (Ion Ivanov). 8) Floarea olandezilor (Marcel Ingeana). La camelie! (Ionel Costache). 9) Plantă de ardei (Corina Enciu). Erbacee cu flori albe şi galbene (Corina Enciu). 10) Piticul trandafir de cîmp (Aurel Dragomir). Floarea lui o pui in ceainic (Veronica Iordache).

Cuvinte rare: LIS, OSA, IMAN, INC, AJI

Încrucişare: prof. VIRGIL FRĂSINEANU
Definiţii: elevii clasei a VII-a,
Şcoala nr. 1, Plătăreşti-Călăraşi

Surpriza rubricii

1986
MARIUS

„Făt-Frumos curind voi creşte
Cu ţara care-şi sporeşte
Frumuseţea, bogăţia,
Gloria şi măreţia."

Vă amintiţi, desigur! Sint versuri din urarea Noului An 1986. Cine l-a intruchipat atit de frumos, atit de convingător şi entuziast? Marius Tătaru, un şoim al patriei de la Grădiniţa nr. 58 din Bucureşti, in virstă de cinci ani. Iată, la rubrica noastră, vi-l prezentăm intre jucăriile preferate — maşini, tractoare, avioane. Doreşte deci să devină... constructor de maşini!

Şah

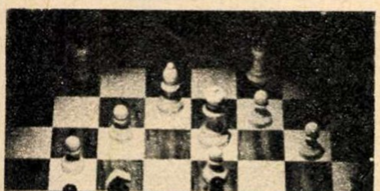

Vă prezentăm o partidă in care piesele negre vor invinge printr-o deosebit de ingenioasă cursă la rege, scopul constituindu-l capturarea damei albe şi, deci, cîştigarea partidei.

Se aşază piesele pe tablă conform regulamentului. Albul incepe:

1) d2-d4, Cg8-f6. 2) c2-c4, e7-e5. 3) d4:e5, Cf6-e4. 4) a2-a3, d7-d6. 5) e5:d6, Nf8:d6. 6) g2-g3, Ce4:f2.

Dacă regele alb nu ia calul negru, pierde dama sau turnul.

La 7) Re1:Cf2, atunci negrul ia cu nebunul din d6 pionul alb din g3 cu şah; regele nu se mai poate refugia la locul său in e1 şi dama sa rămine fără apărare, adică in bătaia damei negre din D8. Fără damă, albul nu mai are şanse de cîştig.

CITITORII SE AMUZĂ

CINEMATOGRAFICĂ
(Triverb: 6,2,6)

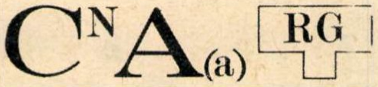

MĂDĂLINA IONIŢĂ,
elevă Bucureşti

GHICI!

1) Din an in an. 2) Asociaţie pentru economii. 3) Sunetul maşinii. 4) În intregime. 5) Cunună.

La o dezlegare corectă se va observa că noţiunile aflate se pot citi şi invers, iar pe coloana II apar, in ordine, cinci vocale.

1 I	II	III
2		
3		
4		
5		

CRISTINA GHINDAR,
elevă,
Panciu-Vrancea

POMPILIU

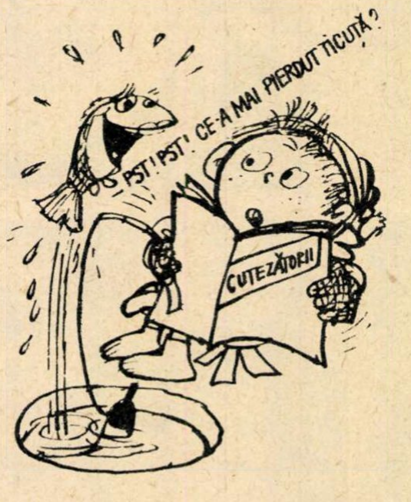
PST! PST! CE-A MAI PIERDUT TICUȚĂ?
CUTEZĂTORII

CONCURSUL
ARENA MATEMATICIENILOR 8

PĂTRATUL NUMERELOR

Pătratul oricărui număr se poate descompune astfel:

$1^2 = 1$; $2^2 = 1 + 3$; $3^2 = 1 + 3 + 5$; $4^2 = 1 + 3 + 5 + 7$; $5^2 = 1 + 3 + 5 + 7 + 9$. Etc.

Ce regulă se poate desprinde din aceste exemple şi, ca aplicaţie, cu cine ar trebui deci să fie egale, de exemplu 10^2 şi 13^2, descompuse în numere prime?

* * *

CUTEZĂTORII 4

REDACŢIA REVISTELOR PENTRU COPII — BUCUREŞTI

Redactor şef: ION IONAŞCU Secretar responsabil de redacţie: OVIDIU ZOTTA
Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Responsabil de număr: MARGARETA MICU
Prezentarea tehnică: VIOREL SÂMPETREAN

Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon 17 60 10. Administraţia, Editura „Scînteia".

TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12–201 telex 10376 prstir Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. Index 41836 12 pagini 1,50 lei

9

15 Scenariu : TUDOR POPESCU Desene: VALENTIN TĂNASE și RADU VINTILESCU

TAINA PERGAMENTULUI

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT: Ajuns la Roma, Dadas încearcă să-l găsească pe Zuro, aflat aici printre prizonieri, și, totodată, să găsească o cale care să-l apropie de Traian.

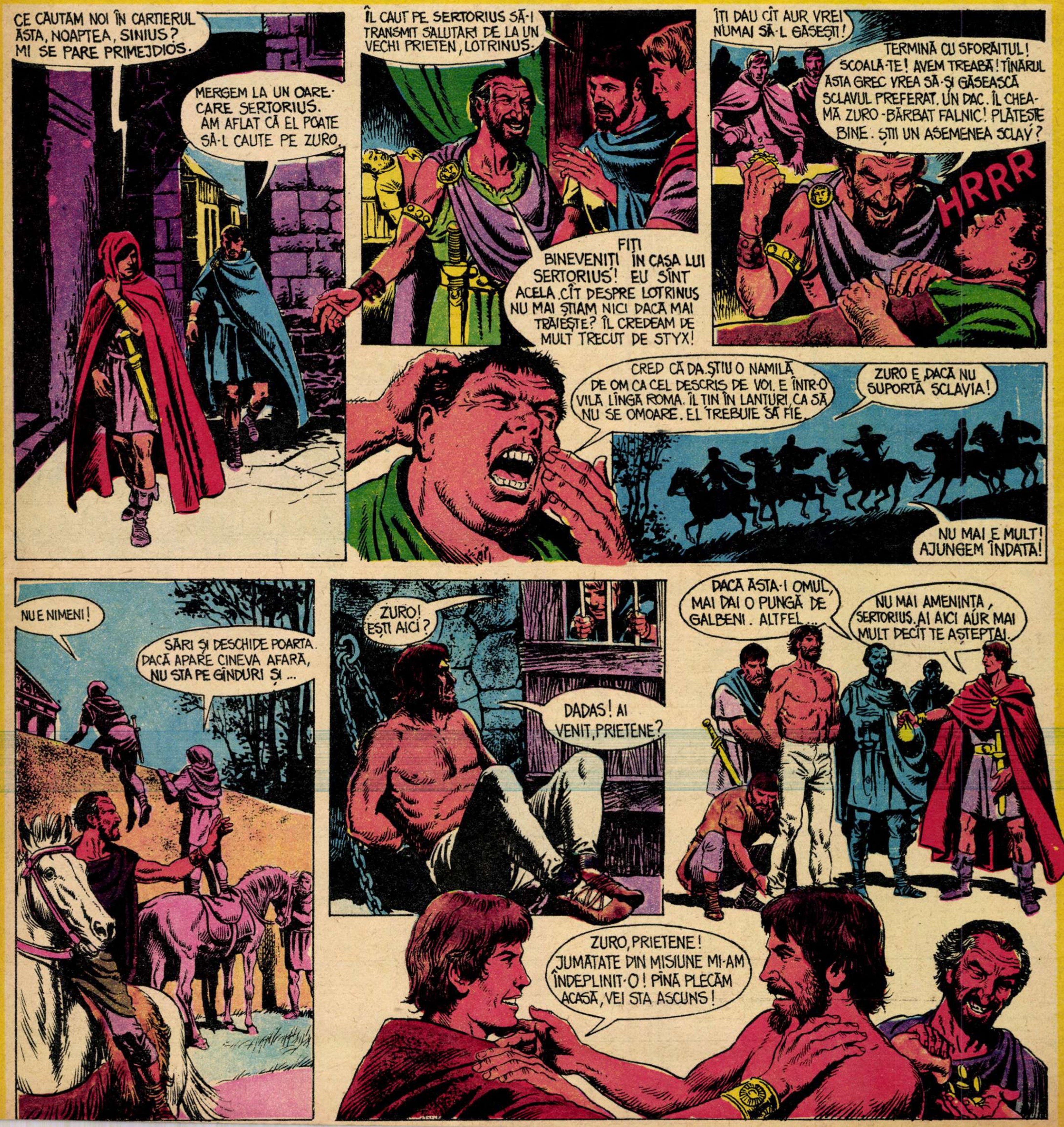
CE CAUTĂM NOI ÎN CARTIERUL ĂSTA, NOAPTEA, SINIUS? MI SE PARE PRIMEJDIOS.
MERGEM LA UN OARECARE SERTORIUS. AM AFLAT CĂ EL POATE SĂ-L CAUTE PE ZURO.
ÎL CAUT PE SERTORIUS SĂ-I TRANSMIT SALUTĂRI DE LA UN VECHI PRIETEN, LOTRINUS.
FIȚI BINEVENIȚI ÎN CASA LUI SERTORIUS! EU SÎNT ACELA. CÎT DESPRE LOTRINUS NU MAI ȘTIAM NICI DACĂ MAI TRĂIEȘTE? ÎL CREDEAM DE MULT TRECUT DE STYX!
ÎȚI DAU CÎT AUR VREI NUMAI SĂ-L GĂSEȘTI!
TERMINĂ CU SFORĂITUL! SCOALĂ-TE! AVEM TREABĂ! TÎNĂRUL ĂSTA GREC VREA SĂ-ȘI GĂSEASCĂ SCLAVUL PREFERAT. UN DAC. ÎL CHEAMĂ ZURO - BĂRBAT FALNIC! PLĂTEȘTE BINE. ȘTII UN ASEMENEA SCLAV?
HRRR
CRED CĂ DA. ȘTIU O NAMILĂ DE OM CA CEL DESCRIS DE VOI. E ÎNTR-O VILĂ LÎNGĂ ROMA. ÎL ȚIN ÎN LANȚURI, CA SĂ NU SE OMOARE. EL TREBUIE SĂ FIE.
ZURO E, DACĂ NU SUPORTĂ SCLAVIA!
NU MAI E MULT! AJUNGEM ÎNDATĂ!
NU E NIMENI!
SARI ȘI DESCHIDE POARTA. DACĂ APARE CINEVA AFARĂ, NU STA PE GÎNDURI ȘI ...
ZURO! EȘTI AICI?
DADAS! AI VENIT, PRIETENE?
DACĂ ĂSTA-I OMUL, MAI DAI O PUNGĂ DE GALBENI. ALTFEL...
NU MAI AMENINȚA, SERTORIUS. AI AICI AUR MAI MULT DECÎT TE AȘTEPTAI.
ZURO, PRIETENE! JUMĂTATE DIN MISIUNE MI-AM ÎNDEPLINIT-O! PÎNĂ PLECĂM ACASĂ, VEI STA ASCUNS!

(VA URMA)

DIN SUMAR:

- România 1986 — 1990
- Merit pionieresc
- „Limba noastră-i o comoară“
- Galeriile de artă „Cutezătorii“
- „Eroica '85“
- Laureaţii concursului Expediţiile „Cutezătorii“

5

JOI, 30 IANUARIE 1986,
ANUL XX (NR. 956)

Cutezătorii

Laureaţii
„Expediţiilor Cutezătorii“
vă urează mari succese
în noul trimestru!

Omagiu Eroului României

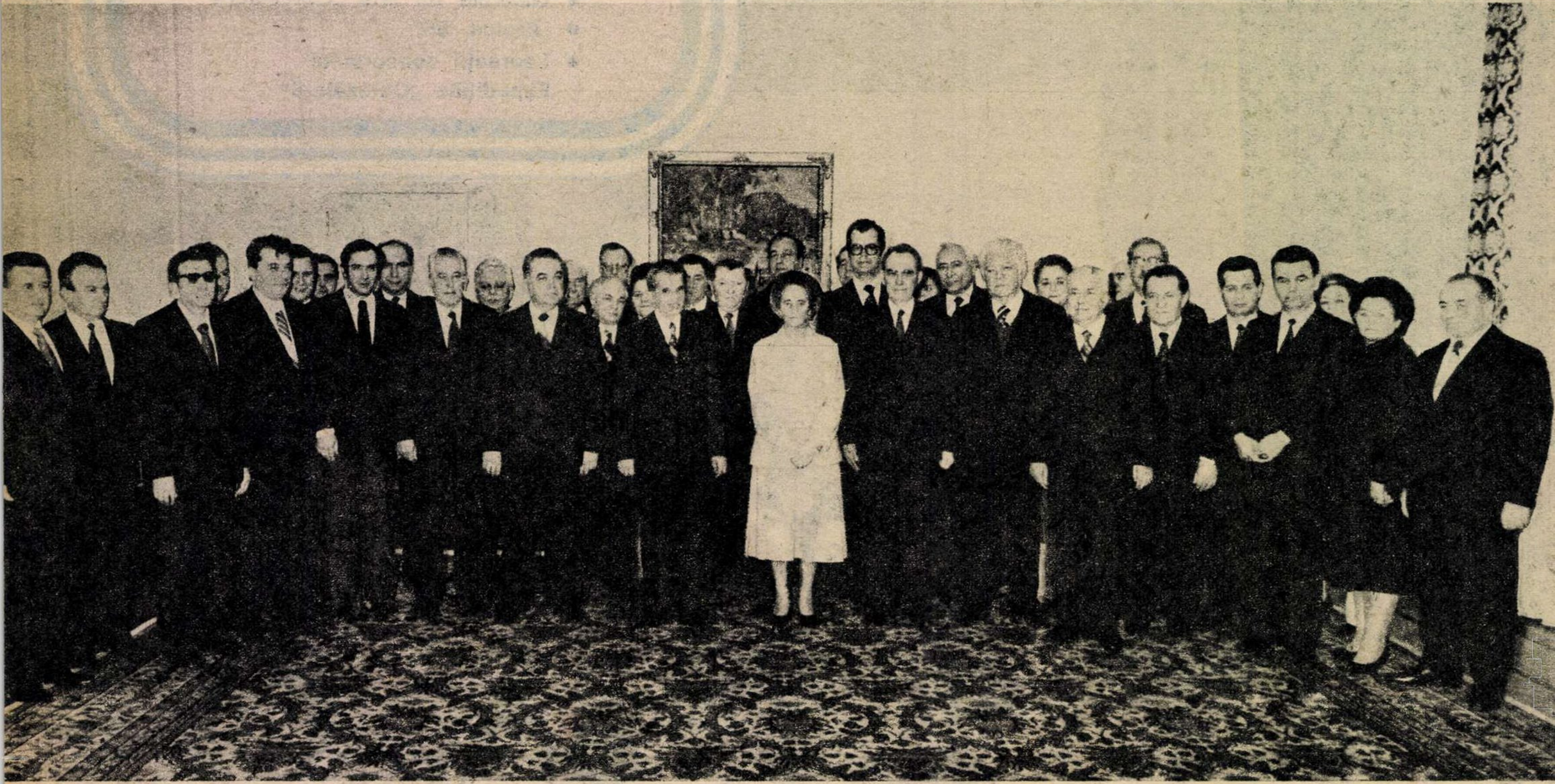

TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREŞEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, A FOST SĂRBĂTORIT, DUMINICĂ, 26 IANUARIE, CU PRILEJUL ANIVERSĂRII ZILEI DE NAŞTERE ŞI OMAGIERII ÎNDELUNGATEI SALE ACTIVITĂŢI REVOLUŢIONARE, ÎN CADRUL UNEI SOLEMNITĂŢI CARE A AVUT LOC LA SEDIUL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI.

Sărbătorirea Eroului României, desfășurată sub semnul înălțătorului moment aniversar, s-a constituit într-un fierbinte omagiu pe care comuniștii, toți cetățenii țării, întreaga națiune îl aduc, de fiecare dată, în această memorabilă zi de ianuarie devenită scumpă întregului nostru popor, tovarășului Nicolae Ceaușescu, eminent militant comunist, strălucit conducător de neam și țară, patriot înflăcărat ce și-a dedicat întreaga viață și putere de muncă măreței cauze a libertății, independenței și prosperității patriei, edificării socialismului și comunismului pe pămîntul României.

Scrisoarea adresată tovarășului Nicolae Ceaușescu cu acest prilej de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R., Consiliul de Stat și Guvernul R.S.R. exprimă alesele sentimente de profundă stimă și înaltă prețuire ale tuturor fiilor României socialiste, vibrantul omagiu și recunoștința fierbinte pe care întregul nostru popor le nutrește față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, marele erou al națiunii noastre, ctitor al României socialiste moderne, înflăcărat militant revoluționar și patriot care, din cei mai tineri ani și-a dedicat viața luptei pentru libertatea, demnitatea și fericirea poporului, slujirii cu credință a mărețelor idealuri de independență și progres, triumfului revoluției socialiste, înfloririi necontenite a patriei, cauzei colaborării, înțelegerii și păcii în lume.

Întregul nostru popor dă o înaltă apreciere strălucitei opere revoluționare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, contribuției sale inestimabile la întărirea unității și creșterea continuă a rolului conducător al partidului nostru comunist, promovarea consecventă a strategiei științifice, revoluționare de dezvoltare armonioasă și echilibrată a patriei, înnoirea și dinamizarea permanentă a gîndirii și practicii revoluționare din patria noastră, elaborarea amplului și mobilizatorului program de dezvoltare a cercetării științifice și introducere a progresului tehnic, perfecționarea învățămîntului și activității politico-educative, afirmarea României în viața internațională, statornicirea și generalizarea în relațiile dintre state a principiilor deplinei egalități în drepturi, promovarea păcii și înțelegerii între popoare.

Nenumăratele mesaje trimise tovarășului Nicolae Ceaușescu de pe tot cuprinsul țării cu prilejul aniversării zilei de naștere și a celor peste 50 de ani de amplă și intensă activitate revoluționara dau glas sentimentelor de înaltă prețuire, dragoste și recunoștință cu care poporul îl înconjoara pe cel mai iubit fiu al său, evocînd marile împliniri din cea mai glorioasă epocă din istoria României, transformarile înnoitoare, dătătoare de forță și frumusețe, ale minunatului chip, veșnic tînăr, al patriei. Ele cuprind, totodată, solemnul legămînt al comuniștilor, al tuturor oamenilor muncii, de a acționa, însuflețiți de vibrantele îndemnuri ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor ce le revin pe acest an și pe întregul cincinal, pentru înfăptuirea istoricelor hotărîri ale Congresului al XIII-lea al partidului, urmînd neabătut pilduitorul exemplu de înflăcărat patriot și revoluționar al iubitului nostru conducător.

Comuniștii, oamenii muncii, tinerii și copiii, toți cetățenii patriei, i-au urat tovarășului Nicolae Ceaușescu, cu aleasă stimă și prețuire, din adîncul inimilor, mulți ani de viață, sănătate și fericire alături de tovarășa Elena Ceaușescu, de toți cei dragi și apropiați, putere de muncă pentru a conduce pe mai departe cu aceeași înțelepciune și cutezanță revoluționară destinele țării, ale națiunii, noi și mărețe succese în activitatea de înaltă răspundere încredințată de partid și popor, spre binele națiunii și gloria nepieritoare a patriei, pentru ca România socialistă să se afirme tot mai puternic ca o țară socialistă înfloritoare, independenta și suverana, liberă și demnă.

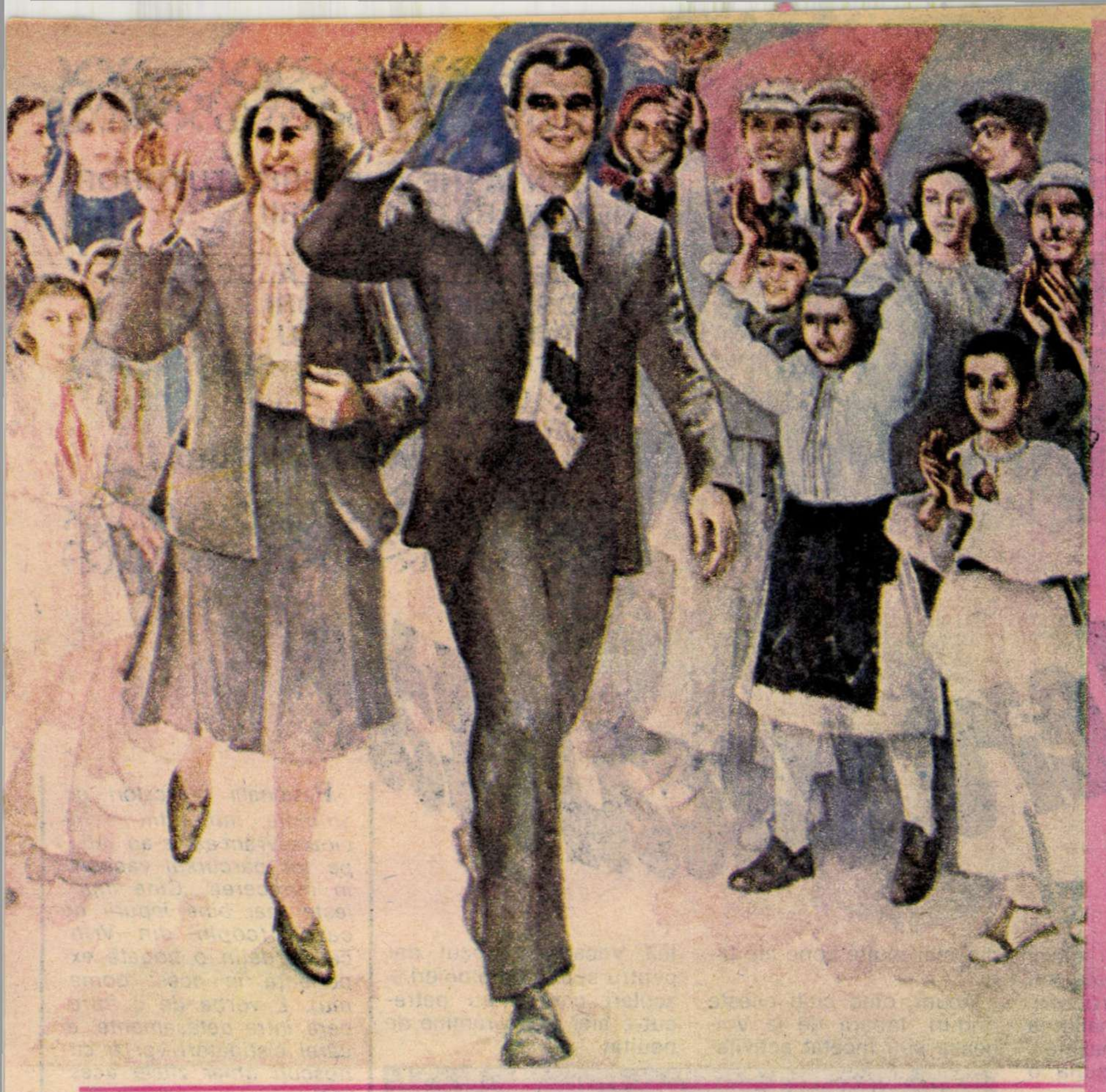

VIITORUL ȚĂRII

Dă-mi gind şi faptă
Din altoiul tău, partid,
Din lupta, jertfa ta nemuritoare.
Dă-mi mugurul din care te-ai născut
Să mă inalț ca tine, mindră floare.
Şi dă-mi puterea marelui Stejar
Ce in furtună nu se incovoaie
A celui ce in luptă e stegar
Drag nume — Nicolae Ceauşescu,
Să-ţi duc solia mai departe
Şi ţara să se-nalţe strălucind
Din florile acestui scump pămint
De pace doritor, pe culmi carpate.

TEOFANA-LAVINIA IACOB
clasa a V-a,
Comăneşti-Bacău

ROMÂNIA 1986 -1990

UN CINCINAL LA PUTEREA NOII CALITĂȚI A MUNCII ȘI VIEȚII

Păşind în noul an cu hotărîrea fermă de a-şi îndeplini exemplar sarcinile de plan, colectivele de oameni ai muncii din fiecare întreprindere, sector sau ramură a economiei, urmînd înflăcăratele îndemnuri ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu din Mesajul de Anul Nou, îşi concentrează eforturile asupra organizării superioare a muncii, utilizării eficiente a capacităţilor de producţie, aplicării unor valoroase iniţiative muncitoreşti, angajîndu-se totodată cu răspundere revoluţionară de a ridica la cote cît mai înalte productivitatea muncii, de a valorifica şi utiliza cu randament sporit materia primă şi consumul energetic.

Din documentele Congresului al XIII-lea al partidului, din cuvîntările rostite de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la plenara Comitetului Central al C.C. al P.C.R. din 13—14 noiembrie 1985, la Congresul ştiinţei şi învăţămîntului, la plenara Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii se desprind atît imaginea drumului pe care îl va străbate România în actualul cincinal şi în perspectivă, pînă la orizontul anului 2000, cît şi răspunderile ce revin întregului nostru popor, fiecăruia dintre fiii patriei în îndeplinirea exemplară a cutezătoarelor obiective stabilite de partid.

Cincinalul 1986—1990 marchează intrarea României într-o nouă etapă a edificării societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintării spre comunism. Va fi depăşit, în acest cincinal, stadiul de ţară în curs de dezvoltare. Se va perfecţiona activitatea în industrie, în agricultură, în celelalte ramuri, se va generaliza noua calitate a muncii şi a vieţii. Societatea, în ansamblul ei, însumînd baza tehnico-materială, ştiinţa, învăţămîntul şi cultura, circulaţia mărfurilor, ocrotirea sănătăţii, întregul sistem al democraţiei muncitoreşti-revoluţionare, activitatea ideologică şi politico-educativă, toate domeniile muncii şi vieţii oamenilor, avînd ca centru vital Partidul Comunist Român, va cunoaşte profunde transformări calitative. România se va ridica pe o treaptă nouă, superioară de progres şi civilizaţie, va deveni ţară mediu dezvoltată din punct de vedere economic.

Pentru voi, pionierii şi şcolarii, prezentul patriei reprezintă o realitate concretă. Voi cunoaşteţi patria din cartea de geografie, din fotografii şi din filme, dar mai cu seamă o cunoaşteţi „pe viu", din ceea ce au văzut ochii voştri. Patria de mîine nu este încă descrisă în cartea de geografie. Şi nici în excursiile şi drumeţiile voastre nu o puteţi întîlni. Transformările ce se vor produce în cadrul societăţii noastre, în anii actualului cincinal, pînă în 1990, sînt prefigurate în documentele partidului. Unele au şi dobîndit contur pe planşetele arhitecţilor şi în proiectele constructorilor. Altele urmează să fie proiectate. Treptat, la termenele prevăzute în plan, proiectele vor deveni fapte. Însăşi geografia patriei, cu munţii, cu rîurile şi cîmpiile, va cunoaşte noi prefaceri.

În cărţile de geografie din anul 1990 vor fi consemnate încheierea în totalitate a lucrărilor de construcţie a Combinatului siderurgic de la Călăraşi; intrarea în producţie a Combinatului petrochimic Midia-Năvodari; racordarea la reţeaua energetică a ţării a centralei atomo-electrice de la Cernavodă, a termocentralelor de la Bucureşti, Iaşi, Oradea, Drobeta-Turnu Severin, Suceava, a unor noi hidrocentrale. Va mai fi consemnată înheierea unei prime etape a lucrărilor de construcţie a canalului Bucureşti—Dunăre, ce va asigura folosirea eficientă a resurselor de apă ale Argeşului pentru navigaţie, irigaţii, producerea de energie electrică şi alimentarea cu apă potabilă şi ndustrială a unor localităţi şi obiective economice. Şi se va vorbi, în cărţile de geografie, despre întreprinderi modernizate, a căror activitate va fi înrîurită de trecerea la aplicarea programului de extindere a mecanizării, automatizării şi robotizării, despre producţii agricole sporite, despre noi canale de irigaţii, despre noile platoşe de frumuseţe ale munţilor patriei, despre noi şi noi realizări ce vor da viaţă programului naţional de transformare a naturii.

Acum, la vîrsta cravatei roşii cu tricolor, chipul patriei, al patriei prezentului, vă trezeşte sentimente de mîndrie în faţa realizărilor părinţilor şi ale fraţilor mai mari, ale oamenilor ţării, îndeobşte. Vor trece însă anii, veţi absolvi şcoala, veţi intra în producţie. Ceea ce vor consemna în viitor cărţile de geografie, realizările din anii ce vin, ce vor reprezenta transpunerea în fapt a orientărilor elaborate de partid pînă la sfîrşitul actualului secol, vor fi şi rodul muncii voastre. Veţi fi muncitori, ingineri, profesori, medici; vă veţi afla la pupitrele unor maşini-unelte perfecţionate; veţi construi roboţi; veţi folosi, în munca voastră, calculatoare electronice. Viitorul va dobîndi contururi concrete nu numai sub ochii voştri, ci şi prin munca voastră.

Dar o nouă calitate a muncii presupune o nouă calitate a pregătirii pentru muncă. Presupune răspunderea voastră, acum, cît vă aflaţi pe băncile şcolii, de a învăţa şi iar a învăţa, aşa cum vă cere partidul, aşa cum vă cere tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Documentele Congresului ştiinţei şi învăţămîntului, forum democratic naţional ale cărui lucrări s-au desfăşurat în luna noiembrie a anului trecut, concretizează aceste răspunderi. Şcoala însăşi se va transforma, în sensul că îşi va perfecţiona activitatea în deplin consens cu cerinţele noii etape din viaţa ţării, cu exigenţele noii revoluţii tehnico-ştiinţifice mondiale. Se va intensifica integrarea învăţămîntului cu cercetarea şi producţia. Se va acţiona în continuare pentru revoluţionarea procesului de învăţămînt, pentru perfecţionarea pregătirii elevilor pe baza celor mai de seamă cuceriri ale ştiinţei contemporane, ale cunoaşterii umane în general.

Viitorul nu este o problemă de aşteptare, ci de acţiune. Tot ceea ce a realizat, pînă în prezent, poporul nostru, constituie rodul muncii sale avîntate, al hotărîrii sale ferme de a transpune integral în viaţă programele elaborate de partid. Tot ce va fi înfăptuit de aici înainte va cere, de asemenea, muncă, abnegaţie, dragoste de patrie. Va cere deplina conştiinţă a faptului că adevăraţii patrioţi sînt ziditorii de ţară.

ADRIAN BUZOIANU

Din nou la școală

VACANȚA NE-A OFERIT TUTUROR NENUMĂRATE BUCURII ȘI SATISFACȚII. NE REÎNTOARCEM LA ȘCOALĂ VOIOȘI, NERĂBDĂTORI SĂ PORNIM DIN NOU „CU TOATE PÎNZELE SUS“ SPRE OBȚINEREA UNOR FOARTE BUNE REZULTATE LA ÎNVĂȚĂTURĂ.

La revedere, vacanță!

FRUMOASĂ-I IARNA LA VOINEASA!

Ninge potolit, cu fulgi mari, peste Voineasa — peste dealuri și văi, peste munții dimprejur, peste hotelurile și vilele stațiunii. Ninge, spre bucuria sutelor de copii — pionieri și școlari din întreaga țară sosiți în această renumită tabără de pe teritoriul județului Vîlcea — pentru a-și petrece, recreativ și instructiv, o parte din vacanța de iarnă. Ninge și cu toții se grăbesc să profite din plin de mantia albă a zăpezii.

Mulți dintre ei — precum Călin Pop și Leontin Caina din Bixad, Satu Mare, Vasile Sturz, Gheorghe Hoza și Vasile Hobină din Baia-Mare — „înarmați“ cu sănii și cu schiuri — iau derdelușurile cu asalt. Alții — precum componenții ansamblurilor folclorice din Maramureș și din Mehedinți — încing aprige bătălii cu bulgări albi. Cîteva fete și cîțiva băieți din București, cu veleități de constructori, s-au și apucat de înălțarea unui castel ca-n basme.

Deodată însă răsună o comandă:

— Adunarea!

Pauza s-a terminat. Programul de tabără, bogat și divers, reintră în drepturile lui: masa, după care urmează odihna obligatorie, apoi... Activități interesante și instructive: drumeții pe cărările munților, excursii cu autocarele la Uzina electrică Ciunget, la Brezoi, Călimănești, Govora, Căciulata și Olănești, întreceri sportive la șah, tenis de masă, sanie, patinaj și orientare turistică în cadrul Cupei „Voineasa“, întîlniri cu activiști de partid și de stat, cu oameni de știință, de artă și cultură. Dar atenția tuturor este concentrată în mod deosebit asupra a două acțiuni desfășurate în această tabără: e vorba, în primul rînd, de dezbaterile pe diverse teme avînd ca scop creșterea eficienței întregii activități pionierești, dezbateri la care iau parte pionierii membri ai C.N.O.P., precum și pionierii locțiitori ai președinților consiliilor județene; apoi, de interesantul, originalul concurs „Datini și obiceiuri laice“, aflat la prima ediție, și la care participă ansambluri folclorice pionierești de cîntece și dansuri populare din mai multe zone ale țării.

Acum, cînd citiți aceste rînduri, tabăra de la Voineasa și-a încetat activitatea. Vacanța a trecut, dar pentru sutele de pionieri și școlari care și-au petrecut-o aici ea va rămîne de neuitat.

GOSPODARII DIN Vrîncioaia

Pasionații crescători de animale mici din Vrîncioaia-Vrancea s-au aflat pe tot parcursul vacanței în întrecerea „Cine îngrijește mai bine iepurii de casă“ (copiii din Vrîncioaia dețin o bogată experiență în acest domeniu). E vorba de o întrecere între detașamente, ai cărei cîștigători vor fi cunoscuți chiar zilele acestea.

Pentru a afla noi informații despre creșterea iepurilor de casă – transmite **Manuela Vîlcu,** *reporter al subredacției de la Casa pionierilor și șoimilor patriei* **Focșani** *– tinerii agrobiologi au avut o interesantă dezbatere cu tema „Din tainele creșterii animalelor mici“. Și pentru ca documentarea să fie cît mai bogată, și-au însoțit expunerile cu diafilme și diapozitive la temă.*

Pionierii din Vrîncioaia au avut, în această vacanță, și oaspeți. E vorba de membrii activelor pionierești din județ sosiți în tabăra din comună. Ca gazde primitoare, copiii le-au făcut cunoscute împrejurimile localității printr-o veselă drumeție „Cu voia bună și iarna... la drum“.

Ca pretutindeni, vacanța colegilor voștri din Vrîncioaia a fost frumoasă și plină de bucurii,

ÎNCEPE TRIMESTRUL AL II-LEA

• **CORINA CHELARU, clasa a V-a, Liceul pedagogic „Ștefan cel Mare", Bacău: Am „iscălit" încheierea trimestrului I cu succese frumoase la învățătură, dar și în ceea ce privește spiritul gospodăresc: pe anul 1985 ne-am depășit angajamentul la muncă patriotică cu 31%. Sîntem hotărîți ca în trimestrul al doilea munca noastră să rodească și mai bogat din toate punctele de vedere.**

• **MIHAELA-LILIANA ROCHIAN, Școala Hăiești, comuna Săcelu, Gorj: Prin lecturile mele din această vacanță, m-am apropiat și mai mult de istorie, geografie, științele naturii, obiecte de studiu care acum mă atrag în mod deosebit. M-am gîndit să alcătuiesc albume cu imagini prin care să le stimulez și altor colegi interesul pentru aceste domenii.**

• **SPERANȚA E., Școala nr. 6, Turda: Trimestrul doi al anului școlar ne oferă un prilej deosebit de a ne dovedi temeinicia cunoștințelor: este vorba de concursurile pe obiecte de învățămînt la care vrem să ne prezentăm cît mai bine. Muncim foarte serios pentru aceasta și sînt sigură că vom învinge cît mai mulți!**

• **CONSTANTIN UDRIȘTE, clasa a VI-a, Școala Șovarna, Mehedinți: Avem numeroși colegi din întreaga școală, cu medii de la 7 în sus. Victoriile de pînă acum ne dau încrederea că putem să obținem și mai mult.**

• **LIVIU APETROAIE, Școala nr. 5, Tg. Neamț: Exact în ultima zi a primului trimestru am primit vestea că recuceriserăm titlul de detașament fruntaș pe unitate. Peste 80 la sută din elevii clasei noastre — a VI-a B — au încheiat trimestrul I cu note de la 8 în sus! Acest succes ne-a stimulat; acum „ofensiva" noastră se îndreaptă spre eliminarea notelor de 5 și 6 din catalogul clasei!**

MERIT
PIONIERESC

În acea dimineață geroasă de iarnă, în vitrinele florăriilor din Galați au poposit, în vazele cele mai frumoase, la vedere, freziile galbene, roșii și violete... sosite de la sera Casei pionierilor și șoimilor patriei. Au mai trecut cîteva luni și cultivatorii de flori s-au dovedit și harnici grădinari. Pe „poarta" serei lor au început să iasă și lădițe cu roșii și ardei de-abia rupți de pe vreji, iar după încă puțină vreme, în furgoneta care transporta legumele au fost așezate și coșulețe cu ciuperci proaspete culese din ciupercărie.

În recenta lor scrisoare, pionierele-reportere ale subredacției din Galați, **Mioara Mihalache** și **Carmen Dan,** ne transmiteau: „Sera noastră ce acoperă o suprafață de 400 m.p. va împlini al doilea an de cînd a devenit o mică „uzină" de vitamine și de flori. Este o construcție ultramoderna – la înălțarea căreia ne-au ajutat atît cu îndrumări, cît și cu materiale și specialiști – Întreprinderea de sere, Trustul de construcții, Combinatul siderurgic. Mai tot timpul, colegii noștri, cei aproape 200 de grădinari pasionați, au de lucru: seamănă, tratează plantele pentru a le feri de îmbolnăviri, aplică îngrășăminte pentru a crește viguroase, și fac fel de fel de experimente. Acum, în seră, se „răsfață" salate de toată frumusețea. Florile s-au înălțat și ele. Freziilor li s-au alăturat anul acesta zambilele și lalelele. În ghivece, tronează begoniile, violetele de Parma, ficușii, ferigile etc. Ce muncă interesantă, plăcută și folositoare desfășoară membrii cercurilor de legumicultură și floricultură!" De aceeași părere sînt și corespondenții noștri de la **Casa pionierilor și șoimilor patriei din Tașnad, județul Satu Mare,** care, spre exemplificare, ne-au trimis și o fotografie. „Sera noastră, spun ei, a luat ființă în anul 1984, prin munca patriotică a pionierilor. Este, subliniem, încălzită cu ajutorul apei termale. Palmaresul floral s-a îmbogățit cu cele mai variate și interesante specii de plante de la crizanteme și pînă la palmierul exotic, dafin, piper, filodendron și multe altele.

Ritm

Din carnetul său de reporter pionierul **Costin Duțu** de la subredacția din Buzău ne transmite că peste 1 400 de copii din județul Buzău au călătorit cu trenurile vacanței în excursii pe Valea Prahovei, la Suceava, Slănicul Moldovei și București • Parcul tineretului din municipiul Buzău a cunoscut duminică, 19 ianuarie, atmosfera marilor întreceri sportive. Sute de pionieri de la Școala nr. 4, împreună cu invitații lor, colegi de la alte școli, au luat startul în crosul Unirii • Pioniera **Ionela Vlad,** de la subredacția „Tot înainte!" din **Hunedoara,** transmite că pasionații de tehnică de la cercul de radioconstrucții au lucrat, în aceste zile, intens la realizarea Codix-ului — un dispozitiv de acționare electrică cu cod — și la un panou didactic • Patinoarul „Corvinul" a găzduit, zilnic, vesele întreceri pe gheață, în timp ce sute de copii s-au numărat printre oaspeții bazinului acoperit • Cu gîndul la noul trimestru, pionierii reporteri din Hunedoara au pregătit o ediție specială a „Semaforului" pe care o vor prezenta la locul de muncă al părinților — Întreprinderea de antrepriză, construcții și reparații siderurgice. Din rubricile „Semaforului", părinții vor cunoaște gîndurile cu care cei mai tineri fii ai orașului pornesc pe itinerarele noului trimestru. • Taberele de la **Moneasa, Valea Leșului, Stîna de Vale** și **Cabana Rarăul** au răsunat în zilele vacanței de glasurile copiilor arădeni. Dacă la Moneasa pionierii s-au întrecut în amenajarea unor reușite expoziții a „Semafoarelor" realizate în tabără, ne comunică **Simion Apreotesei,** la Valea Leșului participanții și-au exprimat impresiile de tabără prin lucrări plastice și literare, iar la Stîna de Vale prin... telegrame transmise în eter de către cei mai buni radiotelegrafiști de la Casa pionierilor și șoimilor patriei Arad.

• În finalul vacanței de iarnă, pioniera reporter **Clementina Ion,** de la Școala nr. 7 din municipiul **Botoșani,** dorind să cuprindă multe date, într-o formulă concisă, a notat astfel: 300 de colegi de la școlile nr. 7, 11, 12, 13 și-au petrecut zile voioase de vacanță în taberele pionierești de la Vatra Dornei și Lacu Roșu • Sub genericul „Oameni și locuri", membrii clubului de dezbateri politico-ideologice și ai cenaclului literar de la Casa pionierilor și șoimilor patriei Botoșani au făcut o excursie în Iași, cu prilejul căreia au vizitat cunoscutele muzee și case memoriale, Grădina botanică și Combinatul de utiliaj greu • În memoria celui mai mare poet român, Mihai Eminescu, tinerii creatori literari din Botoșani, cît și mulți pionieri de la școlile nr. 10, 11, 13 și 14 au făcut o drumeție la Ipotești, unde copiii poeți au prezentat un recital intitulat „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie".

ANTOLOGIE LIRICĂ

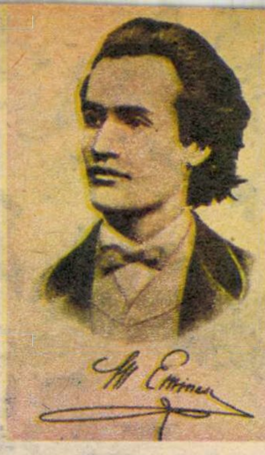

MIHAI EMINESCU

Scrisoarea III

(Fragment)

Iată vine-un sol de pace c-o năframă-n vîrf de băț.
Baiazid privind la dînsul, îl întreabă cu dispreț:
- „Ce vrei tu?"
- „Noi? Bună pace! Și de n-o fi cu bănat,
Domnul nostru-ar vrea să vază pe măritul împărat."

La un semn deschisă-i calea și s-apropie de cort
Un bătrîn atît de simplu, după vorbă, după port.
- „Tu ești Mircea?"
- „Da-mpărate!"
- „Am venit să mi te-nchini,
De nu, schimb a ta coroană într-o ramură de spini."
- „Orice gînd ai, împărate, și oricum vei fi sosit,
Cît suntem încă pe pace, eu îți zic: Bine-ai venit!
Despre partea închinării însă, doamne, să ne ierți;
Dar acu vei vrea cu oaste și război ca să ne cerți,
Ori vei vrea să faci întoarsă de pe-acuma a ta cale,
Să ne dai un semn și nouă de mila măriei-tale...
De-o fi una, de-o fi alta... Ce e scris și pentru noi,
Bucuroși le-om duce toate, de e pace, de-i război."

- „Cum? Cînd lumea mi-e deschisă, a privi gîndești că pot
Ca întreg Aliotmanul să se-mpiedece de-un ciot?

……

Și de crunta-mi vijelie tu te aperi c-un toiag?
Și, purtat de biruință, să mă-mpiedec de-un moșneag?"
- „De-un moșneag, da, împărate, căci moșneagul ce privești,
Nu e om de rînd, el este domnul Țării Românești.
Eu nu ți-aș dori vreodată să ajungi să ne cunoști,
Nici ca Dunărea să-nece spumegînd a tale oști.
După vremuri mulți veniră, începînd cu acel oaspe,
Ce din vechi se pomenește, cu Dariu a lui Istaspe;
Mulți durară, după vremuri, peste Dunăre vrun pod,
De-au trecut cu spaima lumii și mulțime de norod;

Împărați pe care lumea nu putea să-i mai încapă,
Au venit și-n țara noastră de-au cerut pămînt și apă -
Și nu voi ca să mă laud, nici că voi să te-nspăimînt,
Cum veniră, se făcură toți o apă ș-un pămînt.
Te fălești că înainte-ți răsturnat-ai val-vîrtej
Oștile leite-n zale de-mpărați și de viteji?
Tu te lauzi că Apusul înainte ți s-a pus?...
Ce-i mîna pe ei în luptă, ce-au voit acel Apus?
Laurii voiau să-i smulgă de pe fruntea ta de fier,
A credinții biruință căta orice cavaler.
Eu? Îmi apăr sărăcia și nevoile și neamul...
Și de-aceea tot ce mișcă-n țara asta, rîul, ramul,
Mi-e prieten numai mie, iară ție dușman este,
Dușmănit vei fi de toate, făr-a prinde chiar de veste;
N-avem oști, dară iubirea de moșie e un zid
Care nu se-nfiorează de-a ta faimă, Baiazid!"

Și abia plecă bătrînul... Ce mai freamăt, ce mai zbucium!
Codrul clocoti de zgomot și de arme și de bucium,
Iar la poala lui cea verde mii de capete pletoase,
Mii de coifuri lucitoare ies din umbra-ntunecoasă;
Călăreții împlu cîmpul și roiesc după un semn
Și în caii lor sălbateci bat cu scările de lemn,
Pe copite iau în fugă fața negrului pămînt,
Lănci scînteie lungi în soare, arcuri se întind în vînt,
Și ca nouri de aramă și ca ropotul de grindeni,
Orizontu-ntunecîndu-l, vin săgeți de pretutindeni,
Vîjîind ca vijelia și ca plesnetul de ploaie...

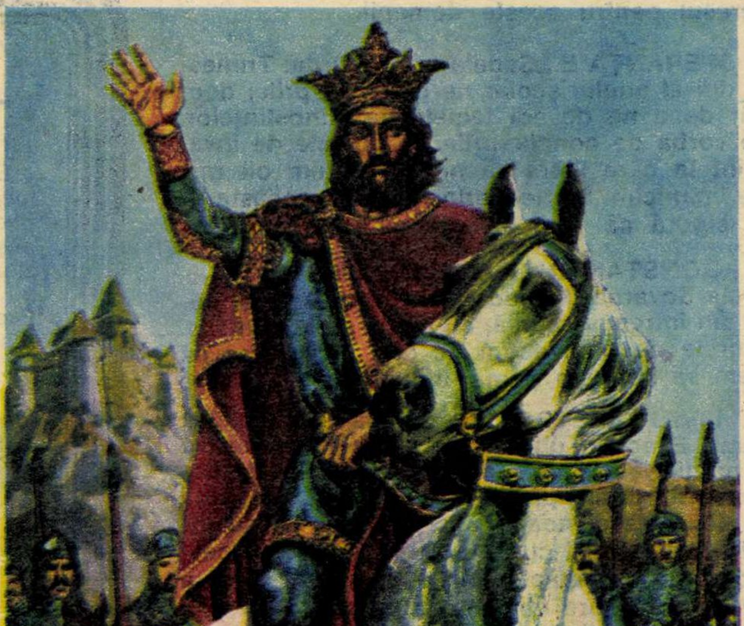

Urlă cîmpul și de tropot și de strigăt de bătaie.
În zadar striga-mpăratul ca și leul în turbare,
Umbra morții se întinde tot mai mare și mai mare;
În zadar flamura verde o ridică înspre oaste,
Căci cuprinsă-i de pieire și în față și în coaste,
Căci se clatină rărite șiruri lungi de bătălie;
Cad asabii ca și pîlcuri risipite pe cîmpie,
În genunchi cădea pedeștri, colo caii se răstoarnă,
Cînd săgețile în valuri, care șuieră, se toarnă
Și, lovind în față,-n spate, ca și crivățul și gerul,
Pe pămînt lor li se pare că se năruie tot cerul...
Mircea însuși mînă-n luptă vijelia-ngrozitoare,
Care vine, vine, vine, calcă totul în picioare;
Durduind soseau călării ca un zid înalt de suliți,
Printre cetele păgîne trec rupîndu-și large ulițí;
Risipite se-mprăștie a dușmanilor șiraguri,
Și gonind biruitoare tot veneau a țării steaguri,
Ca potop ce prăpădește, ca o mare turburată -
Peste-un ceas păgînătatea e ca pleava vînturată.
Acea gridin-oțelită înspre Dunăre o mînă,
Iar în urma lor se-ntinde falnic armia română.

„Limba noastră-i o comoară“

BUCURIA CUVINTELOR

„Studiul principal al unei școale — scria Mihai Eminescu — este tocmai limba românească. Ea este totodată organul prin care neamul își cunoaște ființa sa proprie, organul prin care acest neam își moștenește avutul intelectual și istoric al strămoșilor lui“.

Eminescu, prin verbul lui, a izbutit să scoată, din masa enormă a nerostitului, cele mai intense stări sufletești și să ne facă a le înțelege adîncimea, înțelepciunea.

Este cunoscut interesul tuturor marilor scriitori clasici pentru cuvîntul scris sau rostit. Între aceștia, un loc de căpetenie îl ocupă Caragiale, a cărui preocupare permanentă a constituit-o corectitudinea frazei și frumusețea stilului. Bunăoară, chiar pentru a compune o simplă scrisoare adresată unui prieten, Caragiale apela la puterea tuturor facultăților eliminatoare și critice, pe care le punea în acțiune, cu scopul degajării unei idei luminoase. Tot el căuta uneori ore și chiar zile întregi cuvîntul cel mai potrivit, necesar într-o propoziție, cu scopul de a-i mări expresivitatea. În felul acesta, stilul său ne dă impresia că putem zări prin el conturul și graficul ideilor și simțim **bucuria** sa de a așterne pe hîrtie cuvintele bine alese și bine dăruite.

Despre **cuvinte,** Tudor Arghezi a scris rînduri de o frumusețe rară.

„Meșteșugul cuvintelor, notează el, a cernut și cerne fără răgaz lumea și sufletul ei. A dat naștere literaturii și elocinței. Un cuvînt numește alt cuvînt, îl pune în mișcare. Un alt cuvînt îi aduce lumina. Nici un meșteșug nu este mai frumos și mai bogat, mai dureros și mai gingaș totodată decît meșteșugul cuvintelor. El devine o patimă nestăpînită a scriitorului. Atelierul acestuia nu este altceva decît un colț de masă, instrumentul lui de lucru un condei pe hîrtie. Totul se găsește concentrat în linia care le unește, încît din mîna deschisă, ca dintr-un corn al abundenței, lasă să curgă avalanșa miraculoasă a cuvintelor, flacoane de superesențe.“

Ne gîndim cît de nepotrivite sînt, în aceste condiții, atitudinile acelora care, prin cuvinte și expresii neinspirate, dovedesc prea puțină grijă față de precizia exprimării, față de valorile limbii. Să ne referim la așa-zisele cuvinte socotite, greșit, pitorești, ca de exemplu nejustificatele abrevieri „proful“, „diriga“, „mate“ (adică... matematică!) pe care le folosesc uneori elevii. Denotă ele o... contribuție la expresivitatea limbii? Nu. Ele denotă doar neglijență, lipsă de respect.

Limba română are o muzicalitate, o armonie, un echilibru interior și o strălucire cu totul remarcabile. Limba este întîiul mare poem al poporului. Poemul acesta trebuie să fie păstrat cu sfințenie și cinstit în toate zilele vieții noastre. Pentru alcătuirea sa măiastră au trudit în veacuri toate generațiile. Să-i urmăm deci pilda poetului nepereche, Mihai Eminescu, îngrijind și cultivînd, fiecare după puterile noastre, ogorul limbii române cu cele mai alese flori.

ALEXANDRU MITRU

Cum vorbim? Cum scriem?

Greșelile nu sînt numai gramaticale. Știți și voi foarte bine. Uneori, gîndim bine din punctul de vedere al gramaticii, dar greșim în scris, alteori greșim un accent în pronunțare sau folosim impropriu sensul unui cuvînt. Căci, trebuie să știți, ceea ce se numește în școală cu un termen generic „gramatică“ reprezintă de fapt un ansamblu de cunoștințe din mai multe domenii ale studiului limbii: fonetica, lexicologia, morfologia, sintaxa...

Vă propun să ne oprim astăzi asupra unor greșeli de scriere. Ortografia o învățăm încă din clasa întîi, iar regulile scrierii corecte ne stau la dispoziție în manuale, în îndreptare și dicționare speciale, dintre care unele sînt adresate în mod special elevilor. Și totuși, în fuga condeiului, se mai întîmplă uneori să se strecoare cîte o eroare de care ne și mirăm cîteodată cum ne-a putut scăpa. Am să încerc să vă arăt **de ce** greșim, poate astfel veți reuși să fiți mai atenți și să vedeți regula de scriere corectă nu doar ca o dorință a profesorilor și lingviștilor, ci ca o necesitate.

Iata, de exemplu, acest **-l,** articolul masculin hotărît din finalul unor cuvinte, de atîtea ori „uitat“ în scris. E adevărat că în vorbire se întîmplă adesea să... dispară. De la o alăturare ca „rîul lat“ în care, trebuie s-o recunoaștem, foarte puțini pronunță de două ori un **l,** ajungem ca și în „calul alb“ să-l pierdem. Faptul că majoritatea substantivelor masculine și neutre au în final o consoană, la singular face ca alăturarea articolului hotărît **-l** să fie imposibilă fără ajutorul acelui **-u-,** un fel de „suport“ pentru articolul nostru. Și, cum în vorbire acest **-u-** preia într-un fel funcția articolului dispărut, să admitem că n-ar fi o mare catastrofă. E drept că, în cazul cuvintelor terminate în **-u** în forma lor nearticulată (cum ar fi: **codru, minereu, cupru, cumătru, acvariu)** nu mai putem judeca la fel! Și tocmai aceste cuvinte terminate în **-u** sînt o dovadă că **-l** nu poate lipsi atunci cînd trebuie să facem deosebirea între forma articulată și cea nearticulată — una e să spui „minereu de cupru“ și alta, „minereul de cupru“!

Am întîlnit, chiar în scrisul unor elevi mai mari, confuzia între **b** și **p.** Ei bine, știți că, într-un anume fel, această confuzie este... justificată?

Din punctul de vedere al foneticii — domeniul care cuprinde studiul sunetelor vorbirii — **b** și **p** sînt aproape identice. Analizați-vă puțin pronunțînd aceste consoane: veți observa fără îndoială că buzele se mișcă exact la fel, singura deosebire fiind că în cazul lui **b** vocea participă evident — este o consoană „sonoră“, spun lingviștii — pe cînd, în cazul lui **p,** vocea se aude mai slab — este o consoană „surdă“. Acesta ar fi motivul confuziei, dar să nu credem că el poate fi invocat pentru a scuza greșeala; dacă am ținut să-l explicăm aici este tocmai pentru a atrage atenția că cele două sunete trebuie distinse atît în pronunțare cît și în reprezentarea lor scrisă.

Dr. **CEZAR TABARCEA**

Limbaje expresive:

Autorul și personajele sale

Bogația creației noastre literare oferă un peisaj policrom al limbajului, pentru că nu numai fiece scriitor se deosebește de confrații săi prin preferințele sale lexicale și stilistice, ci și personajele aceluiași autor se pot deosebi între ele, iar exprimarea lor diferă de cea a scriitorului care le-a creat. Odobescu, recunoscut pentru limpezimea și clasicismul construcției, evocă un moment al întîlnirii lui Mihnea vodă cu bătrînul armaș pe moarte, scriind în două registre acest episod; întîi limbajul propriu al narațiunii sale, apoi vorbele mai colorate ale eroului: „Cînd Mihnea intră în odaie, ochii unchiașului, afundați sub cercul albit al sprîncenelor, clipiră **ca o candelă ce moare,** și buzele-i vinețite șoptiră tremurînd aceste cuvinte: — Fătul meu!... **fă inima vitează!...** nu te lăsa! ...fii **stîlp țeapăn** casii noastre și nu-ngădui **să cază biata moșie părintească...“** Oralitatea și vechimea acestui îndemn pun în relief dramatismul evocării și sugerează vechimea graiului, veracitatea mentalității și a raportului medieval dintre domn și slujbașul său. Portretul succint, conturat de Odobescu acestuia, conține detalii picturale memorabile.

Chiar cînd nota predominantă este oralitatea, ca la Creangă, diferențe între limbajul povestitorului și acela al personajelor există; acestea folosesc din instinct forme și construcții arhaice și regionale care dau contextului un relief imprevizibil tocmai pentru că e departe de limba curentă, standard, convențional-literară; iată un exemplu: „Pînă acum toți rîdeau de Prepeleac, dar acum a ajuns să rîdă el de dracul. Pe cînd Dănilă se ținea cu mîna de inimă, rîzînd de prostia dracului, iacă și acesta se înturna gîfuind. — Măi, da' sprinten și **sprințăroi** copil mai ai, drept să-ți spun! Cînd **aproape-aproape** să pun mîna pe dînsul, i-am **perdut** urma, și **să te duci, duluță!“** Cele două părți ale textului citat sînt la mare distanță stilistică, pentru că a doua, în vorbire directă, acumulează fonetisme, cuvinte, expresii, exclamații **(mă, da' sprințăroi, aproape-aproape, perdut, să te duci, duluță)** care dau oralității o forță maximă, dar ele sînt evitate în limbajul standard.

Chiar pe un spațiu mic, diferențele de limbaj frapează la o privire mai atentă. Un fragment din proza lui Marin Preda începe cu accente ale oralității, ca să continue cu formularea neutră, obiectivă a autorului: „— Hai, bă nea Floreo, că nu ești dumneata ăla, cică i-ar fi răspuns acest Stan, care, deși era țăran și nu intelectual, înțelegea, se pare, sau auzise că numele și întîmplările dintr-o povestire nu coincid obligatoriu cu ceva real.“

Astfel interferențele dintre limbaje expresive compun, într-o arhitectură specifică, definitorie, o operă originală, instructivă, atît prin conținutul de idei cît și prin valențele stilistice ale limbii artistice. De aici și învățămintele multiple care decurg din studiul limbii textelor literare, domeniul cel mai important pentru cunoașterea și cultivarea limbii literare.

Dacă „limba este întîiul mare poem al unui popor“ — cum spunea Blaga —, operele literare de talent ilustrează infinita bogăție, noutate continuă și expresivitate a acestui mare poem în care s-a cristalizat întreaga spiritualitate a acestui popor.

Prof. univ dr. GH. BULGĂR

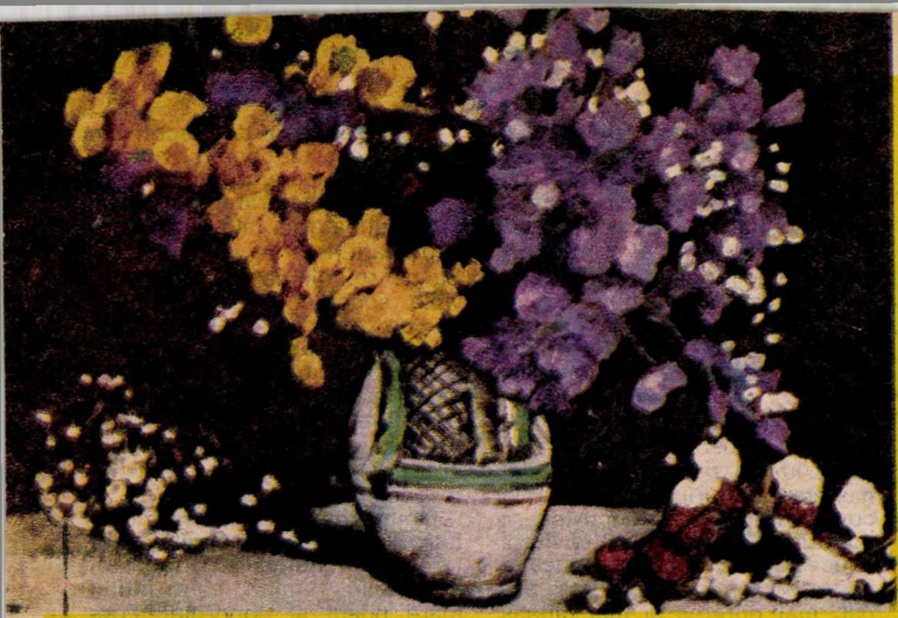

ȘT. LUCHIAN: „Imortele".

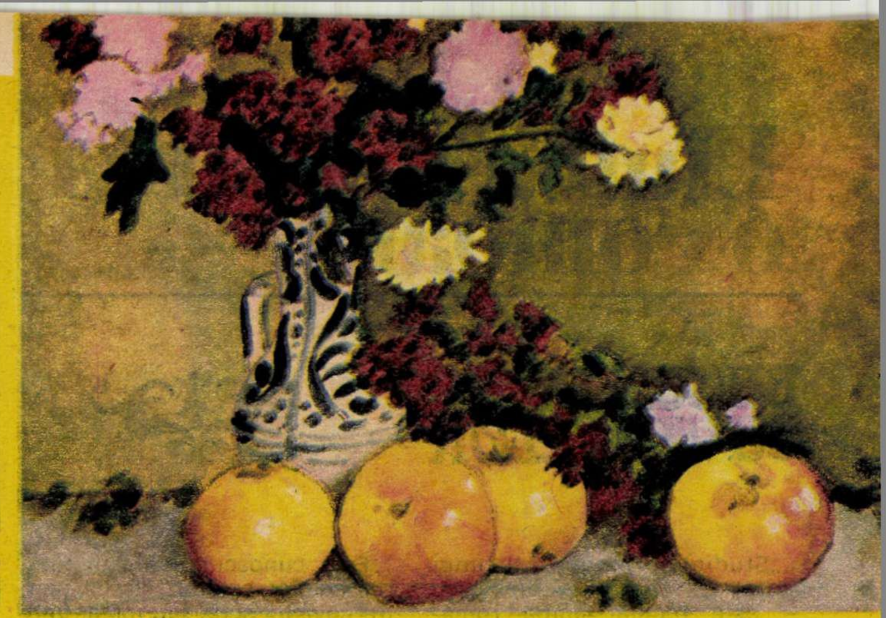

ȘT. LUCHIAN: „Garoafe".

GALERIILE DE ARTĂ „CUTEZĂTORII"

Maeștri ai picturii naționale

Autoportrete

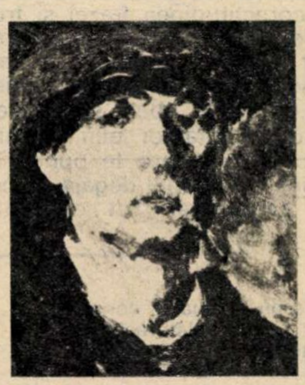

NICOLAE GRIGORESCU

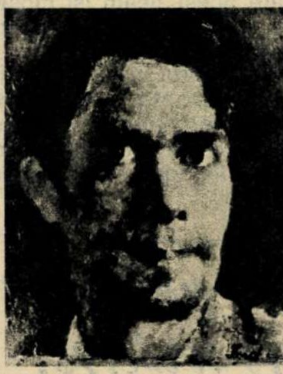

ȘTEFAN LUCHIAN

Cînd, în fața picturilor tînărului **Ștefan Luchian,** Nicolae Grigorescu a exclamat: „Am, în sfîrșit, un urmaș!", arta modernă românească trăia unul dintre cele mai importante momente ale istoriei ei. Se puneau în lumină înțelesurile unei continuități a gîndirii artistice, a felului în care pictura interpretează înfățișările lumii ce-l înconjură pe artist. Un fapt care merită deplina luare-aminte a celor care încearcă să definească sensurile acestei continuități e acela că pictorul care atunci, la cumpăna dintre secolele al XIX-lea și al XX-lea, era privit ca o adevărată întrupare a spiritului național, a înțelesurilor lui celor mai profunde, nu l-a recunoscut ca urmaș pe nici unul dintre numeroșii săi imitatori care atunci (și multă vreme după aceea) nu au știut să deslușească semnificațiile adevărate ale picturii grigoresciene, ci au preluat doar subiectele, dîndu-le însă o formă convențională, dulceagă.

Luchian a pornit de la Grigorescu, dar a tălmăcit sensurile artei acestui mare fondator de tradiție într-un limbaj propriu. Se cuvine să observăm, de altminteri, că el nu a considerat necesar să rămînă la **subiectele** artei maestrului, ci a încercat — și a izbutit pe deplin — să-i descifreze înțelesurile lăuntrice, pe acelea care creau temeiurile unui **spirit național** în arta romă-

GH. PETRAȘCU: „Peisaj venețian".

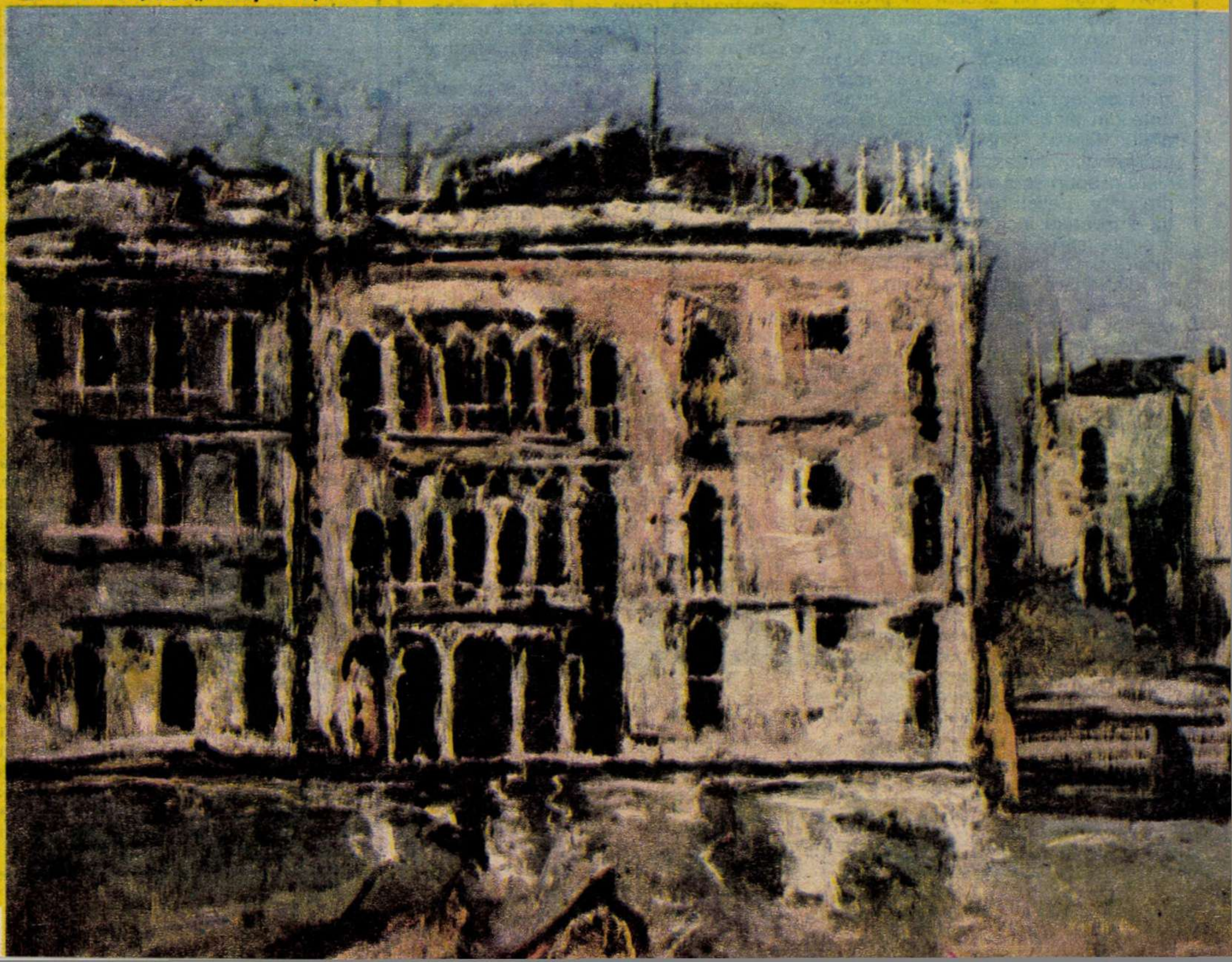

nească. De pildă, el a dezvoltat, cu mijloace stilistice foarte personale, o temă care nu a reținut decît foarte rar atenția maestrului său: **florile** nu și-au aflat, la începuturile artei românești moderne, nici un alt interpret înzestrat cu o sensibilitate poetică atît de adîncă și cu o dragoste mai adevărată pentru natură decît a fost Luchian.

Uneori — ca în **Garoafele** de la Galeria Națională — culorile sînt puternice, clare, îndreptățind comparația cu o compoziție muzicală ale cărei sonorități evocă sentimentele unui om care se bucură de lumina ce învăluie, într-o liniștită zi de vară, corolele transparente. Alteori — exemplul cel mai convingător e acela al faimoaselor **Anemone** — florile se proiectează pe un fundal de culoare gravă și densă, sugerînd mai curînd meditația melancolică a artistului copleșit de tristețe. Nu trebuie să uităm că, în ultimii săi ani de viață, atunci cînd o suferință necrutătoare îl doborîse și Luchian era țintuit într-un scaun de infirm, el s-a întors cu precădere spre tema florilor, în care regăsea, concentrate în cele cîteva crîmpeie de culoare, așezate în lumina nesigură a camerei, sensurile atotcuprinzătoare ale unei naturi pe care a iubit-o întotdeauna cu patimă.

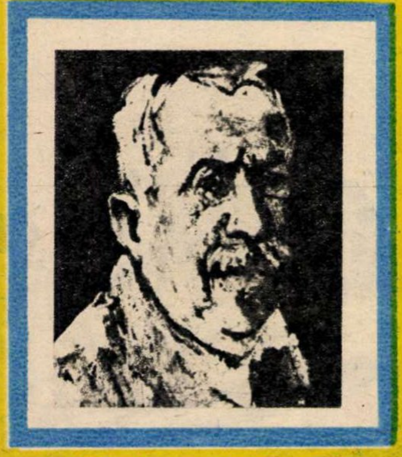

GHEORGHE PETRAȘCU

Un alt continuator al artei grigoresciene, pe care a reinterpretat-o cu mijloace proprii, de o mare forță stilistică, a fost **Gheorghe Petrașcu.** Influența picturii lui Grigorescu s-a manifestat, la începuturile carierei tînărului pictor, îndeosebi prin alegerea subiectelor, prin dezvoltarea unei tematici inspirate din tradițiile satului românesc. În ceea ce privește însă tratarea acestor teme, ea se deosebește, încă de la început, de aceea a imitatorilor lui Grigorescu. Chiar din peisajele rustice pictate în jurul lui 1900 (Petrașcu avea pe atunci 30 de ani), se afirma ca o personalitate precis conturată. Albul și negrul sînt, de pe acum, nu „tonuri neutre", așa cum obișnuia să le numească teoria tradițională a artei, ci culori care se implică direct în compoziția tabloului, subliniind-o cu vigoare.

Petrașcu a pus în valoare aceste însușiri de constructor, în care culoarea e distribuită în tușe puternice care reliefează contrastele. Și în peisajele care surprind clipa nesigură a cumpenei dintre zi și noapte, contururile se desenează clar, zonele de culoare par a se înfrunta între ele, fără să cuprindă între ele treceri abia simțite de culoare. El nu căuta freamătul necontenit al suprafețelor luminoase, ci avea armonii largi, un relief puternic al culorii. Zăbovea îndeosebi asupra arhitecturilor masive, compuse din volume viguroase, precum în peisajele cu case de țară, în care albul zidurilor, culorile întunecate ale acoperișurilor și ale copacilor din fundal sînt cuprinse într-o singură privire, ca un bloc de culoare plin de forță.

Nici mai tîrziu, în priveliștile pictate sub soarele sudului, pe malul Adriaticei — la Veneția — sau în Spania, lumina nu va roade contururile, ci, dimpotrivă, arhitecturile cu linii drepte, cu bolți rotunjindu-se clar, vor da o impresie și mai precisă de soliditate. Toate aceste peisaje au un fel de ariditate pietroasă; ele demonstrează constanta preocupare pentru reprezentarea materialității obiectelor. De aici, noblețea gravă și dramatică a tablourilor lui; mai cu seamă a naturilor statice care, la Petrașcu, au nu numai un înțeles poetic, ci și unul, foarte personal, de atitudine filosofică. În forma sau în smalțul cîte unui vas (precum cele din **Flori, mere și cărți** sau din **Circiumărese),** ori în motivul ornamental al unei scoarțe, ca într-o celebră **Natură moartă** cu flori, vase de ceramică și de aramă, cu cărți și pensule. Apropierea lui Petrașcu de arta populară este, ca și la Luchian, de o mare subtilitate: în primul rînd, ea trebuie înțeleasă ca un sentiment robust al descoperirii lumii din preajmă, în înfățișările ei materiale. O apropiere deci, în sensul identității atitudinilor spirituale și nu a preluării unor subiecte oarecare.

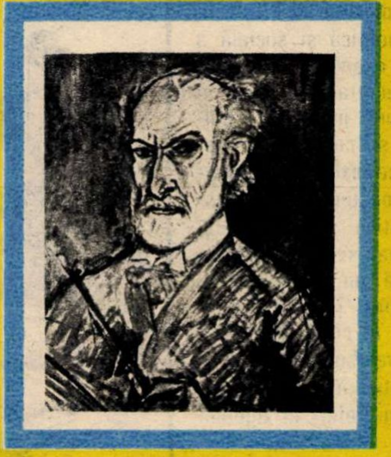

THEODOR PALLADY

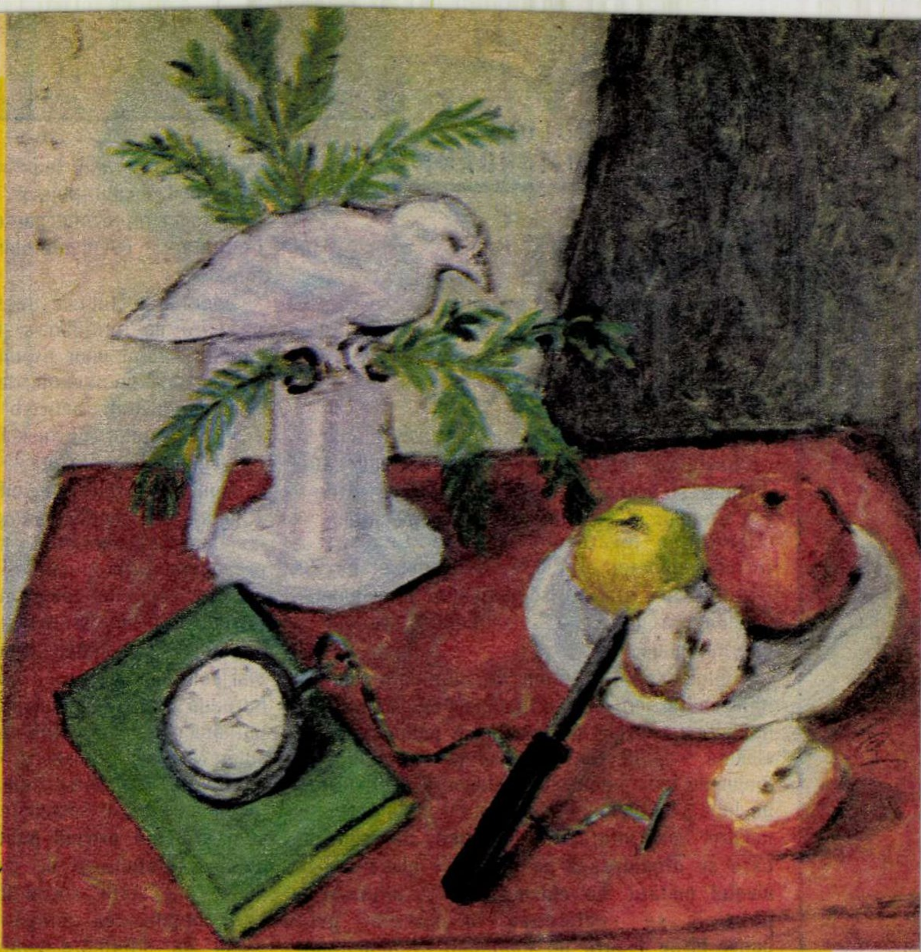

TH. PALLADY: „Natură statică".

Acesta e, de fapt, și sensul suprem al legăturilor unui mare artist român din prima jumătate a secolului nostru: **Theodor Pallady.** Studiile lui la școala politehnică nu vor rămîne, desigur, fără urmări în formația sa de pictor; o severitate rațională, o aspirație de construcție clară a compoziției vor caracteriza creația acestui pictor care caracteriza astfel tradiția: „Tradiția înseamnă șirul celor care au știut și au putut să meargă pînă la capăt, pînă în punctul pe care alții l-au întrevăzut doar".

Izvoarele creației sale sînt complexe, asociind vechea pictură murală a meșterilor moldoveni și aspirația spre rigoare logică, coborînd în arta modernă de la maeștrii Renașterii și, în primul rînd, de la Leonardo da Vinci. El a subordonat arhitecturilor simple, logicii foarte clare a proporțiilor întreaga sa viziune artistică, respingînd deopotrivă grandilocvența, sentimentalismul dulceag și pitorescul superficial. Simplificările pe care le-a operat în lumea liniilor și a culorilor pornesc de la concepția că „desenul e modul în care vedem forma". O formă purificată, esențializată, rod al unei îndelungi simplificări raționale; aceleiași legi aspre i se supune și regimul coloristic al tablourilor lui evocînd, parcă, gamele stinse, de mare rafinament, ale țesăturilor populare moldovenești. Pictura lui e o artă a armoniilor subtile, eliberată de orice violență. Izvoarele poeziei sale trebuie căutate în ideea și nu în impulsurile sentimentale. Ceea ce nu înseamnă că pictura lui Pallady s-ar concentra în exprimarea unor concepte reci și ar reduce sensibilitatea la transcrierea unor acorduri rafinate de volume și culori.

El exprimă o poezie lăuntrică pe care o regăsește în jocul concret al culorilor. Alăturarea unor tonuri destăinuie o întreagă lume sufletească, lume care se voia exteriorizată, fiindcă pictura era pentru el „o confesiune sinceră și necrutătoare". Culoarea caracterizează, ca în arta medievală și renascentistă românească, o stare de spirit; ea dă relief imaginii pictate și tălmăcește o poezie în care logica relațiilor dintre lucruri, a formelor și a culorilor e cuprinsă într-o muzicalitate poetică. Lumina plutește deasupra peisajelor și a naturilor sale moarte; ea nu lasă pete intens colorate, ci mîngîie suprafețele, clar delimitate. Din lumea lucrurilor umile, din petalele unor flori modeste, se desprinde ideea de materialitate a acestei lumi.

O lume asupra căreia veghează, ca o emblemă venind din adîncurile tradiției românești, chipul lui Pallady care s-a înfățișat — ca un răspuns la **Zugravul** lui Luchian — într-o imagine concentrată, într-un autoportret ce mărturisește adeziunea la estetica nobilei arte create pe acest pămînt.

Prof. univ. dr. DAN GRIGORESCU

AGENDA
PIONIERULUI
COMANDANT

ORELE DE INFORMARE POLITICĂ (1)

Informarea politică îşi aduce contribuţia la cunoaşterea, înţelegerea şi însuşirea de către pionieri şi şcolari a politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru, a indicaţiilor şi orientărilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al P.C.R., a documentelor de partid şi de stat, a semnificaţiei principalelor evenimente din viaţa social-politică internă şi internaţională.

Alături de alte forme de informare politică (din cadrul orei de dirigenţie, din activităţile pionereşti), **orele de informare politică** pentru clasele V—VIII sînt cuprinse în orarul programului de învăţămînt, se desfăşoară de două ori pe lună şi sînt însoţite, cel puţin o dată pe trimestru, de **informările politice de sinteză, care se organizează pe grupe de clase sau la nivelul unităţii. La clasele II—IV, informarea politică se realizează în special prin convorbirile lunare** pe marginea evenimentelor la zi.

Activitatea de bază în cadrul orei de informare politică o constituie **dezbaterea,** analiza aprofundată a semnificaţiei evenimentelor social-politice interne şi internaţionale; în cadrul acesteia sînt aduse în discuţie şi evenimentele de actualitate din realitatea social-politică de la nivelul localităţilor şi judeţului. Dezbaterea unei teme reprezintă cadrul în care se situează prezentarea evenimentelor interne şi internaţionale.

Informările politice de sinteză se desfăşoară pe bază de întrebări şi răspunsuri, sistematizate în cadrul unor expuneri sau dezbătute pe baza unui plan tematic; la ele participă, de regulă, ca invitaţi, activişti de partid şi de stat, ai organizaţiilor de masă şi obşteşti, lectori-propagandişti, profesori de ştiinţe sociale.

Tematica orelor de informare politică este stabilită de conducerea şcolii şi consiliul comandanţilor instructori, trimestrial, avîndu-se în vedere şi propunerile pionierilor şi şcolarilor. Ea cuprinde **teme cu conţinut economic** privind realizări şi perspective în dezvoltarea României socialiste, **teme cu conţinut social-politic** privind rolul conducător al P.C.R. în întreaga viaţă economică, politică şi socială a naţiunii noastre, contribuţia esenţială a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, înaintarea României pe drumul edificării societăţii socialiste şi comuniste, precum şi **teme privind politica externă a partidului şi statului** şi de cunoaştere a unor aspecte ale vieţii social-politice internaţionale.

În organizarea, pregătirea şi desfăşurarea orelor de informare politică un rol deosebit, alături de profesorul diriginte, îl au pionierii comandanţi, ceilalţi membri ai comandamentelor pionereşti, precum şi membrii cercurilor şi cluburilor de dezbateri politico-ideologice, aspecte asupra cărora ne vom referi în agenda următoare.

Aţi întrebat? Vă răspundem!

MARGARETA PANAIT din Vaslui se interesează de ciinii expediţionarilor polari.

Inteligenţi, curajoşi, devotaţi, cîinii de sanie folosiţi în Nordul îndepărtat sînt deosebit de preţuiţi. Ei au fost şi rămîn secundanţi de nădejde ai exploratorilor polari. Fără aportul acestor animale, descoperiri epocale ar fi trebuit să aştepte încă multe decenii. Iată de ce aceşti temerari prieteni ai omului se bucură de o atenţie deosebită din partea călătorilor şi locuitorilor lumii polare.

ZI DE IARNĂ

Schiţă de MIHAELA MONORANU

În lumea contemporana auzi des despre purtători de cuvînt. Era cît pe ce să fiu şi eu purtătorul de cuvînt al lui S, o să vedeţi curînd de ce nu-i dau numele întreg, care m-a trimis să-i spun lui B, şi o să vedeţi de ce nu-i spun nici lui tot numele, du-te, a zis, şi spune-i lui B că nu mai vorbesc niciodată cu el. Din pricina minunatei amieze de duminică şi de iarnă, cu aerul scînteietor şi streşinile picurînd ca un rîs cu lacrimi, n-am stat să mă gîndesc, era plăcut să mergi de colo-colo prin zăpada strălucitoare şi căldura ca de primăvară. Am pornit agale, tot uitîndu-mă la crengile pinilor încărcate de zăpadă, la abajururile lămpilor de pe stîlpi încărcate de zăpadă, pînă cînd privirea mi s-a oprit pe cerul albastru şi tăcut. Vă spun ceva: sînt poate singurul om din lume care vede stelele pe cer ziua, cu ochiul liber. Şi deodată m-am oprit pe loc şi mi-am spus în gîndul meu bravo. Bravo, m-am gîndit, vezi stelele pe lumina zilei, ştii bunăoară că electronii de pe orbita nucleului sînt tot atît de departaţi de acesta ca Pămîntul de Soare, mai ştii şi alte lucruri, extraordinare dacă stai să te gîndeşti, că, de exemplu, două drepte paralele cu a treia sînt paralele între ele, şi că suma unghiurilor unui triunghi este egală cu o sută optzeci de grade, dar te duci să-i spui unuia din partea altuia că nu mai vorbeşte niciodată cu el, fără să ştii de ce! Aşa că am făcut cale întoarsă şi nu m-am oprit decît în faţa lui S care stătea călare pe sanie şi mă aştepta curios:

– Ce-a zis?

– N-a zis nimic, fiindcă m-am întors înapoi. Nu mi-ai spus de ce nu mai vorbeşti cu el, i-am adus eu aminte, dar S zice că B ştie şi singur de ce, eu să-i spun numai atîta, a zis S că nu mai vorbeşte niciodată cu tine.

Nu ştiu ce m-a făcut să pornesc din nou. Era frumos afară, de scris n-aveam nimic, se auzeau glasuri, chemări, zvon de bătut de covoare, iar tanti Banti curăţa cu o măturică zăpada de pe marginea ferestrei. O mai văzusem de dimineaţă de vreo patru ori. Cînd eram mai mic, am întrebat-o odată pe mama ce trebuie să faci dacă te întîlneşti de mai multe ori într-o zi cu cineva, îi dai de fiecare dată bună ziua, sau numai prima oară, iar de celelalte dăţi te uiţi în altă parte ca şi cum nici nu l-ai vedea? Nu, a zis mama, de celelalte dăţi poţi să nu mai spui bună ziua, dar în nici un caz nu trebuie să te uiţi în altă parte. Dimpotrivă, îl priveşti drept în ochi, şi surîzi, ceea ce înseamnă vă amintiţi, nu-i aşa, noi ne-am mai văzut astăzi! Şi treci mai departe. Aşa că m-am uitat la tanti Banti, nu în partea cealaltă, şi ea a zis că ce mai fac, ce faci, Ariel, a zis ea, de ce nu ţi-ai luat sania? Şi nici n-am ajuns pînă la al treilea pin, ca iar m-am oprit pe loc şi mi-am spus în gîndul meu bravo. Bravo, mi-am zis, vezi stelele pe cer ziua, ce-i drept, după ce trece de ora trei, mai ştii şi o mulţime de lucruri extraordinare, de exemplu, că păsările migratoare îşi visează iarna, în somn, cuibul lăsat acasă, şi ai fost curios să afli, de mic copil, ce trebuie să faci dacă te întîlneşti de mai multe ori în aceeaşi zi cu cineva. Dar te duci să-i spui unuia din partea altuia că nu mai vorbeşte niciodată cu el, iar cînd te-o întreba de ce, să ridici din umeri!

Şi iar m-am întors înapoi.

– Ce-a zis, ce-a zis? mă întrebă S curios, iar eu i-am răspuns că n-a zis nimic fiindcă nici nu i-am spus. Vreau să ştiu mai întîi de ce.

– Of! făcu S plictisit. E ceva între noi doi. Nu te priveşte pe tine, adăugă el, dar eu am zis că dacă a uitat! Să uite? Cînd a pus în bulgării de zăpadă bucăţi de gheaţă?

Auzind una ca asta, am pornit din nou. Să ascundă gheaţă în bulgării de zăpadă! Ăştia, după cum ştie oricine, se numesc bulgări sofisticaţi. Nu e voie să te baţi cu bulgări sofisticaţi. Sînt primejdioşi. Şi ca şi cum atîta nu era de-ajuns, S strigă în urma mea că, pe deasupra, B mai făcuse şi patru bulgări în plus decît el. Se învoiseră să-şi facă fiecare cîte zece, dar B îşi făcuse pe furiş paisprezece!

Nici n-am mai stat la gînduri. Am pornit şi, cînd am ajuns în dreptul ferestrei unde tanti ştergea acum cu un burete zăpada topită de pe marginea zidului, am vrut să iuţesc pasul în speranţa că n-o să mă mai vadă trecînd de atîtea ori încolo şi încoace fără nici o treabă. Dar mă văzu şi zise că ce s-a întîmplat, ce-i, Ariel, spuse ea, n-a ieşit nici un băiat la joacă? M-am gîndit că treaba purtătorilor de cuvînt nu-i o treabă uşoară. Au ce merge! Atîta că, în ce mă privea, drumul meu era mai scurt. Mi-a venit să rîd. Un băiat de la noi din şcoală a fost dat de gol, de bunica lui, ce spusese într-o seară. L-a trimis taică-su la bucătărie să-i aducă un pahar cu apă, iar el, în loc să sară tot atunci drept în picioare, cum e la mintea oricui, a început a se foi, doar-doar o scăpa. Măi copile, a zis tatăl lui nedumerit, eu cum am fost, cu treburile, tocmai pînă la Arad, şi la Bucureşti, şi la Suceava, ţie ţi-e greu să te duci pînă la bucătărie? Dar ce, a zis băiatul, doar mata ai mers cu trenul!

Nici nu ajunsesem pînă la al patrulea pin îngreuiat de zăpadă, cînd iar m-am oprit pe loc. Bravo, mi-am zis în gîndul meu. Afară de faptul că eşti singurul, poate singurul din lume care vezi stelele cu ochiul liber pe lumina zilei, şi ştii şi atîtea lucruri extraordinare, cum ar fi, de exemplu, că de n-ar exista spaţiile goale dintre nucleu şi electroni, întreaga materie a lumii ar încăpea într-un degetar, mai eşti şi unul din aceia care, fără să te lauzi, ar trebui să ai o mie de pioneze în tălpi ca să nu sari imediat de la locul tău cînd tata ori mama şi oricine altcineva te trimite după un pahar cu apă. Şi te duci să-i spui unuia de ce a zis altul că nu mai vorbeşte cu el, fără să-ţi dai seama dinainte ce are să răspundă! Are să răspundă că şi S a ascuns în bulgări, nu bucăţi de gheaţă, ci, mai rău, pietre! Şi că şi-a făcut paisprezece bulgări numai după

NĂSTASE VASILIU, din Cimpia Turzii, este în clasa a VIII-a. El ar dori să urmeze o școală care apoi să-i ofere posibilitatea să devină oțelar. Pentru el și pentru mulți alți elevi care doresc același lucru am obținut precizările următoare de la Secția învățămînt a Ministerului Industriei Metalurgice.

Pentru a obține calificarea de **oțelar, laminorist prefilator, furnalist** sau **cocsar,** elevii absolvenți ai celor opt clase trebuie să urmeze, obligatoriu, treapta I de liceu (clasele a IX-a și a X-a). Există licee industriale în numeroase localități din țară care sînt orientate pe specificul meseriilor amintite mai sus. De pildă: liceele industriale nr. 3, **Galați** (de pe lîngă Combinatul siderurgic); nr. 2, **Călărași** (de pe lîngă Combinatul siderurgic); nr. 1, **Hunedoara** (de pe lîngă Combinatul siderurgic); nr. 4, **Buzău** (de pe lîngă Întreprinderea de sîrmă și produse din sîrmă); nr. 4, **Tîrgoviște** (de pe lîngă Combinatul de oțeluri speciale); Liceul industrial **Călan** (de pe lîngă Combinatul siderurgic „Victoria"); Liceul industrial **Cimpia Turzii** (de pe lîngă Combinatul metalurgic); Liceul industrial **Beclean** (de pe lîngă Întreprinderea metalurgică). Astfel de licee se află în **Zalău, Aiud, Zimnicea, Iași, Roman.**

După absolvirea celor două clase de liceu, există mai multe posibilități. Poate fi urmată școala profesională, cu durata de un an și jumătate; se poate, de asemenea, da concursul pentru treapta a II-a (clasele a XI-a și a XII-a) cînd se face și opțiunea pentru meseria respectivă. Mai există și posibilitatea intrării directe în producție unde se va efectua însă o **pregătire practică de opt luni.** Și încă o precizare: pentru meseria de laminorist prefilator se primesc la înscriere și fete.

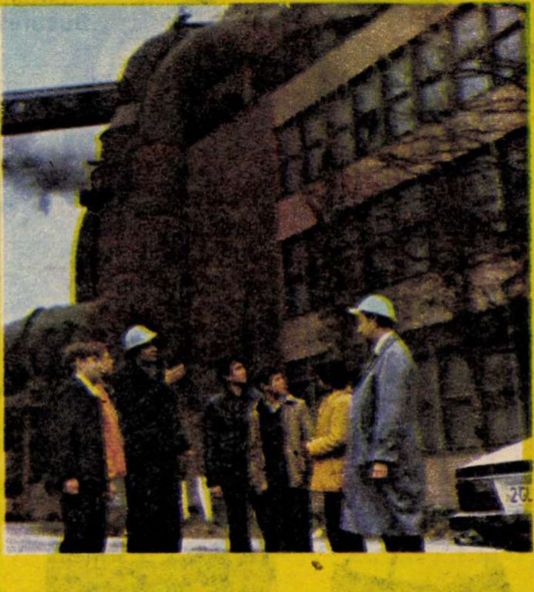

Cărui popor antic i se atribuie primul alfabet? vrea să știe CATELUȚA ȘTEFĂNESCU din Slatina.

Cele mai vechi forme de scriere au apărut în Egipt (circa 3000 î.e.n.), folosindu-se sistemul reprezentării obiectelor puse în relație și avînd un caracter pictografic. Dar de aici și pînă la primul alfabet au trebuit să treacă circa 2 000 de ani.

Primul alfabet se crede că a fost întocmit de fenicieni cu circa 1 300 de ani î.e.n., pornind de la scrierea egipteană. Alfabetul fenician a fost preluat de greci, de la care l-au împrumutat apoi romanii.

Surpriza RUBRICII

Știați că bicicleta — mijlocul de transport atît de răspîndit, de îndrăgit și de... indicat de medici — a fost pusă pe „picioare" de către un tînăr de... 14 ani? De origine francez, Ernest Michaux a născocit în 1855 pedalele, fără de care cele două roți, legate printr-o bară de lemn (angrenaj inventat cu mult timp în urmă) mergeau cu ajutorul... propriilor picioare. Înaintașul bicicletei, velocipedul, are o istorie îndelungată, imaginea lui apărînd sub diferite forme chiar și în inscripția egiptenilor. Și totuși bicicleta continuă să tindă mereu spre perfecționare. Iată, în imaginea noastră, un tînăr belgian (iarăși un tînăr!) prezentînd pe străzile localității Louvasin-la-Neuve propria sa construcție de tipul bicicletei. O glumă sau o soluție tehnică inovatoare? Vom vedea.

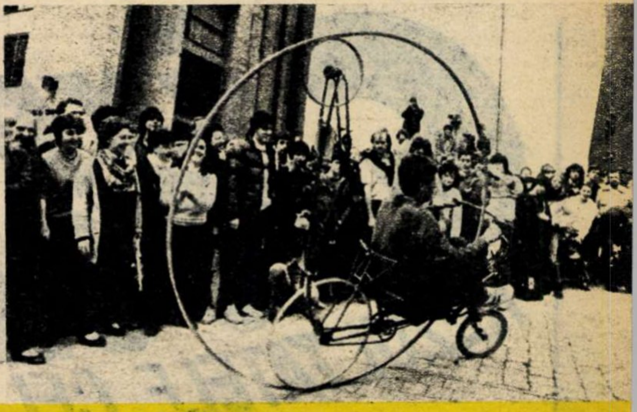

Ilustrație de ION MIHĂESCU

ce observase că S își făcuse șaisprezece.

Și iar m-am întors înapoi. In primu rînd, nu-mi place să duc o asemenea veste, că cineva n-are să mai vorbească niciodată cu altcineva. Nu vreau, pe cuvîntul meu. Trimiteți-mă cu orice vorbă, dar nu cu asta. Mă duc bucuros să-i spun cuiva care a lipsit ieri că n-avem nimic de scris pe mîine. Cînd o da cel dintîi mugur, fiți siguri că nimeni n-are să mi-o ia înainte, am să fiu primul care să vă vestesc. Cobor și de cîte trei ori într-o zi să văd dacă dă caisul meu semne de primăvară. Dar să mă duc și să... nu! Nici nu vreau să mai aud una ca asta, puteți să mă rugați și pînă mîine, nu vreau. Vă pierdeți timpul degeaba, nu mă duc și gata. Numai din neatenție mă învoisem la început, eram cu gîndul în altă parte, îmi place grozav o amiază de duminică însorită, iarna, cu streșinile picurînd ca un rîs cu lacrimi, cu zvonurile de treburi gospodărești care străbat de pe la toate casele. Acum tanti Banti ieșise afară cu buretele, să zbicească zidul de sub fereastră. Tanti Banti e o mare gospodină. Am auzit odată pe cineva rîzînd că ea spală blocul și pe dinafară. Mă întrebă de ce sînt supărat.

– De ce ești tu azi supărat, Ariel? mă întrebă ea.

– Nu-s supărat, am zis.

– Precis? Atunci, ne mai aduci și nouă ziarul mîine dimineață? Numai mîine, și pe urmă te las în pace.

Intotdeauna îmi spune așa, că numai mîine și pe urmă mă lasă în pace.

Nici nu l-am mai găsit pe S în locul unde-l lăsasem călare pe sanie. Cred și eu, se plictisise de atîta așteptare. Sînteți nerăbdători să știți de ce nu i-am spus numele întreg nici lui, și nici lui B. Aflați că nu din pricină că ar fi celebri prin ceva și era nevoie să-i apăr de curiozitatea lumii. Ce fel de celebritate ar mai fi și aceea că te bați cu bulgări sofisticați – cu pietre ori cu gheață în ei! Iar altceva, despre cum învață, ori mai știu eu ce, habar n-am, fiindcă nu sîntem din aceeași clasă. Altfel, pot să spun că sînt niște băieți de treabă și chiar simpatici, dacă uiți o clipă ce le-a trecut prin minte să pună în bulgări, și cum de nu le e și lor, așa, un pic de rușine, pe cuvîntul meu, să facă una ca asta. Nu le-am dat numele întreg pentru că, dacă există în această întîmplare de iarnă un nume asupra căruia vroiam să vă opresc atenția, acela e, de astă dată, unul singur, Ariel. Vă spun ceva: nu așa mă cheamă. Nici pe departe. Dar, nu știu de ce, așa îmi spune tanti Banti și n-am cum mă supăra că-mi schimbă numele, de vreme ce mă roagă atît de frumos:

– Ariel, zice, mai adu-ne și mîine dimineață ziarul. Numai mîine, și pe urmă te las în pace.

Cînd eu aș putea să-l aduc oricît, și un an, și doi! Îl împăturesc în opt și-l fac să alunece în cutia de scrisori, fiindcă de acasă de la tanti Banti pleacă toți dimineața la lucru cu mult înainte de a se deschide chioșcurile de ziare, se mai văd încă stelele pe cer cînd ies pe ușă. Mi-a spus bunica odată, cînd eram mai mic, că ei, oamenii care văd de două ori pe zi cerul înstelat, sînt aceia care fac tot ce-i bun, tot ce-i greu, ce-i drept și ce-i extraordinar de frumos pe Pămînt.

Echipajul „Carpați 2500" București

„Expedițiile Cutezătorii"

REZULTATELE CELEI DE-A XVI-A EDIȚII * 1985

Peste 2 500 echipaje, totalizînd aproximativ 30 000 de expediționari, au participat, în vara anului trecut, la acest mare concurs pionieresc de turism și cercetare științifică. Peste 2 500 de expediții, de aventuri ale cunoașterii, dintre cele mai interesante și mai instructive. Dintre toate acestea unele s-au distins însă în mod deosebit, juriul republican acordîndu-le, ca în fiecare an, tradiționalele trofee, celelalte distincții și premii. Iata cui au revenit acestea:

Marele trofeu transmisibil „BUSOLA DE AUR" — pentru cea mai complexă și mai reușită expediție — echipajului „Mara", Școala Cilibia, județul Buzău, compus din: Florentina Bucur, Laura Munteanu, D. Oancea, D. Berhă, M. Nicolae, E. Ene, E. Cojocaru, F. Iancu, M. Oancea, T. Lopățică, V. Rotaru, A. Dodan 1, A. Dodan 2, M. Boarcăș (pionieri și școlari) și Adrian Munteanu (profesor-comandant).

TROFEE

„Busola de argint" — pentru locul doi la secțiunea marelui trofeu — echipajului „Fiii munților", C.P.Ș.P. Rîmnicu Vîlcea, județul Vîlcea, compus din: Cristian Bratu, Valeria Dănilă, Alina Badoi, Emanuela Banu, Ion Gogoașe, Sorin Anescu, Adrian Anescu, Marin Georgescu, Aurelia Dănilă, Bogdan Andrei, Florin Donciu, Claudiu Tulugea, Claudiu Buciu, Gabriela Brînzan (pionieri și școlari) și Ghiță Procopie (profesor-comandant).

„Busola de bronz" — pentru locul trei la secțiunea marelui trofeu — echipajului „Donaris 85", Școala nr. 8, Călărași, compus din: Alexandru Dănulescu, Daniel Iofcea, Nicoleta Neagu, Mariana Ene, Ana Iulia Vintilă, Sanda Iliuță, Sinela Baldinag, Dumitra Dincă, Călin Vintilă, Iulian Drumea, Angheluș Perpeleic, Gigel Boldinag (pionieri și școlari) și Aurel Macoviciuc (pro fesor-comandant).

„Chemarea munților" — pentru activitați deosebite de ocrotire a naturii — echipajului „Prietenii naturii", C.P.Ș.P. Brezoi, județul Vîlcea, compus din: Cornel Stamatescu, Florin Boboc, Benone Gularea, Octavian Petrescu, Marian Negel, Florin Oteșanu, Iulian Ungureanu, Lucian Prunel, Alin Tanasie, Tomiță Efrim, Adriana Sana, Gabriel Tanasie (pionieri și școlari) și Florin Dumitrescu (profesor-comandant).

„Cutezătorii" — pentru dîrzenie și curaj în învingerea greutăților pe traseu — echipajului „Carpați 2500", Școala nr. 129, Sector 4, București, compus din: Iuliana Nistor, Cristian Dobrescu, Dorinel Stan, Gheorghe Istrate, Cristina Măgîrea, Marius Paraschiv, Dan Popescu, Cătălin Anca, Marian Marcu, Marius Nedelea, Claudiu Alexandru, Marian Neguț și Ioan Șortan (profesor-comandant).

„Scutul dacic" — pentru cercetări și descoperiri deosebite din domeniul istoriei patriei — echipajelor reunite „Sargedava 1 și 2", Casa pionierilor și șoimilor patriei Deva, județul Hunedoara, compuse din: „Sargedava 1" — Vasile Ferenczi, Alexandru Sonoc, Drăguț Lucian, Constantin Ciobanu, Rareș Manolescu, Cristian Urîțescu, Sever Ferenczi, Robert Cheivan, Mircea Hălăștoan, Daniel Boga, Florin Bucureștean, Viorel Jolțan (pionieri și școlari), Mircea Sasu (profesor-însoțitor) și Viorel Manolescu (profesor-comandant); „Sargedava 2" — Adriana Țițeica, Penelope Szucer, Irina Matei, Codruța Tutuleasă, Andrada Sasu, Gabriela Györfy, Corina Nencov, Camelia Țițeica, Diana Bauman, Ancuța Suciu (pionieri și școlari), Maria Manolescu (profesor-însoțitor) și Mircea Lac (profesor-comandant).

„Miorița" — pentru cercetări și culegeri deosebite din domeniul etnografiei și folclorului — echipajului „Miorița", Școala nr. 1, Vadul Moldovei, județul Suceava, compus din: Irina Patrolea, Cătălin Diaconescu, Liliana Movileanu, Vasilica Rusu, Marcel Movileanu, Mirela Tomaz, Ioana Varganici, Dan Varganici, liliana Lupu, Ion Dulgheriu, Alexandru Varganici, Gheorghe Manolea, Maricel Cucolaș (pionieri și școlari) și Virginia Bîrleanu (profesor-însoțitor).

„Caseta de cristal" — pentru cercetări și colecții deosebite din domeniul geografiei, geologiei și științelor naturii — echipajului „Samus 2000", Școala Năpradea, județul Sălaj, compus din: Claudiu Sorin Covaci, Corneliu Dimitrie Merlea, Traian Aurelian Jurcău, Ioan Cristea, Octavia Dorina Lazăr, Traian Bîrsan, Ioan Antonius Covaci, Crina Diana Pop, Ioana Cristina Porumb, Ioan Claudiu Feder, Sorin Radu Birta, Cosmin Ioan Criste (pionieri și școlari), Eugen Vasile Merlea (profesor-însoțitor) și Aurel Medve (profesor-comandant).

„Sfinxul Carpaților" — pentru marcări și remarcări de trasee turistice — echipajelor reunite „Cuceritorii" și „Temerarii", școlile 1 și 3, Cîmpulung, județul Argeș, compus din: Tiberiu Holboșan, Cristi Serafimescu, Daniela Dobre, Magdalena Ghiță, Elena Serafimescu, Ofelia Secătureanu, Robert Maria, Eugenia Buduluca, Ion Ceaușu, Samir Gazi, Marian Tanislav, Maria Secătureanu, Emil Secătureanu, Marius Borceanu, Andrei Capușan (pionieri și școlari), Petre Căciulă (profesor-însoțitor) și Nicolae Oancea (profesor-comandant).

„Egreta de fildeș" — pentru cea mai reușită expediție nautică — echipajului „Plutașii de pe Siret", Școala „Nicolae Bălcescu", județul Bacău, compus din: Orlando Temelie, Corina Bogdan, Camelia Murgu, Cristina Pișta, Lucica Panțîru, Mihai Budău, Andrei Georgescu, Ion Budău, Emil Dogaru, Felix Budău, Iosif Budău, Pavel Budău (pionieri și școlari) și Dumitru Miron (profesor-comandant).

„Gențiana" — pentru cea mai reușită expediție a unui echipaj compus numai din fete — echipajului „Flora 5", Școala nr. 5 Tîrgoviște, județul Dîmbovița, compus din: Carmen Alexandrescu, Marina Tudor, Mihaela Oproiu, Cătălina Șontea, Rodica Stancu, Claudia Drăguț, Andreea Gagiri, Marina Ionel, Nicoleta Ioniță, Daniela Niculescu, Simona Chiriac, Luiza Hanu (pionieri și școlari) și Alexandrina Dinu (profesor-comandant).

„Jóbarát" („Prieten bun") — pentru cea mai reușită expediție a unui echipaj format din cititori ai revistei cu acest nume — echipajului „Oltul", Liceul economic „Sfîntu Gheorghe", județul Covasna, compus din: Veress

Monica, Menyhárd Jolán, Bán Róbert, Dénes Gongor, Németh Sándor, Eröss Mária, Bokor Attila, Marthi Adél, Roth Emese, Marthi Hajnal, Török Andrea, Tőrök Ramona (pionieri și școlari) și Török Árpád (profesor-comandant).

„Cortul de mătase“ — pentru romantism și voie bună — echipajului „Floare de colț“, Școala nr. 28, Piatra Neamț, județul Neamț, compus din: Elena Văideanu, Renata Pienescu, Maria Cristina Irina, Dana Popescu, Anca Tudora, Geanina Stroia, Claudiu Gama, Cătălin Voaideș, Lucreția Vinca, Jolanda Craiun, Răzvan Măhăleanu, Viorel Bărbuță, Daniel Grigoriu, George Moraru (pionieri și școlari), Andreea Coasă (învățător-însoțitor), Adriana Vernica (profesor-comandant).

„Termosul de argint“ — pentru activități deosebite de autofinanțare și autogospodărire — echipajului „Șoimii Dunării“, Școala Stancea, județul Călărași, compus din: Sorin Cocîrlea, Valentin Negoiță, Valentin Anghel, Jan Radu, Vasile Voicu, Iulian Pătrașcu, Vasile Gorneanu, Rodica Popescu, Mariana Grădină, Daniel Georgescu, Daniel Stan, Bogdan Teodor, Cristian Giurgiuveanu, Dan Giurgiuveanu (pionieri și școlari) și Ștefan Teodor (profesor-comandant).

TROFEE INDIVIDUALE

„PANA DE AUR“ — pentru jurnalul cu cea mai mare valoare literară și documentară — pionierei Valeria Dănilă, cronicara echipajului „Fiii munților“, C.P.Ș.P. Rîmnicu-Vîlcea, județul Vîlcea.

„PANA DE ARGINT“ pentru locul doi la secțiunea „Penei de aur“ — pionierei Marilena Clenciu, cronicara echipajului „Bradul '85“, Școala nr. 8, Slatina, județul Olt.

„PANA DE BRONZ“ — pentru locul trei la secțiunea „Penei de aur“ — pionierei Monica Patrichi, cronicara echipajului „Șoimii Drobetei“, Școala nr. 2, Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți.

PREMIUL SPECIAL AL JURIULUI — echipajului „Bradul '85“, Școala nr. 3, Slatina, județul Olt; „Vulturii“, Școala Plopșorul“, județul Gorj; „Carpica“, Școala nr. 19, Bacău; „Sunet de tulnic“,C.P.Ș.P. Brad, județul Hunedoara; „Miorița“, Școala nr. 3, Hunedoara; „Cromo '85“, Liceul de științele naturii Cluj-Napoca, județul Cluj.

PREMIUL SPECIAL AL CONSILIULUI NAȚIONAL AL CRUCII ROȘII DIN R.S.R. — echipajului „Primula“, Școala Brîncovenești, județul Mureș.

PREMIUL SPECIAL AL REVISTEI „START SPRE VIITOR“ — echipajului „Romanticii 2“, C.P.Ș.P. Brad, județul Hunedoara.

PREMIUL SPECIAL AL REVISTEI „CUTEZATORII“ — echipajelor: „Șoimii Drobetei“, Școala nr. 2, Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți; „Lotca“, C.P.Ș.P. Sibiu, județul Sibiu; „Cireșarii '85“, C.P.Ș.P. Urziceni, județul Ialomița.

MENȚIUNI

— la „CHEMAREA MUNȚILOR“ — echipajelor „Garofița“, C.P.Ș.P. Sebiș Arad, județul Arad; „Prietenii naturii“, Școala nr. 2, Timișoara, județul Timiș.

— la „CUTEZĂTORII“ — echipajelor „Cireșarii“, Școala nr. 6, Săcele, județul Brașov; „Speranța“, Școala nr. 34, Galați, județul Galați; „Alfa“, Școala nr. 142, Sector 6, București; „Silvae Maris“, C.P.Ș.P. Tg. Mureș, județul Mureș; „Danubius III și IV“, Școala nr. 33, Galați, județul Galați.

— la „SCUTUL DACIC“ — echipajelor „Cutezătorii“, Școala nr. 11, Roman, județul Neamț; „Vatră străbună“, Școala nr. 6, Curtea de Argeș, județul Argeș; „Vulturii“, C.P.Ș.P. Moldova Nouă, județul Caraș-Severin.

— la „MIORIȚA“ — echipajelor „Plai Mioritic“ — C.P.Ș.P. Deva, județul Hunedoara; „Tot înainte“, C.P.Ș.P. Sighișoara, județul Mureș.

— la „SFINXUL CARPAȚILOR“ — echipajelor „Temerarii '85“, Liceul I.L. Caragiale, Sector 1, București; „Prietenii munților“, Școala nr. 104, Sector 4, București.

— la „CASETA DE CRISTAL“ — echipajelor „Voiniceii bucuriei“, Școala Pîrhăuți, județul Suceava; „Carst-Minicart“, Școala Siret, județul Suceava; „Vulturii II“, Școala Iliești, județul Suceava; „Urmașii lui Dragoș“, Școala Boureni, județul Iași.

— la „EGRETA DE FILDEȘ“ — echipajelor „Triumf“, Școala nr. 13, Botoșani, județul Botoșani; „Egreta 10“, C.P.Ș.P. Panciu, județul Vrancea; „Temerarii“, C.P.Ș.P. Luduș, jud. Mureș; „Pelicanul“, Școala nr. 23, Iași, județul Iași; „Fiii Oltului II“, Școala Iancu Jianu, județul Olt

— la „TERMOSUL DE ARGINT“ — echipajului „Urmașii lui Horea“, Școala nr. 133, București.

— la „CORTUL DE MĂTASE“ — echipajelor „Cristal“, C.P.Ș.P. Timișoara, județul Timiș; „Cocoșeii veseli“, Școala nr. 3, Alexandria, județul Teleorman.

— la „JOBARÁT“ — echipajelor „Aquila“, Școala Suceag, județul Cluj; „Ika“, Școala Cernat, județul Covasna; „Egreta“, Școala Ditrău, județul Harghita.

Mențiuni individuale la „Pana de aur: — pionierilor Dana Dragomir, echipajul „Egreta 10“, C.P.Ș.P. Panciu, jud. Vrancea; Irina Cristea, echipajul „Floarea de colț“, Școala nr. 28, Piatra Neamț, județul Neamț; Nicoleta Neagu, echipajul „Donaris '85“, Școala nr. 8, Călărași, județul Călărași.

PREMIILE REVISTEI „CUTEZĂTORII“

REZULTATELE CONCURSULUI EROICA '85

POEZIE

Premiul I: Teofana Lavinia Iacob, clasa a V-a, Cenaclul literar „Muguri“, Casa pionierilor și șoimilor patriei Comănești-Bacău, pentru poeziile „Omagiu“ și „Dă-mi gînd și faptă“; **Florin Fluturel,** clasa a VI-a, Școala Mogoșești, județul Iași, pentru poezia „Legămînt“.

Premiul II: Giulia Retezan, Casa pionierilor și șoimilor patriei Reșița, pentru poeziile „Țării mele“ și „Cîntec“; **Liliana Mariș,** Cenaclul literar „Visătorii“, Întorsura Buzăului, județul Covasna, pentru poezia „Copilăria noastră, mîndră primăvară“.

Premiul III: Iuliana Enciu, clasa a VI-a, Școala nr. 9, Călărași, pentru poeziile „Ctitorul României“ și „Gînd de pace“; **Patricia Goncea,** clasa a VII-a, Școala nr. 29, Galați, pentru poezia „Țara mea“.

PROZĂ ȘI REPORTAJ:

Premiul I: Ioana Mopisă, clasa a VII-a A, Cenaclul „Mlădițe“, București, pentru schița „O descoperire uluitoare“.

Premiul II: Szász Eva, Tg. Mureș, pentru reportajul „Frumusețea satului natal“.

Premiul III: Claudiu Adrian Ciurescu, clasa a VII-a, Școala nr. 3, Hunedoara, pentru reportajul „Magistrala albastră“.

MENȚIUNI: Liana Petraș, Beclean, Bistrița-Năsăud; **Bogdan Blaga,** Satu-Mare; **Ilona Mihai,** clasa a VII-a, Școala nr. 9, Călărași; **Venera Dobrinaș,** Întorsura Buzăului; **Daniel Bratu,** clasa a VII-a C, Școala nr. 9, Călărași; **Cătălin Tache,** clasa a VI-a, Școala nr. 36, București; **Manuela Vîlcu,** Școala nr. 5, Focșani; **Stanca Gănescu,** Cenaclul „Lira“, Baia Mare; **Mona Lisa Apostu,** Bîrlad; **Ionela Vlad,** subredacția „Tot înainte“ Hunedoara; **Ruxandra Constantinescu,** Școala nr. 80, București; **Laura Bularca,** clasa a VII-a, cenaclul literar „Visătorii“, Casa pionierilor și șoimilor patriei Întorsura Buzăului; **Adela Dumitru,** clasa a VIII-a, Școala nr. 98, București; **Verginel Crețu,** cenaclul „Lămîițe“, Casa pionierilor și șoimilor patriei Dorohoi; **Monica Sălvan,** clasa a VII-a, Năsăud, Bistrița-Năsăud; **Dorina Gheorghe,** clasa a VII-a A, Școala nr. 9, Călărași; **Monica Sibiescu,** clasa a VIII-a, Cîmpulung, Argeș; **Mihaela Șerb,** clasa a VI-a, Cîmpulung, Argeș.

ARTĂ PLASTICĂ

Premiul I: Ovidiu Dascălu, clasa a IV-a, Casa pionierilor și șoimilor patriei Suceava; **Megerle Waldemar,** clasa a VIII-a, Casa pionierilor și șoimilor patriei Orșova, Mehedinți.

Premiul II: Daniela Bîrsă, clasa a IV-a, Școala nr. 3, Bîrlad, Vaslui; **Costin** și **Zana Brăteanu,** clasa a II-a și clasa a III-a, Casa pionierilor și șoimilor patriei Orșova, Mehedinți.

Premiul III: Adrian David, clasa a IV-a, Casa pionierilor și șoimilor patriei Suceava; **Anca Iancu,** clasa a IV-a, Casa pionierilor și șoimilor patriei Bacău; **Ana Murgeanu,** clasa a IV-a, Școala nr. 3, Bîrlad, Vaslui.

PREMIUL SPECIAL PENTRU BANDĂ DESENATĂ: Gabriel Rusu, Școala Gherla.

MENȚIUNI SPECIALE: Nicu Vădeanu, clasa a VIII-a, Casa pionierilor și șoimilor patriei Constanța; **Daniela Dimofte,** clasa a IV-a, Casa pionierilor și șoimilor patriei Bîrlad, Vaslui; **Sorin Borș,** clasa a V-a, Școala nr. 3, Bîrlad; Vaslui; **Ovidiu Sfetcu,** clasa a IV-a, Casa pionierilor și șoimilor patriei Suceava; **Corina Bețin,** clasa a IV-A, Casa pionierilor și șoimilor patriei Ocna Mureș, Alba; **Laura Bălăceanu,** clasa a IV-A, Casa pionierilor și șoimilor patriei Orșova, Mehedinți; **Ana Ciucă,** clasa a VIII-a, Casa pionierilor și șoimilor patriei Orșova, Mehedinți;**Loredana Grădinaru,** clasa a VII-a, Școala nr. 2, Bîrlad, Vaslui; **Daniela Trandafir,** clasa a V-a, Casa pionierilor și șoimilor patriei Suceava; **Florentina Negrilă,** Casa pionierilor și șoimilor patriei Oltenița.

S-au mai acordat 20 mențiuni și numeroase diplome pentru talent și fantezie.

„ROADELE TOAMNEI“ — gravură de **ANCA IANCU** — clasa a IV-a, cercul de gravură, Casa pionierilor și șoimilor patriei Bacău.

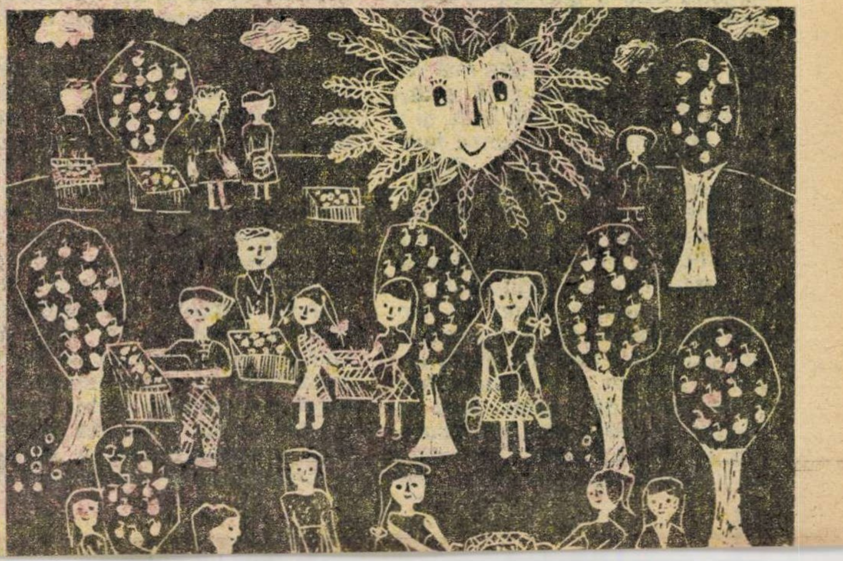

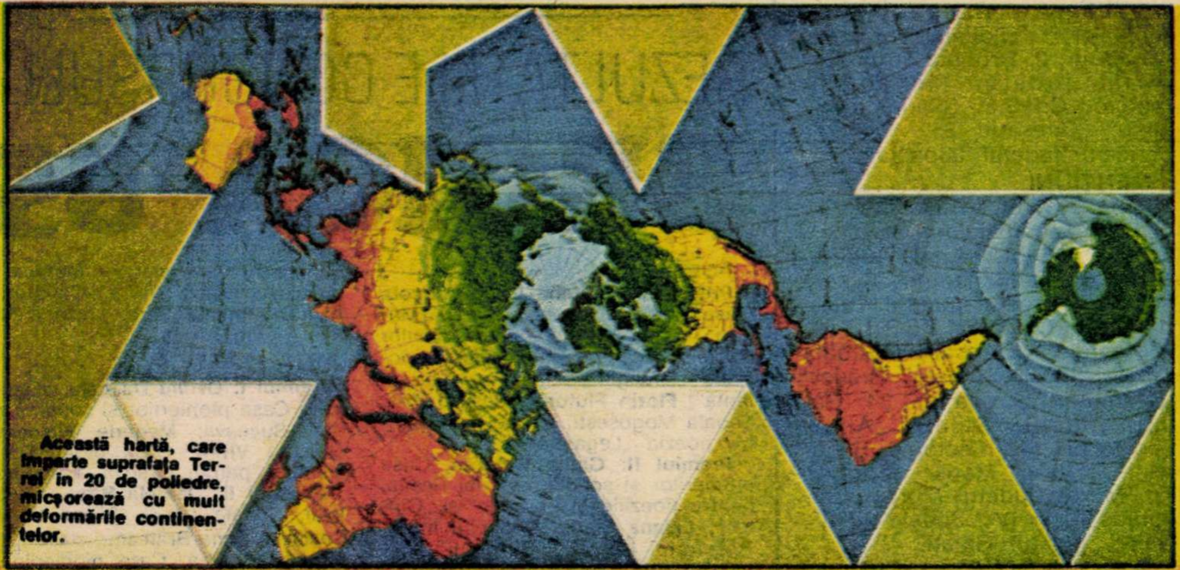

Această hartă, care împarte suprafaţa Terrei în 20 de poliedre, micşorează cu mult deformările continentelor.

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII"

CINE A INVENTAT HĂRŢILE

Aţi desenat vreodată o minge de fotbal? Desigur. Dar planul desfăşurat al unei mingi, în care să se vadă concomitent toate feţele ei? Aceasta este mai puţin probabil şi mult mai greu...

Se ştie că navigaţia a debutat pe apele interioare ale continentelor în urmă cu peste 8 000 de ani. Se mai ştie că, ieşind pe mare, navigatorii începuturilor au urmat secole şi milenii în şir conturul capricios al ţărmurilor fără a se avînta în larg. De aceea jumătate din suprafaţa planetei a fost descoperită şi explorată abia pe la mijlocul mileniului nostru. Motivul este lesne de înţeles: corăbierilor din vremurile de demult le lipseau instrumente de navigaţie ca busola, sextantul, dar mai ales hărţile. Busola va fi atestată, în formă iniţială, în China antică, abia în anul 1100, iar sextantul a fost imaginat de Newton în secolul al XVII-lea.

Hărţile sînt însă cu mult mai vechi. Primul rudiment de hartă terestră este o gravură în argilă avînd respectabila vîrstă de circa 5 000 de ani şi a fost găsită în 1930 în Irak. Cea mai veche hartă păstrată pînă astăzi datează din anul 1300 î.e.n. şi a fost întocmită din porunca faraonului egiptean Seti I. Primul mapamond i se atribuie lui Eratostene (circa 240 î.e.n.). Şi încă nu începuse mileniul nostru cînd Hiparh introducea noţiunile de latitudine şi longitudine.

De ce spunem atunci că hărţile continuau „să le lipsească" navigatorilor? Datorită imperfecţiunii acestor hărţi. Imperfecţiune lesne de înţeles dacă ne gîndim că harta este desfăşurarea, fie şi fragmentară, în plan a unui obiect aproape sferic: Pămîntul. Cîtă vreme harta reprezintă un obiectiv relativ redus, treaba merge de minune: se măsoară distanţa dintre cîteva repere, se trasează — în minte — cîteva drepte care unesc aceste repere şi se măsoară unghiurile dintre aceste drepte. Se reduce la scară, se trece pe hîrtie şi totul este în regulă (cu mici aproximaţii însă, datorate sfericităţii porţiunii de Pămînt studiate şi caracterului plan al hărţii trasate pe hîrtie).

Cînd se pune însă problema de a reprezenta mari porţiuni ale planetei — continente, oceane întregi —, la transpunerea în plan aproximaţiile cresc, deformările devin importante. Harta, în loc să-l ajute pe navigatorul care o foloseşte, îl conduce în altă parte. Iată de ce harta cea mai corectă este ea însăşi sferică: globul pămîntesc. Numai că un asemenea glob nu poate fi nemăsurat de mare, astfel încît să cuprindă toate detaliile dorite.

Aşadar, ne întoarcem la hărţile plane şi căutăm noi şi noi mijloace de a transpune în două dimensiuni şi în plan ceea ce în realitate apare în trei dimensiuni şi curb. Să presupunem că Pămîntul (sau un măr sau o minge) este cilindric. Dacă desfăşurăm acest cilindru brăzdat de meridiane şi paralele egal distanţate, vom avea surpriza de a vedea teritoriile şi mările din nordul extrem şi din sudul extrem ale planetei luînd nişte proporţii gigantice, cu totul străine de realitate. De aceea proiecţia cilindrică a fost părăsită. Flamandul Mercator (Gerhard Kremer) a inventat-o în 1552. Se căuta o proiecţie care să reproducă fidel la scară formele de relief şi distanţele dintre diferite puncte ale lui. Căutările geografilor şi matematicienilor au dus la crearea celor mai stranii reprezentări plane ale suprafeţei terestre, care aveau însă avantajul că se apropiau din ce în ce de redarea corectă a datelor amintite.

Proiecţia cilindrică nu este singura încercare a lui Mercator. Ciudatul mapamond creat de el prezintă avantajul de a păstra distanţele din realitate în lungul paralelelor şi al meridianelor. Sacrificată era de astă dată forma continentelor şi suprafaţa lor. Ca să se consoleze poate, Mercator a făcut şi un glob pămîntesc, acesta neavînd alt cusur decît acela că navigatorul german Martin Beraim i-o luase înainte încă din 1492.

Numeroase alte proiecţii au fost inventate, precum proiecţia conică (proiecţia imaginară din centrul Pămîntului pe două conuri tangente pe Terra), proiecţia pe un număr de poligoane egale cu trei laturi, cu şase laturi etc. Imaginile noastre vă prezintă cîteva.

În fine, unii au socotit suprafaţa Pămîntului ca pe o portocală şi au cojit-o în fel şi chip, lăsînd neatinse şi aproximativ corecte continentele, dar sacrificînd mările şi oceanele.

Proiecţia ideală nu a fost găsită şi se pare că acest lucru este imposibil. Ceea ce însă nu s-a izbutit cu metode clasice se va putea realiza, fără îndoială, cu sprijinul ciberneticii. De ce, într-adevăr, să nu ne imaginăm un calculator aflat în posesia tuturor datelor geografiei moderne, capabil să ne redea pe un ecran, integral sau parţial, fragmentul dorit? Fireşte, vederile generale ar perpetua diferite aproximări, dar acelaşi calculator ar servi pe loc datele necesare corectării lor. Iar pentru suprafeţe mai mici el ar oferi o imagine aproape fără cusur. Viitorul o să arate dacă această ipoteză este sau nu corectă

ȘTIAȚI CĂ...

...Prima hartă păstrată este în culori? Harta întocmită din porunca faraonului Seti I spre anul 1300 î.e.n. utilizează roşul pentru indicarea munţilor, negrul pentru drumuri şi albastrul pentru văi.

...Prima calculare a meridianului Terrei a fost făcută de Eratostene, către anul 240 î.e.n.? Rezultatul este senzaţional: 39 679 km faţă de 40 000 km, cît indică manualele de astăzi. Lui Eratostene i se atribuie şi primul mapamond,

...Primul atlas îl datorăm lui Claudiu Ptolemeu (circa 90—168 e.n.)., care anexează 27 de hărţi unuia din tratatele sale?

...Prima descriere geografică şi etnografică a Dobrogei aparţine călătorului arab Ibn Battuta (1304—1377)? El menţionează că Dobrogea este locuită de români.

...În prima sa călătorie spre vest (1492), Columb a folosit o hartă trasată în 1474 de Paolo Toscanelli?

...„Încercări cosmografice", lucrarea lui Ioan Honterus (1498—1549), apare la Braşov în 1541?

...Prima hartă a Ţării Româneşti, datorată stolnicului Constantin Cantacuzino, se tipăreşte în 1700, la Padova (Italia)?

...Prima hartă a Moldovei îi aparţine lui Dimitrie Cantemir, care o trasează în 1716 în anexă la „Descrierea Moldovei"? Harta va fi tipărită în 1737, apoi rătăcită vreme de 200 de ani şi redescoperită de George Vâlsan, care o publică iar în 1926.

...Primul plan al Bucureştilor se ridică în 1775 din ordinul domnitorului Alexandru Ipsilanti?

...Bazele gîndirii cercetărilor geografice româneşti moderne sînt puse de Simion Mehedinţi (1869—1962)? Tot el a creat şi învăţămîntul geografic din ţara noastră.

...Societatea Geografică Română, una din primele constituite în lume, ia naştere în 1875?

...Întocmirea hărţilor cu ajutorul fotografiilor din sateliţi şi a calculatoarelor a dus la crearea aşa-zisei „perspective cosmice verticale", reprezintă o contribuţie a cartografiei matematice româneşti? Primele realizări datează din 1965 şi aparţin dr. Victor Dumitrescu.

DICTIONAR DE BUZUNAR

Mapamondul (planiglobul, planisfera) este o reprezentare în plan a suprafeţei întregii planete. Cele mai obişnuite mapamonduri înfăţişează separat cele două emisfere ale Terrei văzute pe direcţia ecuatorului.

Portulane se numesc primele hărţi maritime, apărute în sec. XII-XIII şi folosite pînă în sec. XVI. Ele reprezentau detaliat malurile mărilor şi oceanelor, oferind cu precădere acele detalii pe care le pretindea navigaţia.

1	2	3	4	5	6	■	8	9	10	11	12
2					■						
■								■			
4	■			■			■				
5					■						
6		■				■					■
7									■		
8				■							
9			■							■	
10		■						■			
11				■			■				
12			■			■					
■					■						

Calendarul

ORIZONTAL: 1) Vestit comandant de oști roman, care a ridicat durata anului comun de la 355 de zile la 365 de zile. Popor antic care a folosit calendarul lunaro-solar de 12 luni, de origine greacă (pl.). 2) Filozof antic grec care a perfecționat calendarul lunaro-solar elin. Pus în formă. 3) Momentul apariției stelei Sirius pe cer, care, ca interval, este egal cu 365 de zile. Faraon egiptean. 4) Interjecție. Barbu Popa. A lucra cu pila. 5) E de... vița! (pl. reg.) Expus în timp calendaristic. 6) Sfîrșesc zilele. Romancier portughez. Personaj legendar. 7) Fapte istorice a căror stabilire în timp a impus apariția calendarului încă din antichitate (sing.). O porție de biban! 8) Vase. Într-o etapă! Oraș în Ungaria. 9) Cadră! Stat european care a folosit mai multe începuturi de an: 1 martie (sec. VI–VII), 25 martie (sec. X–XI) etc. 10) Stat antic în care s-a folosit cel dintîi calendar solar (în anul 4241 î.e.n.). A deposeda. 11) Constelație (pl.). La calendar! An de 384 de zile în vechiul calendar chinez. 12) Perioadă lunga de timp. În ziuă! Pentru școală! 13) Ziua ce a trecut... Drumul spre progres și civilizație, a cărui evoluție în timp este caracteristică întregii omeniri (pl.).

VERTICAL: 1) Un ceas sec! Sisteme de evidență a zilelor, lunilor, anilor, caracteristice diferitelor epoci ale omenirii. 2) Metal prețios (pop.). Fenomen natural caracteristic Nilului, care a stat la baza calendarului solar din perioada sotiacă (4241 î.e.n. – 238 î.e.n.) (pl.). 3) Stat antic în care s-a folosit anul lunar de 354 de zile. Aproape de Deva! Abreviere astronomică. 4) Astronom egiptean care l-a sfătuit pe Caezar să reformeze calendarul roman. Dînșii. 5) Diminutiv feminin. Aici (pop.). Faur Grecu. Unu și... unu! 6) Curbe! Lumea Nouă, în care populația Maya folosea, cu milenii în urmă, datarea evenimentelor în zile. 7) Inse. Program desfășurat pe ore, zile, luni. 8) Prima lună din calendarul vechilor egipteni. În gol. Net! Cere! 9) Repar! Trecut în evidența orară a unei zile de lucru. Rîu în Birmania. 10) Perioada de început a omenirii, în care au apărut calendarul solar la egipteni, calendarul lunar la babilonieni, calendarul lunaro-solar la macedoneni și romani etc. Astronom grec care, pe la 330 î.e.n., a corectat calendarul lunaro-solar metonian cu un alt calendar cu un ciclu de 76 ani. 11) Colonie greacă de pe țărmul Pontului Euxin, unde se folosea calendarul din Megara. Huiet. 12) Apărut (pop.). Constelație traversată de Soare în luna septembrie, fenomen care a stat la baza elaborării calendarului solar de către greci și romani (pl.).

LAURIAN BUTURE
și GEORGE NEGREA,
Borzești

Șah

În numărul anterior am prezentat o splendidă cursă de capturare a damei albe de către nebunul de negru. De această dată, albul, printr-o combinație și mai ingenioasă îl obligă pe negru să-i ia dama cu pionul din h6, ca, la mutarea următoare, albul să vină cu nebunul său chiar din linia intîi pînă în g5 și să dea negrului mat, regele negru neavînd refugiu în f7, unde intră în bătaia nebunului alb din c4.

1. e2-e4, e7-e5; 2. Cg1-f3, Cb8-c6; 3. Nf1-b5, Cg-e7; 4. c2-c3, d7-d6; 5. d2-d4 Nc8-d7; 6. 0-0, Ce7-g6; 7. Cf3-g5;

în mod natural, negrul alungă calul alb cu înaintarea pionului său: din h7; deci h7-h6 (o cursă foarte subtilă a albului pentru ca la mutarea naturală a negrului, albul sacrifică calul său:

8. Cg5:f7!, Re8:Cf7; 9. Nb5-c4 + (șah), Rf7-e7 10. Dd1-h5, Dd8-e8 (pentru a apăra calul din g6); 11. Dh5-g5+!, h6:Dg5; 12. Nc1:g5 (mat)

CONCURSUL

ARENA MATEMATICIENILOR 9

PĂTRATE RĂSTURNATE

Pătratele cîtorva numere formate cu cifrele 1 și 2 sînt următoarele:

$12^2=144$; $112^2=12\ 544$; $1\ 112^2=1\ 236\ 544$ etc.

Răsturnînd însă numerele exemplificate și ridicîndu-le apoi și pe acestea la pătrat, se va obține:

$21^2=441$; $211^2=44\ 521$; $2\ 111^2=4\ 456\ 321$ etc.

Comparînd aceste rezultate, ce regulă generală poate fi stabilită, ținînd seama de cele de mai sus?

●●●●●●●●●●●

TICUȚĂ CEL UITUC

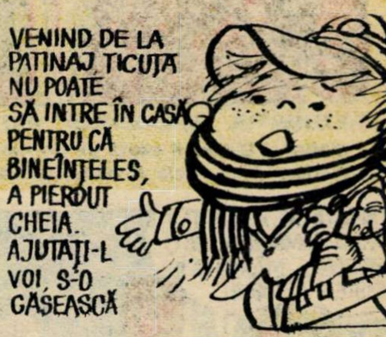
VENIND DE LA PATINAJ TICUȚA NU POATE SĂ INTRE ÎN CASĂ PENTRU CĂ BINEÎNȚELES, A PIERDUT CHEIA. AJUTAȚI-L VOI, S-O GĂSEASCĂ

FOTBALISTICĂ

(Criptografie: 2, 6, 5, 5)

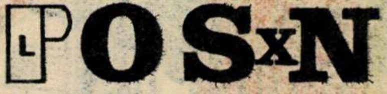

Ce v-a plăcut mai mult în acest număr?
Ce mai doriți să publicam?

Capitanii echipajelor laureate la Expedițiile „Cutezătorii", 1985

Coperta noastră:
Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

În curînd, în paginile revistei noastre: „OPERAȚIUNEA DELTA" — un nou serial în imagini.

CUTEZĂTORII 5 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**
COLECTIVUL REDACȚIONAL: **Costache Anton, Horia Aramă, Ion Cringuleanu, Constantin Diaconu, Maria Ioanovici, Ion Mihaescu, Margareta Micu, Elena Mănescu, Maria Mitrea, Mihai Niedl, Ileana Pița, Grigore Prepeliță, Ecaterina Roșca.**
RESPONSABIL DE NUMĂR: **Ioan Donca**
PREZENTAREA ARTISTICĂ: **Pompiliu Dumitrescu**
PREZENTAREA TEHNICĂ: **Viorel Sâmpetrean**

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 16 pagini 1,50 lei*

9

Scenariu : TUDOR POPESCU   Desene: VALENTIN TĂNASE și RADU VINTILESCU

TAINA PERGAMENTULUI

16

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT:

Sinius și Dadas îl caută pe un oarecare Sertorius, care, în schimbul unei mari sume de bani, ar putea să-l găsească pe Zuro și să-l elibereze din sclavia romană. Într-adevăr, acesta, ajutat de oamenii săi, îl găsește pe Zuro legat în lanțuri, închis într-o vilă din suburbia Romei.

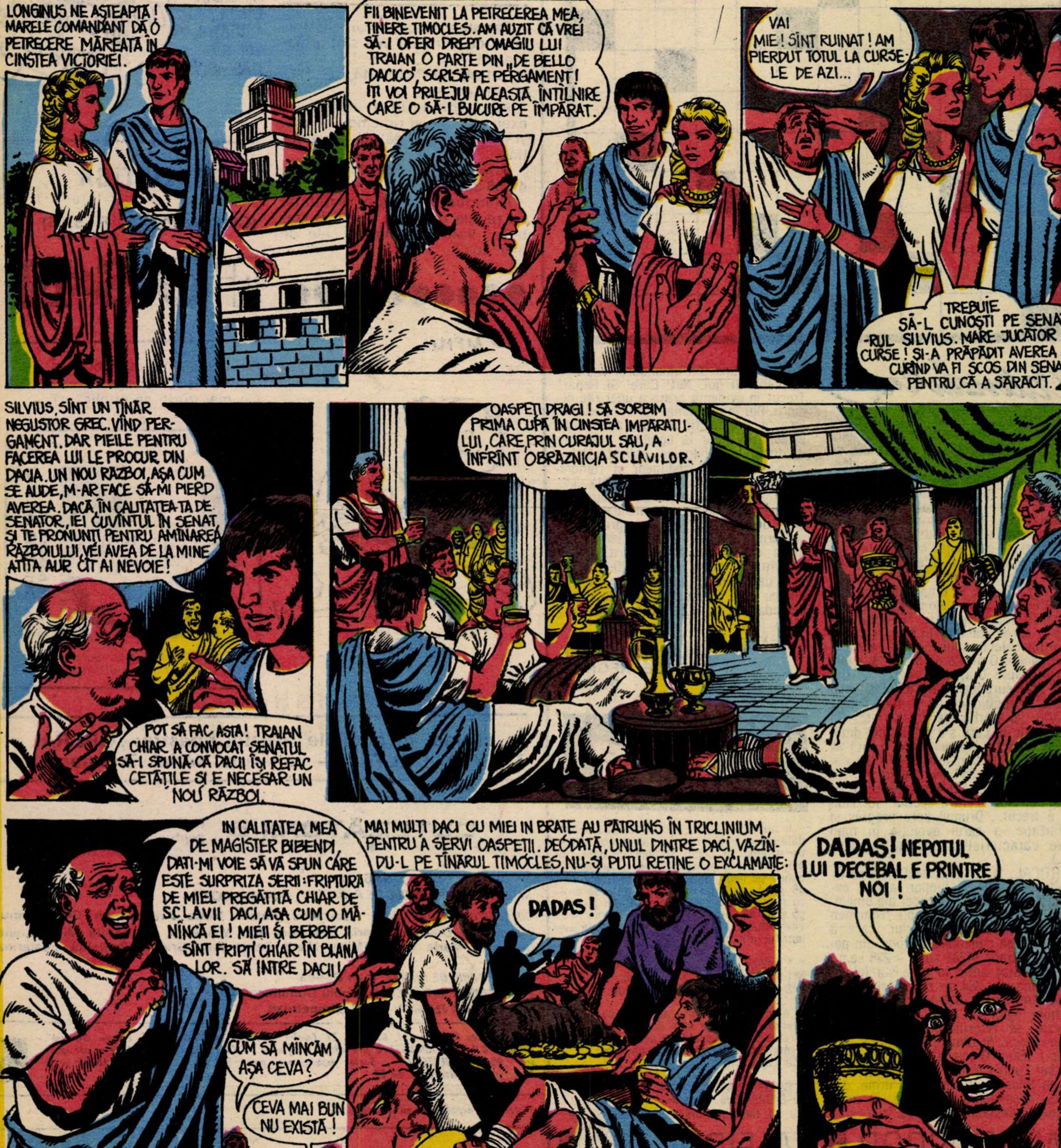
LONGINUS NE AȘTEAPTĂ ! MARELE COMANDANT DĂ O PETRECERE MĂREAȚĂ ÎN CINSTEA VICTORIEI.
FII BINEVENIT LA PETRECEREA MEA, TINERE TIMOCLES. AM AUZIT CĂ VREI SĂ-I OFERI DREPT OMAGIU LUI TRAIAN O PARTE DIN „DE BELLO DACICO", SCRISĂ PE PERGAMENT! ÎȚI VOI PRILEJUI ACEASTĂ ÎNTÎLNIRE CARE O SĂ-L BUCURE PE ÎMPĂRAT.
VAI MIE ! SÎNT RUINAT ! AM PIERDUT TOTUL LA CURSELE DE AZI...
TREBUIE SĂ-L CUNOȘTI PE SENATORUL SILVIUS. MARE JUCĂTOR LA CURSE ! ȘI-A PRĂPĂDIT AVEREA. ÎN CURÎND VA FI SCOS DIN SENAT, PENTRU CĂ A SĂRĂCIT.
SILVIUS, SÎNT UN TÎNĂR NEGUSTOR GREC. VÎND PERGAMENT. DAR PIEILE PENTRU FACEREA LUI LE PROCUR DIN DACIA. UN NOU RĂZBOI, AȘA CUM SE AUDE, M-AR FACE SĂ-MI PIERD AVEREA. DACĂ, ÎN CALITATEA TA DE SENATOR, IEI CUVÎNTUL ÎN SENAT ȘI TE PRONUNȚI PENTRU AMÎNAREA RĂZBOIULUI, VEI AVEA DE LA MINE ATÎTA AUR CÎT AI NEVOIE!
POT SĂ FAC ASTA! TRAIAN CHIAR A CONVOCAT SENATUL SĂ-I SPUNĂ CĂ DACII ÎȘI REFAC CETĂȚILE ȘI E NECESAR UN NOU RĂZBOI.
OASPEȚI DRAGI ! SĂ SORBIM PRIMA CUPĂ ÎN CINSTEA ÎMPĂRATULUI, CARE, PRIN CURAJUL SĂU, A ÎNFRÎNT OBRĂZNICIA SCLAVILOR.
IN CALITATEA MEA DE MAGISTER BIBENDI, DAȚI-MI VOIE SĂ VĂ SPUN CARE ESTE SURPRIZA SERII: FRIPTURA DE MIEL PREGĂTITĂ CHIAR DE SCLAVII DACI, AȘA CUM O MĂNÎNCĂ EI ! MIEII ȘI BERBECII SÎNT FRIPȚI CHIAR ÎN BLANA LOR. SĂ INTRE DACII !
CUM SĂ MÎNCĂM AȘA CEVA?
CEVA MAI BUN NU EXISTĂ !
MAI MULȚI DACI CU MIEI ÎN BRAȚE AU PĂTRUNS ÎN TRICLINIUM, PENTRU A SERVI OASPEȚII. DEODATĂ, UNUL DINTRE DACI, VĂZÎNDU-L PE TÎNĂRUL TIMOCLES, NU-ȘI PUTU REȚINE O EXCLAMAȚIE:
DADAS !
DADAS! NEPOTUL LUI DECEBAL E PRINTRE NOI !

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

DIN SUMAR :

- Învățătura — o competiție cu tine însuți
- Oameni din cetatea oțelului
- „Semafor“ din... „Semafoare“
- Enciclopedie: Laponii

6

JOI, 6 FEBRUARIE 1986,
ANUL XX (NR. 957)

CADRAN POLITIC

Însuflețiți de vibrantele îndemnuri ale tovarășului Nicolae Ceaușescu rostite la Plenara C.C. al P.C.R. din luna noiembrie 1985, în Mesajul de Anul Nou, ca și în cuvîntarea prilejuită de aniversarea zilei de naștere și omagierea îndelungatei sale activități revoluționare, toți oamenii muncii, într-o atmosferă de amplă angajare în muncă, de puternică și deplină unitate în jurul partidului, al secretarului său general, desfășoară o intensă activitate creatoare pentru înfăptuirea obiectivelor planului de dezvoltare economico-socială a țării în acest prim an al noului cincinal, hotărîți să traducă în viață istoricele obiective ale celui de-al XIII-lea Congres al P.C.R.

Recenta ședință a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. a dezbătut și aprobat, sub înalta președinție a tovarășului Nicolae Ceaușescu, importante sarcini privind creșterea mai accelerată și diversificarea producției industriale și agricole – în acest an și pe întregul cincinal –, în conformitate cu obiectivele stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului. Dintre documentele aprobate, Programul suplimentar de producție industrială pe 1986, *prin amploarea, importanța și caracterul său mobilizator, a trezit un viu interes în rîndurile tuturor colectivelor de oameni ai muncii chemate să-l traducă în fapt. Programul are o semnificație deosebită, mai ales că el a urmat doar la 5 săptămîni după Legea Planului național unic de dezvoltare economico-socială a țării pe 1986. Acest plan, care a avut în vedere realizarea unui ritm superior celui prevăzut în directivele Congresului al XIII-lea, preconizează, astfel, recuperarea rămînerilor în urmă din anul trecut și crearea condițiilor pentru a ne situa, la începutul anului 1987, la nivelul avut în vedere la proiectarea cincinalului 1986–1990. Datorită faptului că producția anului 1986 a fost foarte bine pregătită, din timp, în toate domeniile de activitate economică, rezultatele obținute în luna ianuarie au arătat că planul pe 1986 se poate realiza în condiții bune.*

Toate aceste elemente favorabile au fost sesizate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, care, analizînd cu profunzime și clarviziune noile posibilități existente în fiecare ramură industrială, a ajuns la concluzia că prevederile pe anul 1986 pot fi depășite chiar din prima lună. Programul suplimentar de producție industrială pe anul 1986 este deci rezultatul acțiunii revoluționare a conducerii partidului, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu. Acest program prevede realizarea suplimentară în acest an a unei importante producții-marfă. Se are în vedere, în primul rînd, creșterea mai puternică a producției de cărbune, țiței, minereuri, energie electrică, resurse absolut necesare pentru desfășurarea în bune condiții a activității din întreaga economie.

Prevederile privind creșterile suplimentare în unitățile industriei extractive și energetice, după cum se arată în program, trebuie considerate ca minime; practic, în aceste domenii, planul poate fi depășit în mod nelimitat. Este subliniată, de asemenea, ca problemă reprezentînd o cerință esențială a întregii activități economice, îndeplinirea și depășirea planului la export, sporirea competitivității produselor românești pe piețele externe.

În aceeași ședință a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., au fost aprobate și alte documente, de mare importanță pentru viața economico-socială a patriei și creșterea nivelului de trai al poporului nostru. Programele privind dezvoltarea producției de sucuri răcoritoare, cultura viței de vie și a pomilor fructiferi, dezvoltarea apiculturii, dezvoltarea sericiculturii, dezvoltarea creșterii iepurilor de casă prevăd, pentru perioada 1986–1990, sporirea substanțială a cantităților de produse livrate economiei naționale de aceste sectoare ale producției agricole.

În baza indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu a fost stabilită, ca importantă măsură politico-organizatorică în domeniul vieții economice, data limită – sfîrșitul lunii februarie – pentru încheierea activității de aplicare a acordului global. Generalizarea acordului global – formă superioară de organizare a muncii și de retribuire, care contribuie la creșterea productivității muncii și a veniturilor personale – va avea o influență favorabilă deosebită în realizarea programului suplimentar.

Chemările la întrecere ale unora dintre cele mai reprezentative colective muncitorești din țară, dezbaterea și adoptarea, în cadrul adunărilor generale ale oamenilor muncii, care se desfășoară în această perioadă, a măsurilor necesare în vederea realizării prevederilor de plan pe anul 1986 reprezintă o vibrantă expresie a angajării hotărîte, pline de abnegație a clasei muncitoare, a țărănimii, a tuturor oamenilor muncii de a înfăptui mărețele îndemnuri ce le-au fost adresate de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului.

O nouă expresie elocventă a preocupării statornice a conducătorului partidului și statului nostru pentru îndeplinirea ritmică, integrală, la toți indicatorii, a planului pentru modernizarea continuă a producției, ridicarea permanentă a nivelului tehnic și calitativ al produselor, pentru creșterea rentabilității și eficienței în toate domeniile de activitate, a constituit-o recenta examinare, în cadrul unei expoziții organizate la complexul din Piața Scînteii, a modului cum se acționează pentru modernizarea produselor și reducerea consumurilor în diferite ramuri ale economiei naționale.

Și cu acest prilej, tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului nostru, i-a fost exprimat angajamentul entuziast al oamenilor muncii de a acționa cu toată energia pentru înfăptuirea prevederilor planului pe 1986, a obiectivelor actualului plan cincinal, a hotărîrilor Congresului al XIII-lea al partidului.

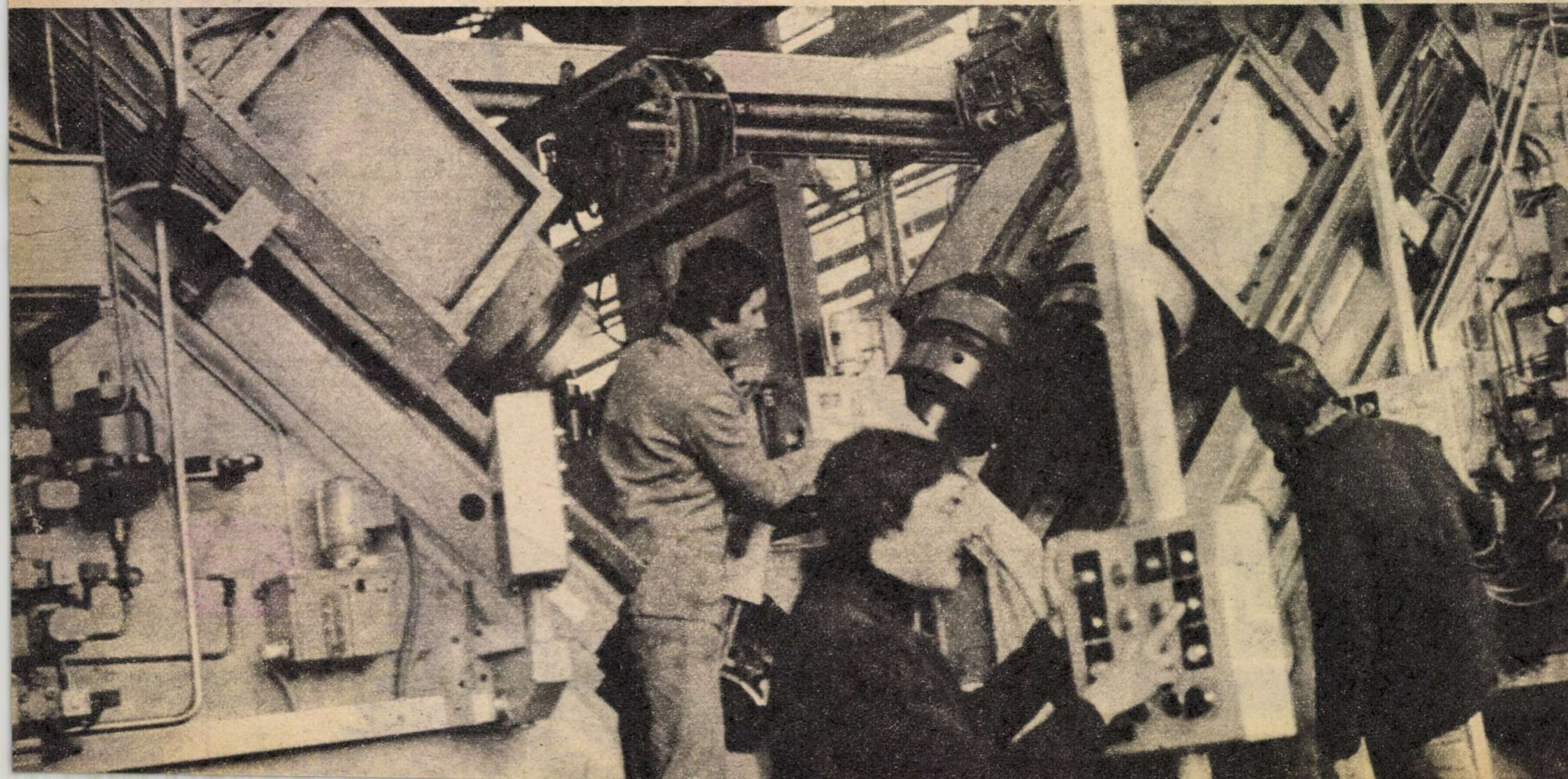

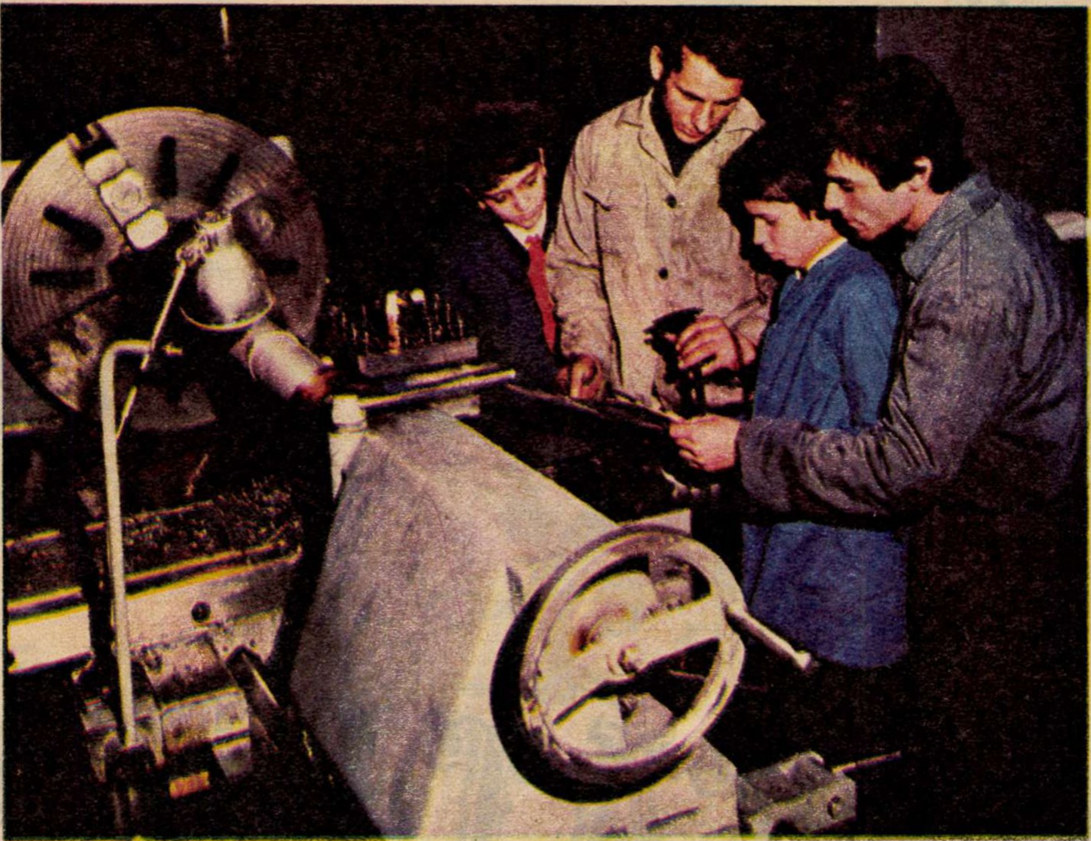

Tricolor în slava țării

E steagul patriei îngemănare
De trei sublime, falnice culori:
De purpură, celest azur și soare
Străluminînd în faldul tricolor.

E tricolorul flamura de luptă
În care bat, surori, trei inimi mari,
Mătasea lui din vis străbun e ruptă
Spre-a-ncununa Carpații tutelari.

E roșul sîngele erou, vărsat,
Pulsînd în macii dezmierdați de boare,
Viu, galbenul: al luncii rod bogat,
Albastrul: mare, Dunăre și zare.

În veci va flutura, desfășurat,
Străluminînd în slava țării ca un astru,
Căci, brav și demn popor, ne-am asumat
Destin de roșu, galben și albastru...

ION SEGĂRCEANU

SPIRITUL MUNCITORESC, REVOLUȚIONAR

Oamenii, atunci cînd au început să pătrundă profund, cu lumina minții, în propria lor istorie, să găsească explicații adînci pentru faptele lor de viață, au înțeles că întregul edificiu al societății se sprijină pe munca celor mulți.

Au mai înțeles — aceasta petrecîndu-se în secolul trecut — că există exploatatori și exploatați și că această alcătuire nedreaptă a lumii poate și trebuie să fie schimbată din temelii. Așa s-a născut spiritul muncitoresc și revoluționar, așa a început să se organizeze tot mai bine muncitorimea, pentru a reuși să răstoarne rînduielile capitaliste și să treacă la construirea unei noi societăți, cea socialistă, în care să nu mai existe asuprire și nedreptate, nici dinlăuntrul țării, nici din afara ei.

Spiritul muncitoresc a fost și a rămas o adevărată forță de unificare și consolidare a voinței și acțiunii de eliberare a maselor. Despre această forță au scris gînditorii socialiști, ea s-a reflectat în numeroase opere de artă, devenind tema centrală a epocii contemporane. În țara noastră, mai ales după crearea Partidului Comunist Român, în 1921, lupta pentru transformarea orînduirii nedrepte a avut un caracter tot mai organizat, a cuprins mase tot mai mari de oameni.

Declanșarea și victoria revoluției de eliberare națională și socială, antifascistă și antiimperialistă din august 1944, care a schimbat întregul curs al istoriei noastre, a deschis calea celor mai adînci prefaceri în viața și munca oamenilor, a dus la afirmarea pe scena istoriei a spiritului muncitoresc creator de noi orizonturi pentru împlinirea idealurilor de libertate și independență ale întregului popor.

Spiritul muncitoresc are deci o îndelungată istorie. El reprezintă felul în care oamenii muncii gîndesc propria lor existență, viziunea lor despre menirea pe care o au în istorie, ca făuritori ai bunurilor materiale și spirituale, ca reprezentanți ai progresului. Cu atît mai mult, în anii socialismului, îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, din 1965, cînd în fruntea comuniștilor români a fost ales tovarășul Nicolae Ceaușescu, spiritul muncitoresc s-a manifestat autentic și plenar, ca ferment al acțiunii revoluționare de edificare a patriei socialiste.

Trebuie să remarcăm, mai întîi, că spiritul muncitoresc exprimă **unitatea crescîndă a intereselor și aspirațiilor întregului popor,** unirea forțelor muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, ale altor categorii sociale, pentru îndeplinirea programelor dezvoltării socialiste multilaterale a țării noastre. Spiritul muncitoresc se cristalizează în jurul **partidului comunist, centrul vital al națiunii noastre,** forța politică de la care emană lumina călăuzitoare spre noi și noi trepte de progres. În spiritul muncitoresc se concentrează înalte valori spirituale — **patriotismul, devotamentul pentru socialism, binele, cinstea, demnitatea umană, echitatea și multe altele.**

Atunci cînd spune, cu o mare concizie și expresivitate, că **„socialismul se construiește cu oameni, pentru oameni“,** cel mai iubit fiu al poporului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, are în vedere faptul că toți cei care muncesc sînt creatorii liberi ai propriului lor destin, că societatea noastră este o cetate a muncii creatoare, un mare laborator al viitorului, bazat pe contribuțiile fiecărei generații, pe capacitatea acesteia de a-și înțelege menirea și perspectivele.

Avînd puterea unui exemplu luminos de înțelegere, organizare și proiectare a vieții, spiritul muncitoresc a pătruns în cugetul și atitudinea celor mai largi categorii sociale, demonstrînd că nu este o lozincă abstractă, că nu rămîne doar un simbol. Împletindu-se cu acțiunea, cu inițiativa maselor, cu tumultul muncii și vieții socialiste, spiritul muncitoresc generează **noul, cutezanța, știința de a munci mai bine și de a organiza superior intreaga viață a societății.** El nu se împacă nicidecum cu vechiul, cu comoditatea și lipsa de răspundere; stimulator de energii noi, el **dinamizează munca** în uzine și pe ogoare, în școli și instituții de cercetare științifică, în toate unitățile economice și sociale. Peste tot, unde oamenii învață legile autoconducerii muncitorești, această nouă stare de spirit devine propulsivă, dă măsura puterii deosebite pe care o are **conștiința socialistă,** revoluționară de a canaliza resursele națiunii spre noi și mărețe înfăptuiri de progres și civilizație.

Dacă privim în jurul nostru, vom vedea la tot pasul cum se materializează acest nou spirit muncitoresc în noua geografie a patriei; omul în salopetă, emblematică imagine a spiritului muncitoresc în acțiune, a devenit o prezență cotidiană, un însemn al faptului că peste tot se construiește ceva nou, fără încetare.

Forța de exemplu a conștiinței muncitorești iradiază și spre voi, pionierii, cei mai tineri cetățeni ai patriei, insuflîndu-vă dorința de a învăța mai bine, de a deprinde pasiunea muncii creatoare, de a cuteza la realizări superioare celor înfăptuite de înaintașii voștri. Crescînd și formîndu-vă la școala muncii, aveți mereu în față minunata pildă de eroism și dăruire patriotică a comuniștilor; aveți în față modelul gîndirii și acțiunii revoluționare întruchipat de personalitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu, ale cărui permanente îndemnuri părintești vă călăuzesc drumul vieții, deschis spre măreața construcție a comunismului, spre cea mai puternică dovadă a vocației istorice pe care o are spiritul muncitoresc, revoluționar.

Trimestrul al doilea este hotărîtor pentru calitatea muncii din întregul an şcolar!

Analiza situaţiei la învăţătură, care se desfăşoară în detaşamente în aceste zile, constituie pentru noi toţi, pionieri şi şcolari, un prilej de angajare hotărîtă pentru îndeplinirea principalei noastre îndatoriri patriotice — învăţătura.

ÎNVĂŢĂTURA

O COMPETIŢIE CU TINE ÎNSUŢI!

Fiecărei ore de curs, fiecărei teme de rezolvat, fiecărei lucrări practice îi acordăm, aşa cum ne-am propus încă de la începutul anului şcolar, întregul nostru interes.

Dar oare fiecare dintre noi gîndim şi procedăm astfel? Am învăţat să fim, întotdeauna, sinceri cu noi, să ne identificăm scăderile pentru a le înlătura? Ne valorificăm experienţa acumulată pentru a învăţa tot mai bine? Sînt întrebări care îşi găsesc răspuns în adunările de analiză a învăţăturii. În acest sens, am stat de vorbă de curînd cu pionieri din cîteva localităţi ale judeţului Bacău.

Ce ne-a povestit pionierul Radu Iani de la Şcoala nr. 4, Buhuşi, despre...

COSTEL ŞI ARICIUL SĂU

Cînd venise în clasa lor, a V-a C, **Costel Andronic** se aşezase în ultima bancă. Deşi micuţ de statură, acolo considera el că este mai bine să stea. Nu făcea parte dintre elevii care ridică mereu mîna.

Dimpotrivă. Se exprima mai greu, îşi formula cu încetineală răspunsurile sau tăcea. De aceea se străduia să fie cît mai puţin luat în seamă, dacă s-ar fi putut, să fie chiar nevăzut. În recreaţii nu se juca, iar dacă nu era lăsat în pace, devenea certăreţ cu colegii. Un băiat i-a şi zis odată: „ariciule"! Curios, dar atunci nu s-a supărat. A zîmbit, apoi a scos tacticos din bancă... un arici! „Ca ăsta?" — a întrebat. Colegul lui, Radu, a rămas cu ochii pironiţi pe bucata de traforaj. Micul arici era atît de bine executat, încît îţi venea să întinzi mîna după el. „Cine ţi l-a făcut?" — l-a întrebat Radu curios. „Cine să mi-l facă? Eu!" a răspuns Costel mirat de întrebare. „Am şi alte animale, dar pe ăsta îmi place să-l ţin cu mine"...

Între timp şi alţi copii s-au apropiat de cei doi. Numai clopoţelul i-a împrăştiat în bănci. În orele care au urmat, băiatul din ultima bancă surprindea adesea priviri pline de simpatie îndreptate spre el. Iar cînd, peste cîteva zile, Diana Vişan, Ramona Mărgărint şi Radu Iani au venit să stea de vorbă cu el şi să-i propună să înveţe împreună, lui Costel i s-a luminat faţa. Ştia şi el că nu stă bine deloc cu multe materii, că are de recuperat ceea ce nu aprofundase pînă acum...

Costel a intrat în cel de-al doilea trimestru „cu capul sus". Nici o medie sub 6. Deocamdată! Pentru că la recenta adunare în care s-a discutat despre învăţătură, deşi el a fost lăudat, i s-a cerut să tindă încă spre şi mai mult. De altfel, un adevăr de care şi el, singur, în sfîrşit, se convinsese.

O comandantă de detaşament, Elena Iancu, de la Şcoala nr.3, Lespezi, despre...

UN „UITUC VINDECAT"

Ce curios! Lui Ionel i se părea că a parcurs un drum lung, lung de tot, ca să ajungă aici, în prima bancă de pe rîndul din mijloc, unde, pe un suport frumos se află înscrise cu litere mari cuvintele „Banca de onoare".

Nu exista să intre cineva în clasă fără să-şi arunce privirea spre el. Poate de aceea lui Ionel îi plăcea şi în recreaţie tot în bancă să stea. Mai bine răsfoia o carte sau mînca un măr. Colegii observaseră toate acestea, dar nu glumeau deloc pe seama lui. Îşi înţelegeau foarte bine prietenul. Pînă nu de mult el fusese „problema" detaşamentului. Pentru că doar el, Ionel, venea cu lecţiile neînvăţate, întîrzia sau chiar lipsea de la şcoală. Cei 31 de pionieri erau din ce în ce mai speriaţi de „boala" spre agravare a lui Ionel Şchiopu: „uita". „Uita" cheia şi nu putea intra în casă să înveţe, „uita" să întoarcă ceasul şi acesta mergea în urmă şi întîrzia de la şcoală, „uita" să spună părinţilor ce note primea. Pînă cînd pionierii l-au luat serios la rost. Elena Iancu, comandanta detaşamentului, ca şi vecinul lui de acasă, Marcelin Mititel, s-au oferit să-l ajute la recuperarea materiei. Dar... surpriză! După primele „meditaţii", cum le spunea Ionel, a refuzat politicos, dar categoric să mai fie ajutat. „Nu vă supăraţi, le-a spus el, vă treceţi timpul cu mine. Cînd o să am nevoie, o să vă întreb eu..." Şi cu asta a încheiat, lăsîndu-şi colegii nedumeriţi, nemulţumiţi de felul cum fuseseră primite intenţiile lor lăudabile. Numai că în zilele următoare, de cîte ori era întrebat, Ionel ştia să răspundă. Nu întotdeauna foarte bine, dar se vedeau clar efortul pe care îl făcea, ambiţia de a învinge singur. Şi într-o zi, după mai multe note bune, în detaşament s-a propus ca **Ionel Şchiopu** să ia loc în „Banca de Onoare"... Iar în trimestrul al doilea, chiar dacă alţii, în mod normal, vor trece în această bancă, Ionel, atîta vreme cît va învăţa mereu mai bine, se va putea simţi tot acolo.

Bogdana Lupeş, pionieră în clasa a VI-A la Şcoala din comuna Poduri, îşi aminteşte de... „TOCILARUL" CLASEI

Nimeni nu putea să-i reproşeze lui **Costică Bujor** că nu învaţă. Liniştit, serios, mereu cu ochii pe carte sau caiet, rar îl întîlneai pe stradă sau pe terenul de fotbal. Şi totuşi Costică reuşea cu mare greutate să scoată cîte un 5—6. Cînd lua note şi mai mici, se uita dezolat la colegi, ştiind că aceştia sînt nemulţumiţi, zicîndu-le parcă: „Ce să fac? Nu pot mai mult!" Aproape că începuseră să creadă că aşa stăteau lucrurile. Pînă cînd, într-o zi, fiind ascultat, îi uimise pe toţi. Citise şi tradusese lecţia cu exactitate, conjugase cursiv un verb şi declinase perfect un substantiv. Tovarăşa profesoară îl lăudase în timp ce colegii — culmea! — îl priveau cu suspiciune. „Ia uitaţi-vă la Costică al nostru!" păreau să spună. De atunci au fost mai atenţi în ceea ce-l privea pe liniştitul lor coleg. Curînd au descoperit, cu surprindere, că acesta „îşi închipuia" numai că învaţă, trecînd „peste" lecţie chiar şi de cîte 5—6 ori. Nu avea tehnica învăţării sau era pur şi simplu leneş în gîndire? Ce importanţă avea acum? Costică probase faptul că are capacitatea de a învăţa. Şi încă foarte bine! De aceea, detaşamentul clasei lui, a VI-a A, din comuna Poduri se dovedea gata să-i fie alături, de ajutor şi în acelaşi timp hotărît să nu mai accepte, sub nici o formă, acel „nu pot mai mult".

•

Sînt cîteva ipostaze din care putem desprinde ideea că autoevaluarea, identificarea propriilor noastre puteri, a propriilor posibilităţi de a învăţa mereu mai bine ne poate fi de un real ajutor tuturor în lupta pentru autodepăşire.

ELENA MĂNESCU

MERIT
PIONIERESC

PE RECEPŢIE, STAŢIA
YO4KAY

Exista, la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Constanţa, între multe alte încăperi, una în care, odată intrat, pur şi simplu nu-ţi mai vine să pleci: e cea în care se află instalată staţia de emisie-recepţie a radioclubului pionieresc cu indicativul **YO4KAY.** Şi cum să pleci de-acolo cînd în faţa şi sub ochii tăi, nişte copii – pionieri din clasele a IV-a şi a VIII-a, mînuind cu dezinvoltură butoanele staţiei – intră în legătură şi „conversează" cu radioamatori din Bahamas sau Bermude, din Kamciatka sau din Brunei. Aflăm de la profesorul Mihai Pîrvu, conducătorul acestui radioclub, că pînă în prezent membrii lui au stabilit 5 490 de legături din 151 de ţări ale lumii; că într-un recent concurs internaţional aceştia au reuşit să realizeze, în 48 de ore (aceasta e durata concursului), 550 legături, ceea ce constituie o realizare deosebită; că radioclubul lor a cucerit, în 1984, locul întîi pe ţară. Şi dacă la aceste performanţe mai adăugăm şi faptul că numărul pionierilor constănţeni ce se pregătesc intens în acest domeniu e de 185, că după 3 ani (timp în care învaţă nu numai telegrafia, ci şi să construiască manipulatoare electronice, receptoare pentru „vînătoarea de vulpi", emiţătoare şi alte asemenea aparate) îşi susţin examenul de radiotelegrafişti amatori, pe care îl iau toţi cu calificative maxime, înţelegem că aici se lucrează cu pasiune şi seriozitate.

Fănica Stan (Şcoala nr. 7) şi **Cristian Porască** (Şcoala nr. 36), elevi în clasa a VIII-a, fac parte din grupul avansaţilor (18 cu toţii, care şi-au cucerit de-acum dreptul de a manipula staţia, de-a emite şi de-a recepţiona). Sînt doi dintre cei mai buni pionieri radioamatori şi visul lor – la care le dă dreptul certificatul pe care îl vor primi în curînd din partea radioclubului – e să ajungă radiotelegrafişti de bord, să lucreze pe navele noastre. Ca ei gîndesc şi visează mulţi dintre ceilalţi membri ai acestui radioclub pionieresc, în cadrul căruia se pregătesc pentru o frumoasă meserie.

C.D.

SEMNAL

Calendarul lunii februarie înscrie un eveniment aşteptat de toţi pasionaţii de studiu: **desfăşurarea celei de-a doua etape — cea pe localitate (comună, oraş, sector) a concursurilor şcolare pe obiecte de învăţămînt.**

Cei care au trecut cu succes probele primei etape a concursurilor (pe şcoală) se mobilizează în aceste zile pentru a-şi dovedi şi mai grăitor cunoştinţele însuşite cu destoinicie şi pasiune la obiectele de învăţămînt mult îndrăgite.

Tuturor cititorilor care participă la această nouă etapă a concursurilor pe obiecte de învăţămînt le dorim succes!

PIONIERI ŞI ŞCOLARI!

Producerea energiei electrice presupune mari consumuri de preţioase resurse naturale. Economisind energia electrică, salvaţi de la irosire bogăţii minerale de neînlocuit.

Gospodăriţi
cu grijă
fiecare kilowatt
şi nu treceţi
nepăsători
pe lîngă cei
ce risipesc
energia!

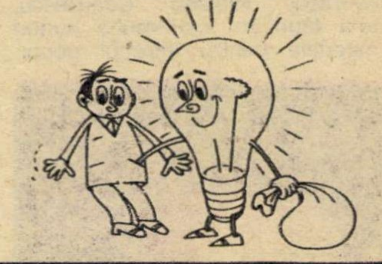

Ritm

● **„IARNĂ ŞI POEZIE"** — iată un foarte aplaudat spectacol de... sezon, susţinut recent de către membrii formaţiilor artistice ale Casei pionierilor şi şoimilor patriei din **Sebeş**, judeţul **Arad**.

● **DE LA TG. NEAMŢ** ne-a parvenit vestea că în sera pasionaţilor legumicultori şi floricultori de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei (seră amenajată în urmă cu... 14 ani, dar continuu modernizată) va înflori în curînd prima „producţie" de frezii! ● **DOUĂ CERCURI** ale pionierilor iubitori ai cărţii de la Şcoala nr. 22 din **Galaţi** fiinţează pe lîngă Biblioteca judeţeană „V.A. Urechea". Cursurilor de iniţiere în biblioteconomie li se adaugă numeroase şezători, medalioane literare, dar şi întîlniri cu scriitori îndrăgiţi — ale căror autografe sînt păstrate de membrii acestor cercuri în „Albumul cu prieteni" ● **PE „ARENA" GHEŢII** şi-au disputat de curînd întîietatea cei mai agili „zburători" pe patine de la Şcoala nr. 1 din oraşul **Săcele**, judeţul **Braşov** ● **„FAMILIA SOARELUI"** — o temă într-adevăr captivantă pentru recenta dezbatere ştiinţifică privind sistemul solar, la care au participat pionieri din şcolile Sectorului 5 al **Capitalei** ● **UN NOU PRILEJ** de afirmare a talentului şi fanteziei iubitorilor penelului de la Şcoala **Voineşti**, judeţul **Covasna**, l-a constituit concursul intitulat „Copilărie fericită" şi finalizat prin expoziţia purtînd acelaşi generic ● **ÎN ULTIMII ANI** la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din **Răducăneni-Iaşi** a luat o amploare deosebită activitatea desfăşurată în cercurile de tîmplărie, artă populară şi tapiserie, la care se adaugă şi confecţionarea unor foarte atractive şi ingenioase jucării ● **O ÎNTÎMPLARE ÎN... RECREAŢIA MARE:** Ötvös Attila (din clasa a VIII-a, Şcoala ajutătoare nr. 2 din **Tg. Mureş**) se afla „la postul său", ca elev de serviciu la intrarea în şcoală. Privind spre stradă, zăreşte deodată un om în vîrstă, prăbuşindu-se pe trotuar. Aleargă într-acolo şi, după cum bănuise, bătrînul era suferind cardiac. Băiatul îl ajută să se ridice şi să se aşeze pe banca din faţa şcolii. Revenindu-şi, omul îi mulţumeşte lui Attila care cheamă apoi doi colegi pentru a-l conduce acasă (pe Str. Abrudului nr. 13) ● **EVOLUŢIA ACESTEI IERNI** neobişnuit de blîndă pînă acum a fost urmărită cu deosebit interes de numeroşi meteorologi, printre ei aflîndu-se şi mulţi de vîrsta voastră. Ne-o demonstrează şi imaginea care ne-a parvenit de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din **Buzău**.

ILEANA PIŢA

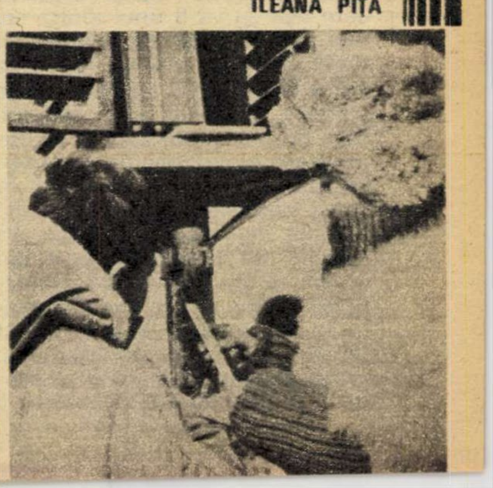

De la comuniști învățăm
cutezanțe revoluționare

OAMENI DIN CETATEA OŢELULUI

Cine a avut prilejul să viziteze Combinatul siderurgic din Galați și să-i cunoască pe oamenii care muncesc aici nu va uita niciodată eroismul cu care clasa muncitoare gălățeană, ca întreaga muncitorime din România, dă viață îndemnurilor secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de-a făuri tot mai multe bunuri materiale pentru întregul popor,

de-a ridica patria pe noi și noi trepte de civilizație și progres.

Combinatul din Galați, platformă industrială de cel mai înalt și modern nivel, pare mai curînd un laborator uriaș în care din focurile de mii de grade se naște OȚELUL, acest element care este și va fi unul dintre cei mai înalți factori de progres în toată existența umană. România are o îndelungată tradiție în prepararea și prelucrarea oțelului. Încă de pe timpul dacilor se cunoștea o tehnologie privind obținerea fierului. Dar ștacheta în acest domeniu a început să fie ridicată în secolul al 18-lea. La început cu timiditate, apoi din ce în ce cu mai multă îndrăzneală. Saltul uriaș, pasul hotărîtor s-au făcut însă și în acest domeniu în anii socialismului, astăzi România ajungînd să producă o cantitate și o calitate a oțelului de prestigiu internațional. Anul 1968 al oțelului românesc este marcat de prezența secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae

Ceaușescu, cu ocazia punerii în funcțiune a primului convertizor și a întîiului furnal la Combinatul siderurgic Galați. Astăzi, cetatea de foc gălățeană produce jumătate din cantitatea de oțel a întregii țări.

A fi azi gălățean...

De oțelul de Galați depind direct multe din compartimentele economiei țării. 50 de mii de oameni întrețin aici flacăra vie și neîntreruptă a muncii și creației. Peste 20% dintre aceștia sînt uteciști, proaspeți absolvenți ai școlilor profesionale, ai liceelor sau institutelor, tineri care se pregătesc în orașul de pe Dunăre să devină oamenii focului, ai oțelului.

Pe vremuri, a fi gălățean însemna să fii omul Dunării, al navigației; azi a fi gălățean înseamnă a fi în primul rînd oțelar, furnalist, laminorist; înseamnă a fi muncitor, specialist în construcția de nave la Șantierul naval; înseamnă a fi elev în liceele industriale sau la școlile profesionale, student al Universității gălățene. Nașterea oțelului la Galați a atras după sine apariția unei lumi noi, tinere, care se formează și crește la temperaturile celor șase furnale — adevărați vulcani de energie din care izvorăște cel mai mare fluviu de foc al oțelului românesc.

Dialog la peste... 1 000° C

Un grup de pionieri de la Școala nr. 21 din Galați, grup de romantici cutezători, a avut ideea să organizeze un dialog despre măreția oțelului chiar acasă la... oțel, în Combinatul siderurgic. Și Cătălina Enache, și Viorel Popa, și Raluca Săhlean exprimau în privirile lor curiozitatea vie a colegilor din întregul grup în fața furnalelor și a furnaliștilor. Gheorghe Teodorescu, siderurgist, om de bază al combinatului încă din 1977, i-a întîmpinat cu toată căldura sufletească, dar și cu întreaga căldură a cetății despre care scriem. Întrebările au început să izvorască din toate părțile ca o constelație de scîntei vii. Una dintre ele a fost adresată de Liviu Puiu și avea un caracter concret:

— Cam cîte meserii se practică în acest mare „oraș al oțelului" care este combinatul nostru gălățean?

Răspunsul tovarășului Gheorghe Teodorescu a fost la fel de viu:

— Cîte meserii? Toate cîte și le imaginează și le dorește un adevărat cutezător. Avem oțelari, furnaliști, laminatori... dar avem și marinari, aviatori, macaragii sau profesori. Tot ce vedeți sau știți că fac oamenii muncii în întreaga țară se află sintetizat și în Combinatul siderurgic. Vă așteptăm pe toți cu brațele deschise.

Mihaela Păun a fost curioasă să afle în ce constă frumusețea omenească, științifică a făuririi oțelului?

— Drumul de la minereul de fier la lingoul de oțel este o ade-

MIHAI ȘTEFAN, maistru furnalist — furnal 1 U.A.F.

TOADER POPOIU, maistru șef atelier laminoare L.T.G.1

vărată epopee a muncii și dăruirii omenești. Acest drum presupune o mare profesionalitate, dar și dîrzenie; acest drum presupune, cere multă pricepere, dar și caracter. Să știți, copii, că oțelul te simte dacă ești pregătit sau nu, dacă ești sincer cu el sau îl înșeli cumva în așteptări; e ca vioara sau matematica: dacă îl lași, te lasă.

La rîndul ei, Gabriela Podașcu, și ea în clasa a VIII-a — ca de altfel toți membrii acestui grup — a dorit să afle cîte ceva din „misterele" focului continuu, ale fluxului tehnologic din combinat.

— O poveste frumoasa și palpitantă. Minereul de fier, calcarul și cărbunele pătrund în combinat prin portul special mineralier și prin gara combinatului, pe benzi rulante ajungînd la cocserie. Odată obținută, fonta lichidă aflată în niște oale uriașe închise — un fel de termosuri — va ajunge la oțelării în combinație cu fier — aliajele și fierul vechi necesar. Metamorfozarea minereului în oțel permite obținerea produselor finite — tabla, benzile laminate la cald și la rece și altele — atît de căutate în țară și peste hotare, fiind utilizate în diverse construcții metalice. Aici, în combinatul nostru, întregul flux tehnologic e perfect ca un ceasornic. În toate uzinele și întreprinderile din combinat lucrează oameni de înaltă pregătire profesională, sudați între ei prin devotamentul eroic privind destinul oțelului nostru.

Fii de oameni ai muncii din combinat, pionierii Viorel Popa și Viorica Balint au ținut să afle cîte ceva și despre alți muncitori de-aici.

— Există la noi furnaliști încă din 1968. Printre ei, comuniștii Cornel Boca, om de o rară frumusețe sufletească, maistru furnalist, Erou al Muncii Socialiste, Vasile Pasc, maistru oțelar, Viorel Armașu — laminator; ei sînt aici de la prima șarjă. Dar la locul său de muncă, în combinat, tot omul este important! Oțelarii sînt cei care confirmă că siderurgia arată gradul cel mai înalt de cultură tehnică și industrială a patriei.

Maistrul principal la furnale, Cornel Boca, Erou al Muncii Socialiste, împlinește în acest an 32 de ani de cînd creează oțel. A trecut mai întîi pe la siderurgiile de la Călan și Hunedoara unde s-a făurit ca om al oțelului

— E frumos, dar destul de greu de vorbit despre ce-am făcut. Noi, oțelarii, avem un fel al nostru de-a vorbi: cu lava în fața. Or, se poate lesne observa că și ea vrea să intervină în dialog la fel de vie ca oamenii. Oțelul e o veșnică chemare. Ai învățat meseria, te-ai legat de ea, s-a legat și ea de tine și trebuie s-o faci ca lumea, adică bine. Încă de la început am luptat cu toate fontele, fie albă, cenușie sau specială, pînă le-am prins felul și le-am cucerit. Chiar din primii ani atît fonta cît și oțelul îți trec prin suflet și prin inimă și te ascultă ca niște ființe vii, curg frumos, curg viu. Noi ne purtăm cu ele echilibrat, cinstit, cu prietenie. Iată, ne aflăm chiar în perioada cînd are loc descărcarea fontei; acest spectacol care durează între 45 și 60 de minute este, după cum puteți vedea, omenesc și fără egal, temperaturile trecînd și de 1 400° C. Priviți-i pe zările focului pe cei cîțiva furnaliști. Par niște artiști dintr-un film color, nu? Ei sînt tinerii maiștri Nicolae Ciurea și Teodor Atanasiu, care cu cîțiva ani în urmă veneau la noi ca și copiii aceștia, să se întîlnească aici cu... lava. Le-am fost „profesor", acum îmi sînt colegi. La fel stau lucrurile și cu furnalistul Dumitru Crăciun sau cu prim-topitorii Hiper Frantz, Nicolae Durbacă, Ștefan Neagu, Ion Trif sau Grigore Savin care au crescut în... mîinile mele. Meseria noastră e grea, bărbătească, ne face firea puternică. Cred că nimic nu-ți dă o satisfacție a vieții mai înaltă, mai mîndră și mai sigură decît oțelul, astăzi cînd țara are nevoie de el mai mult decît oricînd. Nesfîrșit ca însăși tinerețea, frumos și viu ca ea, oțelul este bărbăție și curaj, este una din avuțiile noastre temeinice.

Mărturisiri și cuvinte care evocă dimensiunea zecilor de mii de oameni care dau însuflețire, forță și omenie oțelului născut în cea mai mare cetate siderurgică a patriei.

ION CRÎNGULEANU

GHID DE ORIENTARE ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ

Pentru mulți dintre voi este cunoscut faptul că meseriile din domeniul siderurgiei sînt meseriile celor inteligenți, cutezători. Combinatul siderurgic Galați vă asigură toate condițiile pentru însușirea acestora. Astfel, Liceul industrial nr. 3 cu profil metalurgic (zi și seral) dispune de înzestrare tehnico-materială de înalt nivel, care îl situează printre cele mai bine dotate din țară. În treapta a II-a de liceu se pregătesc elevi în specialitățile: laminator, siderurgist, mecanic pentru mașini și utilaje, prelucrător prin așchiere, electromecanic. În cadrul aceluiași liceu funcționează și Școala de maiștri.

Școala profesională, care primește absolvenți ai treptei I de liceu, are următoarele profiluri: furnaliști, oțelari, cocsari, laminatori, turnători, forjori, tratamentiști, lăcătuși, strungari, electricieni.

În toate aceste profiluri ale Grupului școlar al C.S.G. își desfășoară activitatea cadre cu înaltă pregătire de specialitate, așa încît a deveni siderurgist în citadela convertizoarelor, la modernele furnale și laminoare de-aici este una dintre cele mai captivante șanse.

DOCUMENTAR

☐ Pe teritoriul țării noastre, primele unelte confecționate din fier apar spre anul 1150 î.e.n. În secolele următoare, producerea și folosirea fierului se răspîndește treptat, astfel că spre anul 800 î.e.n. este atestată prelucrarea fierului la Babadag și Dervent (jud. Tulcea). În acest veac, Europa se află la primele începuturi ale metalurgiei fierului.

☐ Cuptoare pentru producerea fierului din minereu, care funcționau în secolele V—IV î.e.n., au fost descoperite de arheologi în zeci de localități din Transilvania, Muntenia, Moldova și Dobrogea. În anul 205 e.n., la Petroșani funcționa o Corporație a fierarilor.

☐ Un stadiu avansat pentru secolul al IX-lea îl reprezintă „vatra înălțată" pentru producerea fontei descoperită la Valea Caselor (Ghelar). Macheta instalației figurează în prezent într-un muzeu din Londra.

☐ În 1325, la Baia de Arieș funcționau 36 de cuptoare de topire a metalelor. Primele cuptoare de topire a fierului apar la Hunedoara către 1690.

☐ Furnalul pentru fontă de la Oravița, inaugurat în 1718, avea o capacitate de 100 kg. După această dată apar primele „lupe" de oțel (bulgări de metal obținuți prin pudlaj și alte procedee asemănătoare) de pe teritoriul nostru, produse în Banat, la Dognecea, Bocșa și Reșița.

☐ Furnalele intrate în funcțiune la Luncani și Toplița (jud. Hunedoara) în 1720 produc cîte 1 200 de tone pe an.

☐ În 1769 începe construirea atelierelor de prelucrare a fierului de la Reșița, iar în 1771 intră în activitate primele două furnale pentru fontă de aici.

☐ În 1813, Gheorghe Asachi introduce la școala tehnică din Iași primele noțiuni de metalurgie.

☐ 1844 este anul în care începe producția de fontă la București. Peste un an intră în acțiune, la Reșița, primul laminor pentru tablă. El este acționat de o mașină cu aburi.

☐ În 1850, la Cugir funcționează mai multe cuptoare de pudlaj (procedeu de elaborare a oțelului prin afinarea fontei cu ajutorul oxigenului din gaze de ardere, zgură sau oxizi de fier adăugați anume; în acest scop fierul topit era amestecat îndelung cu răngile).

☐ Primele șarje de cocs metalurgic se obțin la noi în 1857, la Uricani. Fabrica de la Lupeni de cocsificare a lignitului din terțiar este prima de acest gen din Europa.

☐ La Reșița funcționează, în 1876, întîile cuptoare tip Martin. N-au trecut decît 12 ani de la prima aplicare a sistemului. Cel dintîi furnal pentru fontă de la Hunedoara intră în producție în 1884.

☐ Laboratorul de metalurgie de la Școala politehnică din București este inaugurat în 1924.

☐ În 1936 începe să producă oțelăria Siemens-Martin de la Hunedoara, proiectată pentru 100 000 de tone anual. În anul următor intră în funcțiune oțelăria viitoarei Întreprinderi „23 August" din Capitală.

☐ Primul cuptor tip Martin automatizat din țara noastră intră în producție la Hunedoara în 1956, ca și primul furnal de 700 de metri cubi. Doi ani mai tîrziu, tot aici își încep activitatea două cuptoare electrice de cîte 20 de tone și un laminor bluming de 1 000 mm.

☐ În ultimii 20 de ani siderurgia românească a cunoscut o dezvoltare fără precedent.

☐ În 1966 intră în funcțiune marele Combinat siderurgic Galați. În prezent aici funcționează opt baterii de cocsificare, șase furnale, patru oțelării, secții de turnare continuă a oțelului, laminoare de tablă groasă, de benzi la cald și la rece, de realizare a țevilor sudate de mare diametru.

☐ Pînă în 1968, la Hunedoara intră în funcțiune două cuptoare electrice de cîte 50 de tone. În 1970, aici funcționează trei furnale de mare capacitate (1 000 metri cubi fiecare).

☐ În 1970 este elaborată tehnologia de turnare și forjare a pieselor-gigant pentru turbinele de la Porțile de Fier I.

☐ În septembrie 1976 este inaugurat șantierul Combinatului siderurgic Călărași. Prima șarjă de oțel elaborată aici poartă data 19 noiembrie 1979.

☐ În perioada 1965—1984, producția de oțel a țării noastre s-a ridicat la 181 910 mii de tone. În 1986—1990 ea va crește cu 125—128 la sută față de cincinalul precedent.

☐ În plan calitativ metalurgia noastră a cunoscut în acești ani o dezvoltare fără precedent. Producem astăzi, între altele: oțeluri carbon, aliate și inoxidabile pentru centrale nuclearo-electrice; produse tubulare destinate forajului foarte adînc, în medii corosive și forajului marin; țevi din oțel inoxidabil și refractar pentru instalații care lucrează la temperaturi înalte; țevi fără sudură de diametre mari din oțel carbon și inox etc.